

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра дизайну інтер'єру

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри

 Л.Р. Гнатюк

«22» 12 2021р.

ДИПЛОМНА РОБОТА

(ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА)

ВИПУСКНИКА ОСВІТЬОГО СТУПЕНЮ «МАГІСТР»

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ: 02 «Культура і мистецтво»

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 022 «ДИЗАЙН»

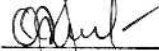
Тема: «Використання текстилю в дизайні інтер'єру готельного комплексу»

Виконавець: студентка групи ДЗ-201М Гнейм Діана Русланівна

Керівник: К. іст. наук, доцент Колосова Наталія Анатоліївна

Консультанти з окремих розділів:

Охорона навколишнього середовища: Саєнко Т.В. к.т.н., професор

Охорона праці та безпека життєдіяльності: Федина В.П. к.т.н., доцент

Нормоконтроль: Омеляненко М.В., д.т.н., професор

Київ 2021

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет архітектури, будівництва та дизайну

Кафедра дизайну інтер'єру

Галузь знань: 022 «Культура і мистецтво»

Спеціальність: 022 «Дизайн»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

 Л.Р. Гнатюк

« 4 » 10 2021 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання дипломного проекту

Гнейм Діана Русланівна

1. Тема дипломного проекту **«Використання текстилю в дизайні інтер'єру готельного комплексу»**

затверджена наказом ректора від « 24 » 09 2021 р. №2000/ст.

2. Термін виконання проекту: з 04.10.2021р. по 23.12.2021р.

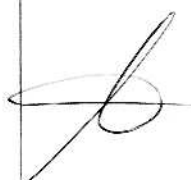
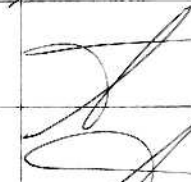
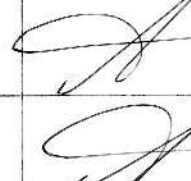
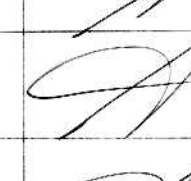

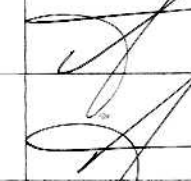
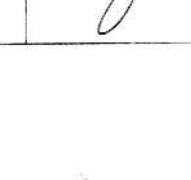

3. Вихідні дані до проекту:

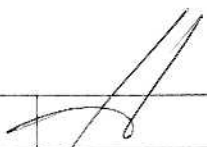

технічне завдання, генеральний план ділянки, вихідні дані готельного комплексу.

4. Зміст пояснювальної записки:

титульний аркуш, завдання на виконання дипломного проекту, реферат, зміст, вступ, чотири розділи основної частини, висновки, список використаних джерел, додатки.

6. Календарний план-графік

№ пор.	Завдання	Термін виконання	Відмітка про виконання
1.	Зібрати матеріали щодо світової та вітчизняної практики, вимог до використання текстилю в готельних комплексах.	04.10.2021 – 10.10.2021	
2.	Виконати пошукові ескізи закладу.	11.10.2021 – 13.10.2021	
3.	Розробити дизайн-концепцію інтер'єрів готельних комплексів.	14.10.2021 – 18.10.2021	
4.	Розробити поверхові плани, виконати розстановку меблів відповідно до функціонального зонування.	19.10.2021 – 22.10.2021	
5.	Розробити плани водопостачання та каналізації.	24.10.2021 – 27.10.2021	
6.	Розробити плани опалення та вентиляції.	28.10.2021 – 31.10.2021	
7.	Виконати плани підлоги з підбором необхідних підлогових покриттів.	01.11.2021 – 04.11.2021	
8.	Виконати плани електрооснащення та освітлювання.	05.11.2021 – 08.11.2021	
9.	Виконати візуалізацію інтер'єрів у комп'ютерній 3D графіці	09.11.2021 – 16.11.2021	
10.	Виконати робочі креслення розроблених об'єктів.	17.11.2021 – 28.11.2021	
11.	Виконати макети розроблених об'єктів.	29.11.2021 – 02.12.2021	
12.	Оформити пояснювальну записку до диплому згідно затверджених вимог.	03.12.2021 – 12.12.2021	
13.	Виконати компоунвання планшетів.	13.12.2021 – 16.12.2021	
14.	Скомпонувати папку дипломного проєкту	17.12.2021-	

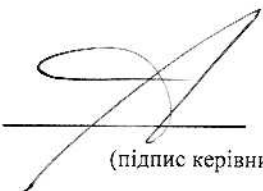
	та підготувати роздатковий матеріал.	19.12.2021	
15.	Підготувати доповідь захисту та презентацію у PowerPoint	20.12.2021 – 22.12.2021	

7. Консультанти з окремих розділів

Назва розділу	Консультант (посада, П.І.Б.)	Дата, підпис	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Охорона навколишнього середовища	Професор кафедри екології, д. п. н., к. т. н. Саєнко Тетяна Василівна		
Охорона праці та життєдіяльності	К. т. н., доцент кафедри цивільної та промислової безпеки Федина Василь Петрович		
Нормоконтроль	Д.т.н., професор Омеляненко Максим Вікторович		

8. Дата видачі завдання: « 04 » жовтня 2021 р.

Керівник дипломного проекту

(підпис керівника)

Колосова Н.А.
(П.І.Б.)

Завдання прийняв до виконання

(підпис випусника)

Гнейм Д.Р.
(П.І.Б.)

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка до дипломної роботи: «ВИКОРИСТАННЯ ТЕКСТИЛЮ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ ГОТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ».

Ключові слова: готельний комплекс, інтер'єрний текстиль, штори, покривала, коврові покриття, інтер'єр, текстильні матеріали, негорючість, функціональність, стиль.

Об'єктом використання текстилю в дизайні інтер'єру готельних комплексів.

Предметом є типи, принципи та прийоми формування текстильного оформлення інтер'єру. Планувальне, композиційне, декоративно- текстильне та кольорове вирішення дизайну інтер'єру готельного комплексу.

Мета роботи дослідити особливості використання текстилю в дизайні інтер'єру готельних комплексів.

Завдання дослідження:

- розглянути стан наукової розробки теми та огляд інформаційних джерел;
- дати визначення текстилю, його використання в дизайні інтер'єру готелів;
- охарактеризувати вітчизняний та зарубіжний досвід дизайну інтер'єрів готельних комплексів з використанням текстилю;
- дослідити особливості та перспективи використання текстильних матеріалів в дизайні інтер'єру готельних комплексів;
- дати характеристику функціонально - просторовій основі та композиційним засобам при формуванні інтер'єрів та оформлення готельних комплексів за допомогою текстилю;
- розробити дизайн інтер'єру готельного комплексу з використання текстилю.

Методи дослідження: ретроспективний літературно-аналітичний огляд наукових робіт, метод термінологічного аналізу, історико-хронологічний метод,

історико-порівняльний аналіз, метод типологічного, образно-стилістичного та композиційного аналізу, розрахунок, 3d-моделювання.

Наукова новизна: роботи полягає в тому, що: - виокремлено типи текстильного оформлення готельних комплексів; - встановлено прийоми створення текстильного наповнення інтер'єру готелів; - виявлено методи використання текстилю функціонально; - з'ясовано історико-культурний контекст текстилю в дизайні сучасного інтер'єру готельних комплексів, - запропоновано використання текстилю з вогнестійкими та антимікробними властивостями.

Практична цінність: одержаних результатів полягає в можливості їх застосування в навчальному процесі та отриманні результати можуть бути використані в проектній дизайнерській практиці, в тому числі для досягнення системності та ефективності в організації готельного інтер'єру.

Достовірність

Апробація роботи.

Впровадження результатів.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	10
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕКСТИЛЮ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ ГОТЕЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ	14
1.1. Стан дослідження теми та розгляд наукових джерел.....	14
1.2. Термінологічний аналіз та класифікація інтер'єрного текстилю.....	16
1.3. Історичні передумови використання текстилю в інтер'єрі готельних комплексів.....	30
Висновки до 1 розділу.....	36
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕКСТИЛЮ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРІВ ГОТЕЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ.....	37
2.1. Відчизняний та зарубіжний досвід використання текстилю в дизайні інтер'єрів готельних комплексів.....	37
2.2. Перспективи використання текстилю в дизайні інтер'єрів готельних комплексів.....	55
Висновки до 2 розділу.....	64
РОЗДІЛ 3. ФУНКЦІОНАЛЬНО - ПРОСТОРОВА ОСНОВА ТА КОМПОЗИЦІЙНІ ЗАСОБИ ПРИ ФОРМУВАННІ ІНТЕР'ЄРІВ ТА ТЕКСТИЛЬНОГО ОФОРМЛЕННЯ ГОТЕЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ.....	66
3.1. Класифікація готельного текстилю за різними ознаками.....	66
3.2. Функціональне зонування та композиційні засоби інтер'єрів готельного комплексу	71
3.3. Освітлення і колір в інтер'єрах готелів.....	78
3.4. Синтез мистецтв	86
Висновки до 3 розділу.....	91
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	93
РОЗДІЛ 4. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ ГОТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ В БІЛОГОРОДЦІ	95
4.1 Загальні положення та технічне завдання на виконання проекту.....	95
4.2. Концепція дизайну інтер'єру , колір та використані матеріали.....	99
4.3. Функціональне зонування приміщень готелю	101
4.4. Дизайн інтер'єру основних приміщень готелю	103
4.5. Меблеве забезпечення та обладнання інтер'єру	105
4.6. Пожежна безпека в готелі.....	108
4.7. Охорона праці в приміщеннях готелю	112

4.8. Охорона навколишнього середовища	114
4.9. Особливості використання текстилю в готельному комплексі в умовах пандемії.	116
Висновки до 4 розділу.....	121
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	123
ДОДАТКИ.....	130

ВСТУП

Актуальність дослідження. В умовах сучасних тенденцій розвитку дизайну інтер'єру готелів все частіше зустрічається використання текстилю не тільки як декоративного елемента, а і засобу для досягнення ергономічних та функціональних цілей. Текстиль є невід'ємним елементом будь-якого інтер'єру. З а допомогою правильного текстильного оформлення приміщення можливо створити неповторний стилістичний образ, розставити акценти, виконати зонування, створити атмосферу та викликати емоції.

Без текстилю неможливо собі уявити жоден готель. Чим кращий готель – тим кращим і якіснішим повинен бути текстиль. Текстиль може бути справжнім витвором мистецтва і при цьому виконувати свою функцію досить тривалий час без втрати своїх властивостей, кольору та краси. Це забезпечують сучасні методи виробництва текстильних матеріалів з відмінним якість та стійкістю до вигорання, стирання, вицвітання, з водо- та брудо- відштовхуючими властивостями, негорючістю, міцністю та стійкістю кольору. Звдяки даним властивостям, текстиль можна використовувати не тільки в стандартних комбінаціях, але і для оформлення стін, втілення різних дизайнерських ідей, та, що важливо використання на терасах та вулицях. Змінюючи тільки одне текстильне оформлення готелю, можна повністю задати стиль та атмосферу, налаштувати психологічний стан гостя на правильний лад, створити домашній затишок, або ж надати елегантності, розкоші, свіжості чи навіть химерності. Текстиль –це душа приміщення, навіть в найсучасніших інтер'єрах неможливо обійтись без текстилю.

Починаючи із кінця ХІХ ст. готельно-ресторанна діяльність набуває нових організаційних форм, а до текстильного дизайну починають підходити більш комплексно. І з ХХ ст. інструментарій текстильного дизайну служить не лише для оздоблення житлових просторів, він є невід'ємним елементом успішного розвитку діяльності готельних комплексів, застосовується при формуванні їхнього фірмового стилю та іміджу[15]..

Велика кількість високотехнологічних, уніфікованих або стандартизованих інтер'єрів готельного спрямування сприяла формуванню потреби у створенні затишного житлового предметно-просторового середовища. Наразі саме

текстильний дизайн є одним із поширених варіантів утілення концепції формування домашнього затишку, що є важливим при формуванні дизайну готельного комплексу. Новітня проектна практика вказує на широту можливостей упровадження текстильного дизайну для формування інтер'єрного середовища. Але також є необхідність у розгляді та систематизації низки питань, що стосуються як термінологічного апарату, так і аналізу практичного включення означеного напрямку в дизайн предметно-просторового середовища. Значна кількість і варіативність реалізованих проектних пропозицій і недостатність теоретичного осмислення формування текстильного оформлення інтер'єру готельних комплексів обумовлюють актуальність цього наукового дослідження.

Об'єктом використання текстилю в дизайні інтер'єру готельних комплексів.

Предметом дослідження є типи, принципи та прийоми формування текстильного оформлення інтер'єру. А також планувальне, композиційне, декоративно- текстильне та кольорове вирішення дизайну інтер'єру готельного комплексу.

Мета роботи дослідити особливості використання текстилю в дизайні інтер'єру готельних комплексів.

Завдання дослідження:

- розглянути стан наукової розробки теми та огляд інформаційних джерел;
- дати визначення текстилю, його використання в дизайні інтер'єру готелів;
- охарактеризувати вітчизняний та зарубіжний досвід дизайну інтер'єрів готельних комплексів з використанням текстилю;
- дослідити особливості та перспективи використання текстильних матеріалів в дизайні інтер'єру готельних комплексів;
- дати характеристику функціонально - просторовій основі та композиційним засобам при формуванні інтер'єрів та оформлення готельних комплексів за допомогою текстилю;
- розробити дизайн інтер'єру готельного комплексу з використання текстилю.

Методи дослідження. Наукову роботу побудовано на основі системно-аналітичного підходу. У дослідженні застосовано загальнонаукові (теоретичні та емпіричні) і спеціальні мистецтвознавчі методи наукового пізнання (історико-хронологічний метод, історико-порівняльний аналіз, метод типологічного, образно-стилістичного та композиційного аналізу, ретроспективний літературно-аналітичний огляд наукових робіт, метод термінологічного аналізу, метод проектування та 3d-моделювання).

Матеріали дослідження. Для аналізу обрано 5 - зіркові готельні комплекси України та світу. Саме в інтер'єрах указаних об'єктів найяскравіше простежується тенденція до активного впровадження текстильного дизайну, що створюють неповторні художні та практичні рішення предметно-просторового середовища.

Джерельною базою наукового дослідження стали наукові праці та практичний досвід таких провідних вітчизняних та іноземних науковців та практиків як: Д. Басюк, Ю. Сологуб, І. Бабич, Л. Осипова, М. Білько, І. Смирнов (2014), Дж. Дейлі (Daley, 2016), Ю. Волков (2003), Л. Іванова, І. Бондаренко, О. Дишкантюк, О. Краснодем-ська (2012), Х. Роглев (2009), Я. Сало (2010), Г. Мунін, А. Змішов, Г. Зінов'єв, Є. Самарцев, О. Гаца, К. Максимець, Х. Й. Роглев (2005), В. Русавська (2014). А також монографії, дисертації та автореферати вітчизняних і зарубіжних дослідників, статті у фахових і періодичних виданнях, наукові статті баз Scopus та Web of Science, публіцистичні публікації в електронній мережі Інтернет, офіційні сайти зарубіжних архітектурних компаній і дизайн-бюро.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що: - виокремлено типи текстильного оформлення готельних комплексів; - встановлено прийоми створення текстильного наповнення інтер'єру готелів; - виявлено методи використання текстилю функціонально; - з'ясовано історико-культурний контекст текстилю в дизайні сучасного інтер'єру готельних комплексів, - запропоновано використання текстилю з вогнестійкими та антимікробними властивостями.

Теоретичне значення одержаних результатів полягає в поглибленні наукових досліджень у галузі сучасного мистецтвознавства з питань розвитку та специфіки текстильного дизайну; виявленні основні типи текстилю в готелях; систематизації світового досвіду з формування текстильного оформлення готельних комплексів і з'ясуванні принципів його формоутворення; визначенні та

систематизації прийомів роботи з текстилем призначеним для готельної промисловості.

Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості їх застосування в навчальному процесі та отриманні результати можуть бути використані в проектній дизайнерській практиці, в тому числі для досягнення системності та ефективності в організації готельного інтер'єру.

Структура і обсяг роботи. Робота містить вступ, три розділи по науковій частині роботи та четвертий розділ за проектом, висновки до кожного розділу та загальні висновки, перелік використаних джерел (84 поз.), класифікаційні схеми й ілюстративні таблиці та також ілюстрації. Загальний обсяг дипломної роботи складає 128 сторінок, основний текст – 111 стор.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕКСТИЛЮ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ ГОТЕЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ

1.1. Стан дослідження теми та розгляд наукових джерел.

В останні роки в роботах науковців значно розширилося коло тем, пов'язаних з виявленням, введенням в науковий обіг і узагальненням матеріалу текстильного оформлення інтер'єрів готельних комплексів. Досліджувалася як практична діяльність, так і теоретичні концепції провідних дизайнерів світу, кращих освітніх центрів. Були опубліковані різні матеріали, що зв'язують розвиток текстильного дизайну з культурою, мистецтвом, промисловістю, торгівлею, рекламою, екологією і політикою[26]..

Цілий ряд фахівців з історії та теорії дизайну досліджували в своїх працях різні аспекти, пов'язані з проблемами використання текстилю в готелях різного рівня. У найбільш відомих загальноісторичних працях Ю.Ю. Савицького, Н.Ф. Гуляницького, А.В. Іконникова, А.Л. Рябушина, В.Л. Глазичева, Т.Г. Маклаковой, О.В. Орельської були розглянуті основні напрямки світового зарубіжного дизайну та представлені приклади розвитку готельного дизайну з кінця ХІХ до рубежу ХХ-ХХІ ст. Науковці В.С. Горюнов і М.П. Тублі провели дослідження різних аспектів розвитку творчих напрямків і стилів в архітектурі, в яких автори торкалися проблеми використання якісного текстилю в готелях. У вітчизняній культурі поки відносно мало освоєний цінний досвід використання текстилю в дизайні готельних комплексів. Найкраще відомо творча спадщина таких дизайнерів, як Р. Лоуї, Г. Дрейфус, Н. Бел Геддес, Ч. Имз, Дж. Нельсон.

Дане дослідження безпосередньо спирається на досвід філософського, культурологічного та мистецтвознавчого аналізу проблематики дизайну, накопичений в роботах таких дослідників, як О. Генісаретский, В. Глазичев, К.

Кантор, В. Сидоренко, С. Хан-Магомедов.

Конкретніше з проблематикою текстильного дизайну в готельних комплексах, її історичними та теоретичними аспектами пов'язані праці Р. Антонова, В. Аронова, А.

Іконнікова, Г. Минервин. У дослідженні використані роботи з аналізу дизайнерської практики практики Т. Возвишаева, А. Рябушина, В. Хайта, А. Шукурова, В. Тасалова.

Серед філософських, методологічних і культурологічних досліджень авторів можна виділити роботи А. Тоффлера, Д. Янке-Ловича, Дж. Нейсбітта, П. Ебедін. З західноєвропейських істориків і теоретиків дизайну найбільший внесок у вивчення матеріалу використання текстилю в готелях внесли англійські дослідники Г. Рід, Дж. Хескет, П. Спарк і С. Бейлі, італійські - Дж. Дорфлес і К. Дона.

Осмилення творчих, теоретичних та історико-культурних проблем дизайну готельних комплексів присвячені книги американських авторів - Д. Буша, Дж. Доблін, А. Дрекслера, Дж. Мейкл, Р. Ріда, Р. Кап-лана, Е. Фірбі, Д. Уалланса. Високою теоретичною цінністю володіють роботи Р. Бенхема, Д. Бурстін, З. Гідіона, В. Гропіуса, Ле Корбюзьє, Л. Мо-хой-Надя, Н. Певзнера. Найбільш повне дослідження різних аспектів теорії і історії дизайну готельних комплексів міститься в двох монографіях дизайнера та історика дизайну А. Пулоса.

Поряд з проектною практикою матеріалом дослідження є текстові першоджерела - книги, статті, каталоги виставок, публіцистичні виступи дизайнерів. Спроби теоретично обґрунтувати свої погляди і методи творчої діяльності були зроблені багатьма дизайнерами світу. Тому в роботі залучені матеріали книг Р. Лоуї, Н. Бел Геддеса, Г. Дрейфус, В.Д. Тіга, Дж. Нельсона, Дж. Ліппінкот, Дж. Вайнса. Дослідники Дж. Кейдж, Е. Досс, К. Бейкер, Т. Волф у своїх наукових роботах приділили велику увагу формуванню дизайну інтер'єру готельних комплексів з використанням текстилю.

1.2. Термінологічний аналіз та класифікація інтер'єрного текстилю

Текстиль, як правило, виробляється ткацтвом, але також включає інші методи будівництва, такі як в'язання, валяння та тафтинг. Текстиль виготовляється з широкого спектру матеріалів, від волокон і ниток до полімерів і пластмас. Готові вироби вважаються текстилем і використовуються як килимове покриття, килимки, штори, покриття для стін тощо. Намети, балдахіни та розтяжні тканини, які представляють собою великі драпіровані ділянки тканини, з'єднані кабелями або шнурами, є деякими архітектурними способами використання текстилю.

Тканини виготовляються з натуральних або штучних волокон, тканих, в'язаних, в'язаних гачком або скріплених разом, щоб утворити тканину. Тканина є різновидом текстилю, але всі текстильні вироби не є тканинами. Оббивка, драпірування, постільна білизна та постільна білизна використовуються для тканин у комерційному дизайні.

Натуральні волокна тваринного або рослинного походження включають шерсть, шкіру, шовк, бавовну, льон, рамі, джут і коноплю. Загальними характеристиками натуральних волокон є здатність добре сприймати барвники, вони біологічно розкладаються, стійкі та більшість довговічні.

Вовна — це волокно тваринного походження, яке надходить із різних джерел, таких як кози, вівці, баранина та альпаки.

Шерсть є міцним матеріалом і має притаманну водостійкість завдяки оліям в шкірі тварин. Він є природним гіпоалергенним, вогнезахисним і має властивості самозагасання[54].

І навпаки, шерсть також схильна до пошкодження комахами і потребує належного очищення, щоб уникнути постійного пошкодження матеріалу. Надмірний вплив сонячних променів може відбілити або пожовтіти пігмент у тканині, через що вона виглядає передчасно зношеною. Вовняні тканини дорогі і зазвичай коштують поза традиційним бюджетом.

Подумайте про використання сумішей вовни, щоб досягти ефекту високого класу більш рентабельним способом. Якщо ви вказуєте вовну в проекті, подумайте про використання її в зоні з низьким рухом і високою видимістю, щоб отримати максимальну вигоду від своїх інвестицій. Ми пропонуємо стратегічно розмістити його в зоні, на яку не впливає пряме або непряме денне світло. Оббивка та постільна білизна є типовим використанням вовни в комерційних проектах.

Шкіра - це натуральна тканина, виготовлена зі шкір тварин. Шкіри великої рогатої худоби, овець, коней, свиней та інших тварин знімають і консервують, щоб почати процес дублення. Більшість шкір комерційного класу дублення, що є процесом очищення, обробки, кондиціонування та обробки шкір для використання.

Шкіра гіпоалергенна, міцна і відносно легко чиститься. Якщо все зроблено належним чином, шкіру можна відшліфувати до нового стану.

Шкіра не є економічно вигідним матеріалом і може бути надзвичайно дорогим для використання в комерційних проектах. Оскільки розміри шкури обмежені розміром тварини, шкіра продається за квадратний фут, а не за квадратний ярд. Якщо ця різниця не врахована належним чином у бюджеті, це може призвести до перевитрати проекту. Інші недоліки шкіри: вона схильна до розтріскування, витончення та вицвітання з часом; температура його поверхні безпосередньо пов'язана з навколишніми умовами навколишнього середовища, і він не витримує тривалого прямого або непрямого сонячного світла. Деякі виробники шкіри також використовують сумнівні методи збирання, які можна вважати неетичними та негуманними.

Поширеним комерційним використанням шкіри є узголів'я ліжок, оббивка та декоративні декоративні подушки в готельних проектах; стінові панелі, сидіння та фасади барів в дизайні ресторанів і роздрібних торгівель; а також м'яка підлога та сидіння в елітних корпоративних офісах[35]..

Альтернативою натуральній шкірі є штучна шкіра, яка традиційно виготовляється з вінілу або поліолефіну. Ці матеріали розглядаються далі в цій статті.

Шовк походить від шовкопряда, стадії личинок шовкопряда. Коли міль досягає стадії лялечки, вона створює кокон з однієї нитки шовку довжиною близько 1000 футів. Після того, як кокони зроблені, кокон варять, готують на пару або нагрівають, щоб вбити лялечку всередині. Це робиться для того, щоб міль не з'явилася і не знищила єдину нитку шовку. Кокон, що залишився, розм'якшується і розплутується, утворюючи шовкове волокно.

Шовк блискучий, м'який і має природний блиск. Це делікатно і дорого. Його можна легко пошкодити, забруднити, зачепити та порвати. Ми рекомендуємо використовувати його помірно в місцях з низьким рухом транспорту, де контакт буде обмежений. Подумайте про використання альтернативи, якщо проблемою є бюджет або знос.

Зазвичай він використовується в комерційному дизайні високого класу як покриття для стін, декоративна оббивка, драпірування або покриття.

Бавовна - це, безумовно, найбільш часто використовувана тканина в комерційному дизайні. Бавовняне волокно походить з коробочки бавовни, яка вирощується в теплому кліматі. Волокно збирають, обробляють і виготовляють пряжу. З пряжі виготовляють безліч продуктів, включаючи килими та килими, оббивну тканину, настінне покриття, підкладку, абажури, драпірування тощо[48]..

Бавовняні волокна м'які, міцні, гнучкі та довговічні. Його абсорбуюча природа дозволяє йому добре сприймати барвники, але колір легко змивається. Пориста якість забезпечує повітропроникність, але також створює проблеми із утриманням вологи, наприклад, цвіль і цвіль, якщо їх не обробити перед використанням. Бавовна схильна до пошкоджень комахами, такими як міль і хробаки, які харчуються волокнами. Інші проблеми вицвітання та погіршення якості під час тривалого сонячного світла, зморщування, плями та зморшки. Більшість опадів бавовни можна зменшити шляхом змішування з іншими волокнами або обробки матеріалу перед виробництвом.

Завдяки великій кількості та стійкості вироби з бавовни або бавовняних сумішей ідеально підходять для більшості комерційних проектів. Розташування матеріалу, кількість транспортних засобів та методи очищення повинні бути

прийняті до уваги, щоб переконатися, що обробка матеріалу відповідає його призначенню.

Льон – це ще одне рослинне волокно. Білизна виходить із рослини льону, яка має жорсткі волокна, які з часом розм'якшуються. Після того, як волокна розм'якшуються, їх можна вплітати в тканину, яка є міцною, дихаючою, легкою та вбираючою.

Природна жорсткість льону підходить для комерційних настінних покриттів, обробки вікон, абажурів і драпіровок. М'якість і швидке висихання білизни ідеально підходить для використання в комерційних постільних речах, простирадлах, рушниках і скатертинах. Подумайте про використання суміші льону в умовах високої видимості, оскільки матеріал легко мнеться.

Вартість льону, як правило, вища, ніж бавовна, але, як правило, доступна в межах скромного бюджету.

Конопля, джут і рамі – це всі види високоміцних, швидко відновлюваних рослинних волокон.

З них коноплі найбільш водостійкі. Промислову коноплю збирають із зовнішньої оболонки, або лубу, стебла рослини *Cannabis Sativa*. Волокна схожі на полотно за текстурою та міцністю, але легко мнуться. Конопляна тканина міцна, але волокна з часом слабшають при багаторазовому використанні. Конопля зазвичай використовується для білизни та постільної білизни в комерційних цілях.

Джут отримують з кори джутової рослини. Волокно надзвичайно міцне та універсальне. Деяким комерційним використанням джуту є геотекстиль для запобігання ерозії ґрунту, матеріал для мотузок, а також як підкладка для настінного покриття та підлоги. Незважаючи на свій природний блиск, джут, як правило, використовується в оббивці лише в тому випадку, якщо його змішують з іншим волокном[40]..

Рамі, також відомий як травичка, походить із стебел різних багаторічних рослин, вирощених у Східній Азії. Волокна рамі міцніше бавовни, льону та вовни. Тканини від природи стійкі до цвілі, поглинають вологу і не дають усадки. Це одне з небагатьох натуральних волокон, яке витримує тривалий день без відбілювання.

Незважаючи на ці переваги, рамі рідко використовується в комерційних цілях, оскільки він дорогий у виробництві, крихкий і негнучкий. Найбільш поширеним використанням рамі є промислові нитки та суміші волокон.

Синтетичні волокна є штучними матеріалами, спеціально розробленими для повторення натуральних волокон. Прикладами таких є поліестер, нейлон, віскоза, акрил і модакрил, ацетат і триацетат, олефін і вініл. Синтетичні волокна, як правило, менш дорогі, легкодоступні, стійкі до плям і водостійкі.

Синтетичні волокна створюються з науково розроблених полімерів з високою температурою плавлення. Їх розплавляють і витягують через невеликі отвори, які називаються прядками. Отримане волокно охолоджується і застигає для використання в різних сферах комерційного дизайну.

Більшість синтетичних волокон призначені для прийому барвників після виробництва (забарвлення шматочками) або нанесення кольору в них перед екстрагуванням (забарвлення в розчині).

Поліестер отримують в результаті хімічної реакції з нафтою. Він міцний, еластичний, гнучкий і легкодоступний. Це гідрофобний матеріал і відштовхує воду. Оскільки він є продуктом нафтової промисловості, він не є стійким або біологічно розкладним[77]..

У комерційних цілях він може використовуватися для оббивки, настінного покриття, підкладки, килимів та підлог. Власне вогнестійкість матеріалу та стійкість до змінання ідеально підходить для використання в драпіруваннях та обробці вікон.

Нейлон спочатку був торговою маркою гексаметилендіаміну, оригінального волокна, виробленого в 1935 році. Сьогодні він використовується як загальний термін для визначення сімейства синтетичних волокон, які є виключно міцними та довговічними. Характеристики нейлону включають стійкість до стирання, вогнестійкість і еластичність. Нейлон не термостійкий і плавиться при високих температурах. Нейлонові тканини легкі та м'які, однак вони також вицвітають і руйнуються під час тривалого впливу сонячних променів.

У комерційних цілях нейлон зазвичай використовується для виготовлення килимових волокон і килимів у місцях із помірною та високою прохідністю.

Вискоза виробляється переважно з целюлозної маси деревного волокна. Залежно від процесу, він може служити менш дорогою альтернативою шовку. Район є абсорбуючим, відносно термостійким і має чудову статичну стійкість. Район горючий і легко зморщується; матеріал повинен бути оброблений для використання в аплікації для драпірування. Що стосується оббивки, ми пропонуємо обмежити використання місцями з низьким трафіком.

Акрили отримують з мономерів акрилонітрилу, які є безбарвними леткими рідинами, які утворюються в результаті хімічних реакцій між азотом, воднем і вуглецем. Акрил виготовляють у вигляді нитки, а потім нарізають на менші шматочки, щоб нагадувати волокна вовни. З них виготовляють пряжу, яка змішується з натуральними волокнами або використовується як економна альтернатива вовні.

Акрилові тканини м'які, легкі та еластичні. Вони гіпоалергенні, стійкі до кольору і надзвичайно стійкі до сонячних променів. Його здатність витримувати пряме денне світло дозволяє використовувати його в якості навісів, розтягуючих конструкцій та зовнішньої оббивки в комерційних приміщеннях. Його низька стійкість до полум'я обмежує його можливість використовувати як драпірування або покриття для стін без додаткових покриттів.

Модакрили подібні до акрилу за виробництвом і характеристиками. Основна відмінність полягає в тому, що модакрили надзвичайно вогнестійкі і не горять. Модакрили не піддаються пошкодженню комахами, не утворюється цвіль і цвіль. Він менш міцний, ніж акрил, але все ще підходить для використання у вуличних меблях, тентах та розтягуючих конструкціях у комерційному застосуванні.

Ацетат і триацетат утворюються, коли целюлозне волокно обробляють оцтовою кислотою і екстрагують[28]..

Ацетат утворюється при обробці не менше 76% целюлози. Ацетатні волокна змішують з ацетоном і екструдують. Вони утворюють шовковисте волокно, яке можна фарбувати лише спеціальними хімічними речовинами.

Триацетат утворюється при обробці 92% целюлози. Триацетатні волокна екструдують спиртом і метиленхлоридом. Обидва типи ацетатів мають схожі

характеристики. Вони мають низьку термостійкість, низьку стійкість до стирання, низьку довговічність і низьку стійкість до денного світла.

Ацетат і триацетат зазвичай змішують з віскози для стабільності та кращої продуктивності. Комерційне використання включає основу для оббивки та підкладку.

Поліолефін, або олефін, виготовляється з поліпропілену або поліетилену. Хімічні властивості були скориговані з часом, щоб створити надзвичайно міцне, стабільне та легке волокно. Поліолефіни стійкі до кольору, плями, цвілі та статички. Вони також мають погану поглинаючу здатність, стійкість до зморшок і термостійкість. Традиційно поліолефіни зустрічаються в комерційних килимах, підкладках, оббивних полотнах, настінних покриттях і як альтернатива вініловій оббивці[50]..

Вініл, також відомий як вініл або полівінілхлорид (ПВХ), виготовляється з вінілхлориду та вінілацетату. Він вогнестійкий, хімічно стійкий і довговічний.

Незважаючи на ці властивості, він поступово виводиться з промисловості через токсичні хімічні речовини, що виділяються під час і після виробничого процесу. Канцерогени та леткі органічні сполуки (ЛОС), пов'язані з виділенням вінілових газів у готовому середовищі, також є серйозною проблемою.

У комерційних приміщеннях вініл використовується в оббивці, обшивці стін та зовнішніх тканинах. Ми наполегливо рекомендуємо використовувати вінілові альтернативи в проекті, такі як поліолефіни та продукти на біоснові, що містять низький вміст ЛОС або їх відсутність.

Указуючи тканини та текстиль на комерційному проекті, важливо вибрати відповідні матеріали для застосування. Крім зовнішнього вигляду, для успішного проекту необхідно враховувати довговічність, поглинаючу здатність, еластичність та акустичні властивості.

Зовнішній вигляд матеріалів суб'єктивний і співвідноситься з пропонованим простором. Блик, рука, текстура, колір і пілінг настільки ж важливі, як і бажана естетика матеріалу.

Блиск або блиск в першу чергу визначаються типом волокна, світловідбиванням і нанесеним покриттям. Синтетичні волокна можуть мати різний ступінь блиску, тоді як блиск натурального волокна визначається джерелом.

М'якість - це дотик і відчуття матеріалу до шкіри. Це суто суб'єктивно, оскільки не було доведено жодного наукового методу визначення якості матеріалу на дотик. Вимірювання руки текстилю є звичайним явищем під час вибору оббивки, постільної білизни, драпірування, настінного покриття та обробки вікон, з якими користувач може стикатися щодня.

Текстура – це тактильна конструкція тканини або матеріалу. Текстури варіюються від гладких до шорстких. Перевага текстур залежить від використання, продукту та типу проекту. Взагалі кажучи, вироби з сильною текстурою, як правило, маскують недоліки основи або конструкції. Наприклад, настінне покриття з сильною текстурою приховає дефекти стіни набагато краще, ніж гладкий продукт, який підлягає телеграфуванню. Також слід враховувати фактурну оббивку. Більш гладкі матеріали можуть мати подряпини та плями, тоді як грубіші текстури більш схильні до зачіпань і розбігу.

Колір текстилю визначається методом його фарбування. Фарбовані в розчині кольори фарбуються перед процесом екстракції і проникають через все волокно. Цей метод часто називають «морквяним», тому що колір проходить до кінця, подібно до овоча. Кускові або пофарбовані в пряжу волокна традиційно занурюють у розчин після того, як з них виготовляють волокна. Це називається методом «редиски», оскільки колір знаходиться зовні, а вихідне біле волокно залишається всередині[78]..

Історично склалося так, що пофарбовані розчином матеріали стійкі до кольору і витримують відбілювачі та потужні миючі засоби. Частково пофарбовані, як правило, яскравіші і можуть знебарвитися під час відбілювання. Матеріали, забарвлені розчином, підходять для килимів та використання у важких умовах, тоді як штучні фарби, як правило, зустрічаються в оббивці та настінному покритті.

Пілінг відноситься до волокон матеріалу, які розриваються і утворюють на поверхні кульку або пігулку. Пілінг зазвичай відбувається в місцях інтенсивного

використання, таких як сидіння або підлокітники стільця, або на доріжках на килимі. Таблетки можна видалити, обрізавши прикріплені до таблетки волокна, однак це не гарантує, що вони не повернуться. ASTM D3511 Brush Pill Test є стандартним промисловим тестом для тканин. Тканини оцінюються від 5 (без пілінгу) до 1 (сильний пілінг).

Існує два методи перевірки міцності тканини: метод Wyzenbeek і метод Мартіндейла. ASTM D4157, відомий як метод стирання Wyzenbeek, є найпоширенішим тестом на міцність тканини в Північній Америці. Тканини стираються методом коливального циліндра, і записується кількість проходів, необхідних для виявлення зносу. Це число записується в подвійному розрахунку. Тканини з 40 000 подвійних натирень або менше підходять для приміщень з низькою прохідністю; 40 000 - 75 000 подвійних розтирань вважаються середніми, а 75 000+ зазвичай використовуються для важких робіт. Деякі комерційні програми вважають 100 000 подвійних розтирань як мінімум, придатний для інтенсивного використання[44]..

Метод Мартіндейла, перевірений ASTM D4966, перевіряє більший природний малюнок зношування тканини. Цей метод вважає результати понад 40 000 подвійних розтирань важкими і придатними для комерційного застосування. З розробкою нових тестів кількість подвійних протирань стала менш фактором для визначення довговічності тканини. Необхідно також враховувати волокна, переплетення, текстуру, обробку та методи очищення тканини.

Рейтинг збереження зовнішнього вигляду текстури, або TARR, був розроблений Інститутом килимів і килимів, щоб вказати, наскільки добре килим витримує комерційне використання. Помірні та важкі рейтинги TARR традиційно вказуються для офісів і шкіл, тоді як серйозні рейтинги підходять для аеропортів та урядових будівель.

AATCC TM79 перевіряє поглинаючу здатність тканини. Не всі виробники використовують цей тест або повідомляють про нього, тому знання типів волокон і атрибутів важливо при виборі тканини.

Еластичність - це величина, яка надає тканину при натисканні або розтягуванні. Тканини з високою еластичністю відновлюють свою початкову форму, а тканини з меншою еластичністю мають тенденцію до злиття або калюжі.

Враховуйте тип тканини та характеристики волокна, коли вказуєте тканини для оббивки. Більшість виробників надають дані про перевірені та схвалені тканини для певного виробу.

Акустика. Тканини можуть допомогти контролювати звук у кімнаті, покращуючи акустичне середовище для мешканців. Акустичні властивості матеріалів вимірюються за стандартним методом випробувань на звукопоглинання і коефіцієнти звукопоглинання ASTM C423 за методом ревербераційної кімнати. Коефіцієнт шумозаглушення, або NRC, визначається оцінкою матеріалу від 0 до 1. Матеріал з NRC 0 буде повністю відбивати, тоді як NRC 1 буде повністю поглинаючим. Більшість тканин входять у відсоток цього діапазону. Середній рівень поглинання має NRC близько 0,55[6]..

Акустично прозорі тканини дозволяють звуку проходити через них до поглинаючого матеріалу ззаду. Вони часто використовуються в стінових панелях, щоб зменшити реверберацію звуку в кімнаті. Середній NRC акустично прозорі тканини буде 0,10 або менше.

Термін обробка зазвичай відноситься до покриттів або обробок, доданих до тканини для досягнення бажаного результату. Поширеними типами обробки є стійкість до плям/очищення, вологостійкість, хімічна стійкість, вогнестійкість, горючість, поширення полум'я та розвиток диму, антипірен, антимікробна обробка та антистатична обробка.

Стойкість до плям є найпоширенішим прикладом обробки тканини. До тканини додається хімічна обробка, щоб додати стійкість до забруднень або плям і полегшити очищення. Поширені марки засобів для обробки плям — Alta, Crypton і Nanotex. Стойкість до плям властива деяким тканинам, таким як поліолефіни, і додаткова обробка плям не потрібна. Не всі тканини підходять для обробки плям. Уважно перегляньте інформацію виробника, щоб переконатися, що тканина сумісна. Обробка, стійка до плям, може збільшити витрати на кінцеву вартість тканини, тому

подумайте про кінцеве використання та рівень трафіку, перш ніж вказувати на свій проект.

Вологостійкість додає шар захисту під тканину, щоб блокувати просочування вологи в підкладку нижче. Зазвичай це вирішується за допомогою вологостійкого бар'єру, доданого до тканини після виробництва. Бар'єр часто є запатентованим покриттям, нанесеним безпосередньо на тканину, або представляє собою окрему мембрану, яка злита з тканиною. Використовуйте бар'єри від вологи в установах охорони здоров'я або літніх людей, де біологічні рідини становлять небезпеку для оббивки. Вологоізоляція додасть вартості вашому проекту; уважно продумайте їх використання, перш ніж вказати.

Хімічна стійкість і здатність до очищення відбілювачем притаманні волокну і рідко надаються в покритті для місцевого застосування. Тканина, що піддається очищенню відбілювачем, не вицвітає і не руйнується при очищенні агресивними хімічними речовинами, такими як відбілювач і спирт. Пофарбовані розчином синтетичні волокна, такі як нейлон, поліолефін і акрил, витримують розбавлений відбілювач. Хоча доступні покриття для місцевого застосування, вони не підходять для більшості тканин і зазвичай змиваються після багаторазового використання[18]..

Вогнестійкість, поширення полум'я та вироблення диму, горючість та антипірени – все це стосується характеристик горіння волокна або тканини у вогні. NFPA 701: Стандартні методи вогнестійкості для розповсюдження полум'я текстильних виробів і плівок вимірюють вогнестійкість конкретної тканини. Шматок тканини поміщають в камеру і підпалюють. Залежно від встановлених показників він проходить або не вдається. Якщо тканина проходить, вона вважається FR або вогнезахисною.

Волокна, які є вогнезахисними, як і поліестер, зберігають позначення FR протягом усього свого життєвого циклу. Вони прийнятні для використання в якості обробки вікон і драпіровок. Тканини, оброблені FR, є лише вогнезахисними протягом усього терміну обробки, які можна видалити при повторному очищенні. Тканини, оброблені FR, стають застарілими, оскільки містять токсини, пов'язані з

раком, проблемами щитовидної залози, неврологічними проблемами та іншими проблемами для здоров'я людини.

ASTM E84 є північноамериканським стандартом для поширення полум'я та розвитку диму. Матеріал перевіряється, щоб визначити, як швидко полум'я поширюється на матеріал за певний проміжок часу. Тест також вимірює, скільки диму виділяється за той же період. Відстані вимірюються та оцінюються відповідно до розрахованої швидкості.

Клас I або A оцінюється поширенням полум'я 0-25

Клас II або B – 26-75

Клас III або C - 76-200

Усі рейтинги класів I, II і III мають рейтинги диму, що склалися менше ніж 450. Два додаткові класи (D і E) зазначені в Кодексі безпеки життєдіяльності, але рідко вказуються для комерційних проектів.

ASTM E84, як правило, застосовується до настінних покриттів і акустичних тканин, які використовуються для виготовлення стін. Класи A і B, як правило, є кращими, але клас C також може бути прийнятним у деяких випадках. При виборі оздоблювального матеріалу слід враховувати код безпеки життєдіяльності та бажаний рейтинг монтажу стін[22]..

Подібно до стійкості до плям, до матеріалу або тканини можна додати антимікробну обробку для боротьби з цвіллю, цвіллю та мікроорганізмами. Антимікробні засоби борються з різними проблемами, такими як запах, грибок або бактерії. Антимікробну обробку можна розпилювати або насичувати у волокно після виробництва, або може бути розроблено як частина самого волокна. Такі мінерали, як цинк, срібло та мідь, вводяться в продукти завдяки їх природним антимікробним властивостям.

Можна висунути аргументи проти використання антимікробних засобів, оскільки наукові висновки, які їх підтверджують, неоднозначні. Це також додаткова вартість проекту, яку слід враховувати перед специфікацією.

Вибираючи тканини для оббивки, драпіровок або прозорих тканин, важливо вибрати правильний тип тканини для вашого застосування. Вище ми обговорювали

різні типи тканини та оздоблення, але є ще кілька речей, які слід враховувати при визначенні тканини.

Тканини для оббивки та драпірування зазвичай поставляються в болтах шириною 52” - 54” і вимірюються по двору. Тканини для драпірування можуть бути доступні з шириною болтів 118”.

Деякі виробники вимагають придбати мінімальний ярд, щоб використовувати свій продукт. Звичайні мінімуми – 15 або 30 ярдів. Якщо мінімальний розмір ярдів не буде дотримано, вони встановлять «плату за розрізання», яка є одноразовою платою за скорочення конкретного запитаного ярда. Довжина обмежена розміром болта[12].

Тканина зазвичай виготовляється «на болт», тобто тканина з візерунком проходить по рулону. Наприклад, горизонтальна смуга буде фрезерована з горизонтальною смугою, що проходить паралельно болту.

Тканини для драпірування повинні мати рейтинг FR і відповідати стандарту NFPA 701. Якщо ваші драпірування вимагають якості затемнення кімнати, вкажіть 2-прохідний (напівнепрозорий) або 3-прохідний (непрозорий) вкладиш. Накладки бувають одинарної або подвійної ширини, шириною до 118 дюймів. Довжина обмежується розміром болта.

Матеріали відносяться до основних компонентів текстильного виробництва, вихідних компонентів тканини.

Натуральне волокно - це текстиль, створений із сировини, знайденої в природі. Хоча люди можуть змінювати ці матеріали за допомогою обробки та барвників, вони походять із світу природи. Прикладами є шерсть, бавовна, шкіра, шовк, джут і навіть азбест, який походить із мінералу.

Синтетичне волокно - це текстиль, який витканий з штучних матеріалів, часто з нафтової та пластикової основи. Вони включають звичайні тканини, такі як поліестер і віскоза.

З виробничих матеріалів виробники текстилю створюють компоненти тканини.

Волокна - це основний компонент будь-якого текстилю. Волокна — це невеликі, схожі на волосся, нитки з натурального або синтетичного матеріалу, які з'єднані між собою, щоб створити пряжу, достатньо товсту для плетіння.

Пряжа - пряжа - це не тільки мотки, які ви купуєте в магазині для рукоділля. У текстильному дизайні та виробництві пряжа означає будь-яку довгу нитку волокон, пов'язану разом з метою переплетення або в'язання в тканину.

Суміш – це пряжа, виготовлена з волокон двох або більше різних матеріалів і може включати як натуральні, так і синтетичні волокна[31]..

Selvage - при тканні полотна виробники використовують більш міцну пряжу, більш щільну, щоб уникнути розплутування готової тканини. Зазвичай це дуже вузька смуга, яка відкидається при розрізанні шматків візерунка.

Основа - У базовому переплетенні нитки переплетені горизонтально і вертикально. Основа включає всі нитки пряжі, що проходять по довжині тканини, паралельно кромці. Вони міцніші та помітніші, ніж нитки качка.

Піток – у тканому матеріалі ці нитки пряжі проходять по ширині полотна, перпендикулярно пасмам основи та валику. Зазвичай це більш слабкі нитки, ніж нитки основи.

Плетіння – це стосується як процесу поєднання ниток шляхом переплетення ниток основи та качка, так і візерунка, який використовується для їх переплетення. Є три основні візерунки (звичайний, атласний і саржевий), які ми визначимо пізніше.

Ткацький верстат - це пристрій, який використовується для ткання тканин, утримуючи нитки основи пряжі, переплітаючи нитки качка за допомогою човника. Для ручного ткацького верстату люди фізично переміщують нитки качка на місці, але більшість тканин сьогодні використовує механічні ткацькі верстати[16]..

Збивання – це останній етап виробництва ткацького верстату, коли остання пасмо збивається, щоб створити щільно сплетений кінець.

Greige Fabric (вимовляється greuzh) - це тканина, яка свіжо знята з ткацького верстату перед будь-яким фінішним процесом обробки або фарбування [52]..

1.3. Історичні передумови використання текстилю в інтер'єрі готельних комплексів.

Здається, все має минуле; текстиль не виняток. Хоча історія штор може бути не такою цікавою чи барвистою, вона, безумовно, проливає цікаве світло на те, чому текстиль є не тільки функціональним, але й обов'язковим елементами декору в готелях.

Як і будь-що в житті, текстильні вироби з'явилися через функціональну необхідність. У ті часи, коли не було центрального опалення та охолодження, люди жили в будинках, які були не дуже добре побудовані. Вікна та двері були досить протягом і пропускали морозні вітри. Власники будинків почали вішати великі шматки важкої тканини перед вікнами, щоб не пропускати протяги, і завіса народилася.

Історія стверджує, що найдавніші штори насправді виготовлялися зі шкір тварин. Після того, як ця тенденція закріпилася, люди почали шукати способи, як зробити ці пробки модними. Разом з цим з'явився прогрес у текстильному виробництві, і нове покоління тканин зайняло центральне місце. Білизна та льон вперше були розроблені в Єгипті. Пізніше вовну, шовк і бавовну вплітали в тканини, які назавжди змінили хід одягу та драпіровок[75]..

Коли ми озираємося назад через історію текстилю, ми бачимо, що азійські культури використовували тканини та гобелени для покриття вікон і дверей задовго до того, як ця тенденція закріпилася в Європі. Перси, індійці та китайці навіть використовували штори як перегородки для розділення кімнат. Елітні повісили штори з найкращих тканин навколо своїх ліжок для додаткової конфіденційності та розкоші. Штори, здавалося, перейшли від просто функціональних до функціональних і стильних.

Кінець 1800-х років привів до механізації та масового виробництва одягу, постільної білизни та білизни, що зробило ці речі доступнішими для пересічного

громадянина. Штори вже були не тільки для еліти, але й могли бути вписані навіть у найскромніші будинки. Незабаром фахівці з текстильного виробництва почали експериментувати зі створенням тканин різної ваги і дизайну. Ми бачимо, що народження прозорих тканин відбулося після 1850 року разом з іншими тканинами, що нагадують наше сучасне мереживо чи сітку. Штори стали витонченішими і складнішими, оскільки люди використовували дизайн і вибір тканини, щоб відокремити вищий клас від середнього. Яскраві кольори та оздоблення також стали важливою частиною дизайну та розробки штор.

До 1950-х років кожен будинок був прикрашений тільки відповідними шторами, що висять у вікнах кожної кімнати. Ми бачимо дещо простішу конструкцію, ніж ті історики описують у ранніх англійських замках, оскільки 50-ті та 60-ті роки запам'яталися як період часу «менше, значить краще». Штори завжди трималися до простого панно; функціональний, простий і охайний. Пізніше ми бачимо, що більш широкі штори з гофрами стають популярними[24]..

Сьогодні ми розглядаємо штори як спосіб виразити нашу індивідуальність та дизайнерські смаки. Ми б не думали залишати вікно оголеним чи роздягненим, оскільки ми цінуємо конфіденційність, але також хочемо залишатися екологічно свідомими. Використання штор для функціональних цілей допомагає нам використовувати природне освітлення, а не електрику. Використання штор в дизайнерських цілях просто весело і допомагає створити відчуття комфорту в домі.

Штори використовувалися з давніх часів, але вони не були схожі на продукт, який ми знаємо сьогодні. Ще до того, як текстиль можна було зрозуміти, шкури тварин використовувалися для тепла та приватності. Підвішені до дверних отворів і будь-яких великих щілин у будинку, шкури зупиняли протяги та затверджували межі. У Стародавньому Єгипті почали з'являтися ранні текстильні вироби, починаючи з льону та льону, а потім бавовни та шовку. До середньовіччя цей тканий текстиль знайшов місце в оселі. Хоча доказів небагато, передбачається, що тканини використовувалися спеціально для боротьби з холодом, як ковдри, постільні завіси та штори[30]..

Лише в 13 столітті в Італії почалося виробництво скла, тому до того часу не було іншого способу запобігти протягам, окрім як драпірувати вікна важкими тканинами. Звичайно, в той час як товсті драпірування успішно захищали від холоду, не дозволяли будь-якому світлу проникнути в будинок. Ця проблема була вирішена в епоху Відродження, коли з'явилися вікна зі скляними вікнами, а потім штори перетворилися із щитів від стихії на штори, які використовувалися для приватності[5].

До середини 1800-х років розвинулося обладнання для масового виробництва, що зробило домашній текстиль легкодоступним. Найпопулярнішим типом оформлення вікон були мереживні штори, і, як і одяг та аксесуари, вони були демонстрацією соціального рейтингу. Отже, чим складніша завіса, тим ви були багатшими! Змінилися технології та мода, а також шовк, голландський льон та сміливі принти, а також бахрама на жалюзі та шторах. На початку 20 століття розвиток синтетики повністю змінив ландшафт текстильної промисловості, і більше уваги було приділено дешевизні та простому догляду.

Через кілька років почалася Друга світова війна, і поряд з їжею, одягом і бензином були нормовані тканини. Для штор використовували стару тканину для пилу та парашутний шовк, а якщо вистачало запасного матеріалу, виготовляли й зав'язки. Тепер штори стали невід'ємною частиною будинків. Протягом решти століття мода на штори змінювалася так само регулярно, як і зачіски. Тепер універмаги пропонували готові штори, тому придбати нову пару за розумною ціною було швидко й просто. У 50-х роках квіткові орнаменти були великими, а також абстрактні принти, натхненні наукою та технікою. 1970-ті були пов'язані з пастеллю та етнічним текстилем, а смужки та клітки були популярні протягом 80-х [72].

Зараз штори відіграють багато ролей в побуті: контроль світла і повітря, ізоляція, конфіденційність і мода. Безліч дизайнів і стилів, доступних зараз, означає, що ідеальну пару для вашої кімнати можна легко знайти. Текстиль має особливе значення, коли справа доходить до планування нерухомості, дизайну інтер'єру та готельної індустрії. Високі вимоги до них стосуються не тільки кольору, дизайну та текстури матеріалу.

Перші штори були введені в готелі в 15 столітті. До цього текстиль використовувався на ліжках і як завіси, а не драпірували на вікнах, щоб забезпечити тепло і пом'якшити суворий інтер'єр. Вікна були невеликими, вузькими щілинами і завжди були покриті промасленим вощеним папером або внутрішніми віконницями, якщо вони взагалі були закриті. Проте в періоди Тюдорів і Стюартів завіси з дорогого шовку, оксамиту та парчі (вишукані тканини з візерунками) були імпортовані і використовувалися як засіб демонстрації багатства та важливості.

Наприкінці 17 століття дизайнери шукали натхнення у Франції та французькому дворі, і це разом з приходом до Англії гугенотів (кваліфікованих майстрів, які рятувалися від переслідувань) призвело до збільшення використання ручної обробки штор. Ці красиві пензлики та бахроми (відомі як «*passementerie*») були однаково використані на вікнах і постільній білизні, створюючи дуже показний вигляд [1]..

У цей час використовувалися задники для штор, а також увійшли в моду ламбрекени, які приховували карнизи. Підсувні штори - попередник наших сучасних жалюзі - також були розроблені, щоб відповідати новому стилю вікон із багатокамерними стулками. Модні кольори, як правило, були глибокими і насиченими. Чорні та червоні були популярними, підняті блискучими оздобленнями, зробленими з використанням металевих ниток.

Коли ми перейшли до 18 століття, стіни та вікна почали розглядати як частину цілісної декоративної схеми, а на стіни вішали світлі тканини. Відомий столяр Томас Чіппендейл розробив різьблені дерев'яні та позолочені ламбрекени, які увійшли в моду, часто закриваючи принаймні третину вікна. Дизайн став ще пишнішим з використанням срібних і золотих ниток, шовкових кульок і важливих страусових пір'їв, пофарбованих у такі кольори, як цукерково-рожевий, кисло-зелений і блискучий синій [45]..

Відкриття в Помпеях і Геркуланумі в другій половині 1700-х років призвели до нової хвилі класицизму в інтер'єрах. На зміну підтяжним шторам прийшли легкі, елегантні парні штори, які часто поєднувалися з свагом і хвостами. Були введені шнури та шківи, а завіси зроблені внахлест у центрі. На даний момент був

доступний величезний асортимент тканин, включаючи шовк, дамаск, оксамит, вуаль і тафту. А палітра кольорів була дикішою, ніж будь-коли раніше – особливо популярними були глибокий бірюзовий, жовтий нарцис і подрібнена малина.

У той час, коли Джейн Остін писала свої найвідоміші романи, в період Регентства, штори часто складалися складними шарами. Зовнішні штори були закріплені назад у глибоких черпаках, щоб відобразити підштори з легкого шовку або мусліну. Штори для штор стали власною особливістю і часто ліпили та позолочували витіюватими наконечниками у формі голів тварин, лаврових вінків та розеток. Кольори були дуже насиченими і включали вишнево-червоний, шафраново-жовтий і золотий.

Вікторіанці любили відроджувати моду минулого, і 19 століття бачило цілу низку тенденцій і стилів. За життя Чарльза Дарвіна, можливо, у своїй бібліотеці були штори-тартани, на еркерах у вітальні — штори з бахромою, а на ліжку з балдахіном — штори з бахромою!

Часто задушлива, метушливість вікторіанського періоду змінилася набагато більшою простотою, коли 20 століття вабило. Рух модерн, популярний напередодні Першої світової війни, черпав натхнення з ряду форм, але загальний вигляд був елегантним і більш простим. Ліжка були без прикрас, а вікна завжди були заправлені парними шторами, жалюзі, а іноді й тканинним панно з мотивом. Вибрані кольори найчастіше були блідими, щоб створити відчуття легкості та повітря [69].

Ця простота поширилася на період арт-деко, хоча з розвитком кінематографа та одержимістю нової швидкості поїздів, літаків та автомобілів мотиви змінилися, а геометричні малюнки стали популярними.

Впровадження автоматичної пральної машини в середині 20-го століття призвело до збільшення використання більш легких тканин, які можна прати, таких як льон і бавовна. І хоча інтер'єри післявоєнних років, як правило, були дуже простими і суворими, до середини 1950-х фактурні тканини та сміливі геометричні принти стали дуже модними. Ми можемо уявити, що JFK міг би оцінити якісь

яскраві штори з вкладками у своєму літньому будинку в Кейп-Коді, а також жалюзі та жалюзі.

У міру того, як 20 століття наближалось до кінця, в будинках відбувся рух до більшого мінімалізму, і це відображало обробку вікон. Штори з простими заголовками (наприклад, хвиля), як правило, використовувалися окремо, коли вони взагалі використовувалися, а жалюзі та жалюзі самі по собі стали прийнятними [80].

І ось ми прийшли до сьогоднішнього дня і світу, в якому мода та інтер'єр все тісніше пов'язані. Щойно світ моди збожеволіє від тваринних принтів, вони з'являються у вигляді килимів, подушок та меблів. Але хоча мода швидкоплинна, інтер'єри мають бути меншими – ми не хочемо щороку оновлювати. Тому важливо дотримуватися тенденцій у вигляді аксесуарів, які можна легко змінити, і вибрати тканини для штор і жалюзі в кольорах і тканинах, які ми любимо і ніколи не втомимося.

Висновки до 1 розділу

1. Проаналізовано джерельну базу наукових робіт та літератури, що стосується використання текстилю в дизайні інтер'єру готельних комплексів. Та приведені перелік авторів, що найкраще розкрили проблематику даної теми та виявили дизайнерські рішення .

2. Проведено термінологічний аналіз форм та стану відмінностей різних видів тканин для оформлення інтер'єрів на основі їх класифікації. На основі якого можна спроектувати готельний комплекс враховуючи всі особливості текстильного дизайну.

3. Визначено особливості та текстилю що використовується в інтер'єрах готельних комплексів. Визначено різноманітність матеріалів, а також їх властивостей. Визначено , та описано основні характеристики тканин, так як негорючість, міцність, стирання, м'якість, еластичність, водонепроникність, стійкість до вигорання, повітропроникність.

4. Аналіз історичного процесу виникнення текстильного дизайну показав, що суспільство прийшло тернистий шлях до активного використання текстилю в інтер'єрах готельних комплексів. Починаючи з 18 ст. до наших днів інтер'єрний текстиль вивчається, та досліджується в контексті безпечного використання в дизайні готельних комплексів, згідно всім нормам та зі збереженням дизайнерського стилю та комфорту.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕКСТИЛЮ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРІВ ГОТЕЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ.

2.1. Відчизняний та зарубіжний досвід використання текстилю в дизайні інтер'єрів готельних комплексів.

Зовнішній вигляд є однією з важливих речей у дизайні текстилю гостинності. Жоден готель не хотів би мати ті самі тканини та дизайн, що й інші готелі, тому що вони хочуть їхньої оригінальності та індивідуальності.

Світ готелів складний, тому що кожен готель має свій зовнішній вигляд, дизайн інтер'єру, структуру та бажання бути кращим за інші. У текстилі для гостинності завжди переважали білий або колір слонової кістки, бежевий або коричневий, охра і чорний, залежно від країни, регіону, культури та атмосфери готелю.

Що можна відзначити, так це те, що існує тенденція розміщувати кілька текстильних виробів з декоративними фактурами, тому що це позитивно привертає набагато більше уваги, ніж повністю біла штора. Але будьте обережні, перебільшення з текстурою може викликати невдоволення у багатьох гостей, які візуально чутливі до цих дизайнів.

Тепло та затишок у будь-якому приміщенні створюється за допомогою декору, і важливе значення має правильно підібраний текстиль, як за дизайном, так і за своїми характеристиками. Особлива роль текстилю відводиться в готельних номерах, де крім завдання підкреслити стилістику приміщення в цілому, на текстиль лягатиме ряд обов'язкових функцій та вимог, які повинен мати гарний і комфортний номер [27].

Вікно та ліжко – це перше, на що звертає увагу номер номера. Тому гарне покривало і правильно підібрані штори чи порт'єри на вікнах насамперед формують загальне враження про престиж та рівень готелю. Текстиль для гарного готельного номера має відповідати певним стандартам: чистота, якість, комфорт, практичність, естетичність та довговічність. Постільна білизна, покривало, махрові вироби – це те,

що безпосередньо створює комфорт для мешканців номера. Ці предмети повинні бути бездоганними. Тому, щоб вони довго зберігали зовнішній вигляд, підбираються професійні тканини, з хорошими експлуатаційними характеристиками: екологічність, висока зносостійкість, волого- та брудостійкість, антибактеріальність та ін. Особлива роль приділяється декоративному текстилю на вікнах. Адже крім естетичної функції, портьєри та штори повинні мати ряд обов'язкових властивостей

- світлопроникність: портьєри в гарному готельному номері, це не просто штори на вікні, це штори, які здатні приховати сонячне світло та затемнити кімнату. Тут найкращим вибором будуть штори блекаут, які можуть використовуватися як самостійна одиниця або як другий шар під основною шторою;

- пожежобезпека: для пошиття портьєр для готелів використовуються тканини з додаванням важкозаймистих волокон і вогнезахисним просоченням, яке з часом стирається при звичайному пранні. Тому догляд за таким текстилем дорожчий;

- Екологічність: відсутність шкідливих речовин у складі тканин позначено фірмовим знаком OEKO-TEX;

- міцність та стійкість до сонячного світла: дешеві тканини дуже швидко втрачають свій зовнішній вигляд і вигоряють на сонці [38].

Оформлення віконних прорізів текстильними матеріалами є найважливішим елементом сучасного інтер'єру готельного номера. Залежно від їх оформлення створюється загальне враження від атмосфери будинку: затишок чи офіційність, розкіш чи скромність, млість чи діловитість. Текстильні матеріали, що застосовуються для оббивки меблів, чохлам та покривал повинні бути стійкими до стирання, розтягування, розриву, оскільки зазнають постійних навантажень, тому повинні мати відповідний рівень міцності. Для меблів найбільш застосовні фактурні та гладкі однотонні забарвлення тканини, без малюнків та орнаментів. Обиті такими матеріалами, меблі найбільш органічно входять в інтер'єр, відповідаючи загальному оздобленню, а найголовніше – меблі з таких матеріалів приємні не тільки візуально,

але й навпомацки, що привносить не тільки функціональність, але естетичний комфорт.

Естетичний комфорт визначає позитивний емоційний настрій людини. Це забезпечується завдяки засобам та прийомам, за допомогою яких досягається поєднання всіх елементів інтер'єру в єдине для сприйняття ціле. Естетичний комфорт інтер'єру залежить, насамперед, від гармонійності предметно-просторового оточення, від того, наскільки досягнуто цілісності та узгодженості його елементів.

При створенні дизайну та інтер'єру готелів дизайнери намагаються враховувати різні смаки гостей готелю, тому при розробці інтер'єру готелів використовується не тільки класика, а також нові напрямки – стиль хай-тек та мінімалізм і не забуваємо таких переваг, як розкіш стилю бароко та багато іншого. Найдивовижніші інтер'єри готелів, проекти готелів, втілені в реальність. Дизайн деяких готелів настільки дивовижний, що часом важко зрозуміти, чи це готель чи музей [73]..

Гарний дизайн проект інтер'єру кімнат готелю та готелю передбачає вивчення не тільки переваг клієнта, а й збір поетапно інформації щодо параметрів закладу:

Етап 1 - планувальні рішення. На цьому етапі архітектор вивчає всі вимоги, побажання та зауваження, конструктивні можливості будівлі.

Залежно від обраної концепції готелю та передбачуваної цільової аудиторії виконуються варіанти планувальних рішень. Так, наприклад, планувальні рішення для готелю сімейного типу відрізнятимуться від рішень для бутик-готелю або хостелу. На цьому етапі визначаються найважливіші параметри, такі як кількість номерів, місткість, додаткові послуги, які може надати готель.

Коли основну концепцію інтер'єру затверджено і схвалено, дизайнер приступає до роботи з естетичною складовою — виконуємо кольоровий тривимірний ескіз або фотореалістичну 3D візуалізацію, які дають перше уявлення про те, як насправді будуть виглядати номери або інші приміщення готелю після ремонту або будівельно-оздоблювальних робіт. відповідно до затверджених планувань та розміщення меблів. Це дозволяє заздалегідь побачити проєктований

інтер'єр, приблизно оцінити бюджет і внести правки або зміни на стадії дизайн-проекту, а не після завершення ремонту.

«Розробка дизайну передбачає створення вражаючих, багатофункціональних просторів, які сприятимуть створенню кращого соціального та поведінкового середовища. Це коли освітлення ідеальне, коли меню легко читати, коли навіть акустика приміщення прийнята до уваги, використовуються матеріали найвищої якості, поверхні функціональні, а меблі надзвичайно зручні та сучасні», - говорить про дизайн готелів і ресторанів відомий промисловий дизайнер Карим Рашид.

Експерт знає, про що говорить: він оформив готелі мережі Nhow у Берліні та Мілані, Dubai Hotel Show (м.Дубай), Pegasus Hotel (Малайзія), Jean-Georges Market (м. Атланта), Ven Hotel (Нідерланди), ERA Hotel Room (Хорватія) та ін [21]..

Отже, політ дизайнерської думки у готельному бізнесі обмежений (або має відповідати) вимогам функціональності, комфорту, екологічності; дизайн залежатиме від спрямованості готелю, його розташування та «зірковості». Крім того, існують ще мережеві стандарти, які у проектній документації обговорюють навіть такі «дрібниці», як відтінок підлоги та відстань між світильниками у холі. Як варіант (і це притаманно російським готельним мережам), можна дотримуватися єдиного стилю в оформленні фасадів готелів, а ось інтер'єру кожного готелю дозволити бути унікальним і неповторним. Доказ «на користь» такого рішення – дотримання архітектурних концепцій існуючої будівлі [66]..

Меблі для готелів повинні бути зручними не тільки для гостей, але і для обслуговуючого персоналу під час його прибирання та збирання (розбирання). У зв'язку з цим, готельєри воліють меблі з такими якостями:

- Популярний матеріал - ЛДСП (ламінована деревостружкова плита). Її люблять за зносостійкість та антивандальність;
- Деталі повинні з'єднуватися металевими міцними стяжками, оскільки готельні меблі можуть неодноразово збиратися-розбиратися-переставлятися;
- Оббивка повинна бути із зносостійкої тканини, яка легко чиститься;
- Голову ліжка краще кріпити до стіни, а бокс-спрінг (основа під матрац) робити на коліщатках. Це полегшить висування ліжка під час збирання;

- Полиці в шафах краще, ніж висувні ящики та ін.

Гості обирають готель очима. При цьому дизайн готелю не служить для самовираження дизайнера (або служить, але лише в строгих готельних рамках), але має на меті стати ще однією принадою для відвідувачів. Зрештою, мета дизайну (у співдружності з сервісом, правильною стратегією просування та ін.) – прибуток готельного підприємства. Наприклад, в готелях бізнес-класу недоречна розкіш, їм швидше підійде комфортабельний мінімалізм. З найбільш відповідних стилів - класика або хайтек. Однак і тут можна знайти «лазівку» для творчості та фантазії.

Оздоблення та меблі повинні бути виготовлені з матеріалів комерційного класу, тобто. бути довговічними, пожежостійкими, швидкими прибиранням, антивандальними [23]..

Наприклад, компанія Schnipper Group, що здійснює для готелів у тому числі постачання килимів, виділяє такі важливі якості цього предмета інтер'єру:

- Залежно від вимог категорії зірковості готелю може бути використаний килим тканої чи тафтингової технології виробництва.
- Щільність ворсу килима повинна відповідати призначенню приміщення та розрахунковому класу експлуатаційного навантаження: житлові номери (килим меншої щільності), коридори, лобі (килими з високою щільністю).
- Матеріал ворсу повинен відповідати вимогам брендбука оператора або класу готелю: нейлон (100% поліамід), вовна (найчастіше - 80% вовна та 20% поліамід), шовк.
- Для укладання деяких покриттів потрібна м'яка підкладка.
- Переважний 33-й клас зносостійкості
- Сертифікат пожежної безпеки – КМ2.

Єдиний стиль – це гармонія між собою трьох складових: прилеглої території готелю, екстер'єру (фасад будівлі) та інтер'єру, а також стилістична відповідність дизайну кімнат та громадських приміщень готелю (номери, ресторани, лобі та ін.) між собою. Завдання дизайн-проекту – наголосити на місцевості, в якій розташований готель. Зрозуміло, зробити це можна, обравши для готелю різні стилі

та використовуючи різні інструменти (кольори оздоблення, картини місцевості, посуд, який використовується при подачі автентичних регіональних страв та ін.).

Подивимося, наприклад, дизайнерське рішення готелю Montana Magica Lodge (Рис. 2.1.1), розташованого в біологічному заповіднику Huilo-Huilo (Чилі). Готель стилізований під величезний вулкан, при цьому одна сторона увита виноградником, покрита мохом та іншою місцевою рослинністю, а інша є кам'янистим спуском, по якому спадають водні потоки. Інтер'єр в готелі також підкреслює силу і міць природи: склепіння кімнат підтримують колони з грубо обтесаних масивних колод; стіни, підлога та стеля зроблені з дерев'яних дощок; столики «зроблені» з пнів, а світильники з сухих корчів; ванні вирубані із цільного шматка дерева. Всередину готелю веде лише «мавп» підвісний місток. З деяких вікон видно справжній вулкан Мочо-Чошу-Енко [61].

Текстиль тут використовується досить помірно та функціонально. Тут продемонстровано яскравий приклад того, як текстиль може бути ізюминкою інтер'єру і при цьому відповідати всім нормам та стандартам необхідним для готельних комплексів. Оскільки ми бачимо велику кількість дерева в інтер'єрі, очевидно що весь текстиль виконано з матеріалів, що не підтримують горіння, що є ключовим моментом в приміщеннях даного типу. Саме тут, яскраво видно як за допомогою текстилю можливо створити неповторний образ готелю та довершити стилістичний напрямок.

Рис. 2.1.1 готель Montana Magica Lodge

Інший приклад – бутик-готель Museum Hotel 5* (Каппадокія) (Рис. 2.1.2). Місце, де розташований готель (біля міста Невшехір), відоме своїми рукотворними печерами, в яких досі будують свої будинки місцеві жителі. Тут є чимало «печерних» готелів, проте тільки Museum Hotel 5* був прийнятий до французької асоціації Relais & Châteaux, до якої входять найкращі бутик-готелі світу. Номери тут зроблені в тисячолітніх, в інтер'єрах – предмети антикваріату часів Римської та Оттоманської імперій, персів та хетів [71]..

Рис. 2.1.2. бутік-готель Museum Hotel 5 (Каппадокія)*

В даному прикладі текстиль підкреслює вишуканість готелю, да надає йому шарму. Важко уявити дані приміщення без текстилю, вони буди б зовсім недовершені та незатишні. Саме текстильне оформлення додає домашнього затишку в готелях та дозволяє гостям відчувати атмосферу, яку здумали передати дизайнери. Ми бачимо, що тут використано настінну панель замість ізголівя ліжка, що є прекрасним прикладом універсальності текстильних виробів. Очевидно, що тут текстиль має здатність до відштовхування пилу та забруднень, є водо відштовхуючим та має антибактеріальні властивості.

На стиль багато в чому впливатиме місце та рівень готелю. Зрозуміло, тренди також не залишаться осторонь. Подивимося, які стилі у готельному бізнесі найпопулярніші зараз [59]..

Кантрі, вважається, що цей стиль найбільш наближений до природи. (Рис. 2.1.3) Стиль «повторює» простоту та самобутність сільського побуту. В інтер'єрах використовуються натуральні матеріали та природні кольори: бежевий, коричневий, білий, блакитний, сірий, світло-зелений, жовтий, теракотовий. Ніякого глянцю та блиску. Покриття для підлоги - паркет, ламінат, плитка. Можливі килими з довгим ворсом, звірячі шкіри. Кантрі стиль ділиться на підвиди залежно від регіону: російська, італійська, американська, французька та ін. Приклад готелів у стилі

кантрі: Casolare Le Terre Rosse (Італія), Sophia Country Club 4* (Франція), Country Park & Club (Росія, м. Хімки), Errigal Country House Hotel 4* (Ірландія) та ін.

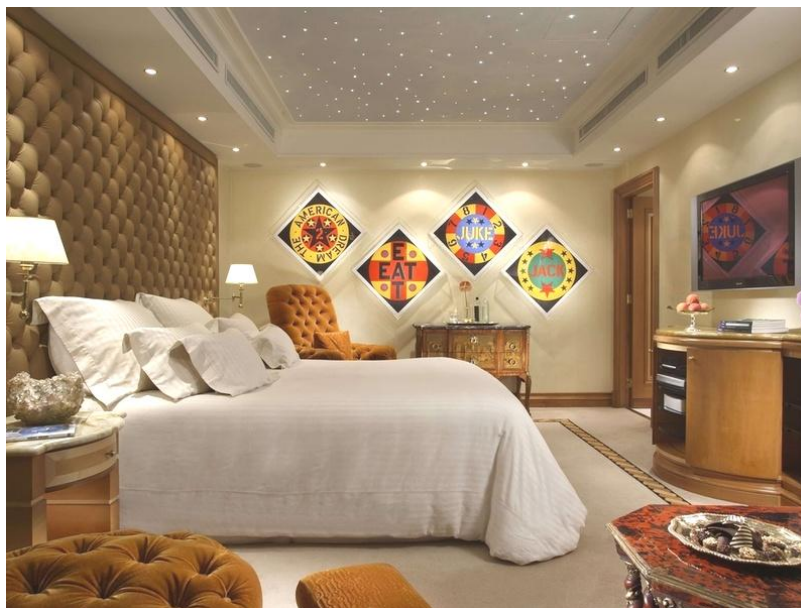

Рис. 2.1.3. Приклад готельного номеру в стилі кантрі

Тут ми бачимо активне використання текстилю, що робить кімнату домашньому затишною. Настінна панель біля ліжка, без сумніву, є головним акцентом в дизайні що підкреслюється меблями виконаними в такому ж стилі. На такому досить активному фоні, дуже доцільно виглядає біла, очевидно, льняна постільна білизна та покривало. І також коврове покриття нейтрального кольору з лініями що підкреслюють основну ідею.

Скандинавський, його особливості – лаконічність, простота, функціональність. (Рис. 2.1.4) Колір – переважно білий, його доповнюють інші світлі відтінки (бежевий, світло-сірий, світло-блакитний, світло-зелений, світло-коричневий). Чіткі лінії та натуральні матеріали (дерево, лля, бавовна, хутро, шкіра, кераміка та ін). Відмінна риса – великий стіл із цільної деревини. Готелі в скандинавському стилі: Tramuntana Hotel (Іспанія), «Білі Алеї» (Росія, Московська обл.), Vors (Норвегія), Arctic TreeHouse (Фінляндія) та ін. [62]..

Рис. 2.1.4 Приклад готельного номеру в скандинавському стилі

В даному прикладі ми також бачимо, що з допомогою текстилю виконали акцентне дизайнерське рішення. Холодні відтінки текстилю прекрасно доповнюють теплі тони стін та стелі. Ми бачимо активне поєднання матеріалів. Текстиль в даному прикладі створює атмосферу та затишок.

Морський, цей стиль дуже люблять прибережні готелі незалежно від країни розташування. (Рис. 2.1.5) Відмінні риси: базові кольори - блакитний та білий; тематичні декоративні елементи (штурвал, рятувальний круг, морські зірки та ін.); меблі простих форм із прямими лініями з натурального матеріалу: дерево, ротанг; допустиме оздоблення стін з ефектом старіння; підлога оформляється "під колір" морського берега; у текстилі перевага натуральним матеріалам: штори простого крою. Готелі в морському стилі: Marine Style (Абхазія), Stora Hotellet (Швеція), "Волзькі простори" (Росія, Ярославль), Daima BIZ Resort 5 * (Туреччина) та ін[76]..

Рис. 2.1.5 Приклад готельного номеру в морському стилі

В даному прикладі ми бачимо досить мінімалістичне використання текстилю, проте, саме за допомогою нього розставлені акценти. Ми бачимо, що тут також є тереса, де також є вироби з текстилю. Тут використовуються куличні тканини, стійкі до зовнішніх факторів, таких як вигорання, вологість, пліснява, забруднення. Вони досить легко чистяться, є водо відштовхуючими, та прекрасно зберігають свій зовнішній вигляд довгий час [70]..

Бароко це палацовий стиль, піонерами якого стали відомі архітектурні ансамблі – Версаль, Петергоф, Шенбрун. (Рис. 2.1.6) Розкіш, аристократизм, деяка театральність і блиск – це суть стилю бароко в архітектурі. Ціль - підкреслити статус власників будинку або гостей готелю. Інструменти для цього: використання цінних матеріалів, меблів, наявність предметів мистецтва, позолочених поверхонь. Дзеркало в золотій рамі, канделябр, шпалери під парчу, крісла з оксамитовою червоною оббивкою, стеля, прикрашена ручним різьбленням по дереву – ось небагато прикладів стилю бароко.

Рис. 2.1.6 Приклад готельного номеру в стилі бароко

В данному прикладі ми бачимо що саме за допомогою текстилю підкреслюються особливості стилю, розкіш та вишуканість. Ми бачимо що використовуються дорогі та благородні тканини. В данному випадку текстиль спокійних відтінків і створює неймовірний затишок та відчуття розкоші.

Переважні геометричні форми – овал, прямокутник, квадрат, коло. Для інтер'єрів характерно симетричне, правильно збудоване приміщення з прямими кутами. Оскільки в інтер'єрі бароко багато прикрас, то стиль можна застосувати тільки на великих просторах. Переважні кольори – бордовий, глибокий синій, приглушений зелений, коричневий та теракотовий. Часто використовується поєднання білого та золотого. Стеля – природне продовження стін, у тому числі в прикрасах. Небезпека барокового стилю: від «розкішно» до «вульгарно» один крок. Приклад готелів бароко: "Шенонсо" (Росія, Москва), замок-готель Потштейн (Чехія), Hotel Barrett (Італія) та ін. [68].

Східний стиль, слід пам'ятати про різноманітність видів східного стилю. (Рис. 2.1.7) Основні - це китайський, марокканський, індійський та єгипетський. Загальне всім напрямків – застосування виключно натуральних матеріалів. Підлога з

дерева або каменю (від простого пісковика в економ - варіанті до мозаїки в дорогому). Стеля зазвичай біла або відповідає обробці стін. Меблі досить низькі, її не багато, замість крісел - подушки-пуфи. Об'єм кімнати наповнюється завдяки різноманітності текстилю та аксесуарів. Щоправда, їхня кількість залежатиме країни. Наприклад, у Китаї буде мінімум декоративних елементів, на відміну від Марокко. Також помітні відмінності у меблях. Наприклад, для арабського та індійського напрямів характерні плавні форми, а ось у Японії та Китаї віддають перевагу суворій геометрії. Для Південно-Східної Азії найхарактерніша плетені чи ротангові меблі. Приклади готелів: Sura Design Hotel & Suites (Туреччина), Hill Diar Hotel 3 * (Туніс), Alf Leila Wa Leila (Єгипет), One & Only Royal Mirage (м. Дубай) та ін[67].

Рис. 2.1.7 Приклад готельного номеру в східному стилі

В предсталених прикладах ми бачимо, що текстиль відіграє абсолютно ключову роль. Саме в інтер'єрах східного стилю можна побачити все різноманіття тканин. Тут є різні поєднання текстур та рисунків, матеріалів та колорів. Бачимо що тут тканини досить яскравих кольорів, і варто відзначити, що матеріали, з яких зроблений текстиль мають високу стійкість до втрати кольору, що означає. Що інтер'єр не втратить свою барвистість з часом, що є дуже важливим для данного стилю.

Класика, стиль поза часом, зародився я у 18 столітті і популярний досі. (Рис. 2.1.8) Прийшов на зміну набридлому бароко, протиставивши йому чіткість і лаконічність об'ємних форм, регулярність планування, відсутність зайвих аксесуарів. Натуральні дорогі матеріали: паркет з дерева цінних порід, мармурова плитка та ін. Переважні кольори – бежеві, молочні, коричневі, оливкові, у поєднанні з позолотою[65].

Меблі також із натурального дерева рідкісних порід, можливий антикваріат. Класичні, плавні форми, але без завитків. Для оббивки використовується натуральний шовк, оксамит, бавовна благородних кольорів. Приклади: готель "Класік" (Росія, Санкт-Петербург), For Points Guilin (Китай), Round Hill Hotel and Villas (Ямайка), готель "Садове Кільце" (Росія, Москва).

Рис. 2.1.8 Приклад готельного номеру в класичному стилі

В данному прикладі ми бачимо, що текстиль є головним акцентом в дизайні, та підкреслюється картинами на стінах. Також бачимо, що балдахіни з тканини, що повторює малюнок покривала, є центральним акцентом кімнати. Тут видно поєднання кольорів, що надає відчуття весняної свіжості, та затишку. Без сумніву, саме текстиль створює тут настрій та атмосферу.

Арт деко стиль з'явився після Першої світової війни, коли людству знову захотілося повернутися до «колишньої розкоші». (Рис. 2.1.9) При цьому повернення до комфортного життя супроводжувалося новими технологіями: розповсюдження електрики виявилось у великій кількості світильників, індустріалізація призвела до популярності деталей зі скла та металу, розвиток технічних можливостей для подорожей відбилося у різних етнічних орнаментах. Так арт-деко об'єднав у собі минуле та майбутнє. [79].

Переважні матеріали: дерево, нержавіюча сталь, гладка плитка з каменю або кераміки, натуральні шкіри та шкіра. Глянець полірування стали натяком на статус, але вже в сучасній інтерпретації (на відміну від класики). Основні форми та контури: зигзаги (укладання паркету та керамічної плитки), сонячні промені (рамка для дзеркал та годинників), трапеції (спинки крісел). Переважні кольори – сірий, коричневий, кремовий, кольори металу, дерева, шкіри. Різні вази (звичайні, підлогові) – найчастіший гість в інтер'єрі арт-деко. Інший атрибут – статуєтки. В основному це фігурки дівчат – спортсменок (відлуння 20-х років минулого століття, коли повернувся інтерес до Олімпійських ігор) Готелі в стилі арт-деко: Savoy (Лондон), Waldorf Astoria (Нью-Йорк), Fairmont Peace Hotel (Шанхай), Art Deco Imperial (Прага) та ін.

Рис. 2.1.9 Приклад готельного номеру та ресторану в стилі арт-деко

В даних прикладах ми бачимо, що текстиль в готельному номері є акцентним, а в ресторані, доповнюючим. Тут яскраво видно як за допомогою текстилю можна створити єдину концепцію дизайну. В данному випадку все досить локанічно та функціонально, при чому активно підкреслює дизайнерсько ідею.

Сучасні стилі інтер'єру, їх близько 30, причому вони дуже різнопланові. Це, наприклад, хайтек, мінімалізм, техно, екостиль, фьюжн, лофт, лаунж та ін.

Вітальню мають номери вищої категорії:

Сюїт (Suite). Номер з трьома та більш житловими кімнатами: вітальня, спальня, кабінет – 75 кв. метрів.

Апартаменти (Apartment). 40 кв. метрів і складається з двох та більше житлових кімнат – їдальня (кабінет) та спальня.

Люкс (Lux). Номер із двома житловими кімнатами – кабінет та спальня, всього 35 кв. метрів[74].

Ванна кімната, як правило, у номерах вищої категорії обладнуються ванні, у більш економних – душові. Загальне правило для всіх номерів – безпека та комфорт. Також важлива простота прибирання. Цьому сприяють, наприклад, підвісні унітази, біде. Ванну кімнату слід продумувати максимально ретельно, оскільки у разі помилки при розрахунку проекту встановлену у всіх номерах сантехніку вже не можна буде перемістити "трохи лівіше або правіше".

2.2. Перспективи використання текстилю в дизайні інтер'єрів готельних комплексів.

Перша і основна вимога до декоративного текстилю в готельних комплексах – тканина не повинна підтримувати горіння. В даний час виробники тканини досягають даного ефекту двома способами: просоченням тканини спеціальними засобами або застосуванням поліефірних волокон. На сьогоднішній день найбільш відомі волокна марок Trevira CS (Рис. 2.2.1) і Kanecaron.

Рис. 2.2.1. Логотипи марки Trevira CS

Комфорт і безпека, дві найважливіші вимоги до домашнього текстилю, були вперше успішно поєднані в 1980 році зі створенням вогнезахисних волокон і пряжі Trevira. Текстильні вироби, виготовлені з цих волокон і пряжі, мають торгову марку Trevira CS і є довготривалими вогнезахисними. На відміну від тканин, які обробляються пізніше, текстиль Trevira CS забезпечує довгострокову безпеку.

Бренд Trevira CS означає текстиль, виготовлений із 100% вогнезахисних волокон і пряжі від Trevira та їхніх партнерів на етапах прядіння та обробки пряжі. Тільки волокниста та філаментна пряжа Trevira з легкоплавким компонентом дозволяється використовувати як доповнення разом з вогнезахисними продуктами від Trevira та партнерів. Оскільки текстильні вироби Trevira CS складаються лише з одного або максимум двох компонентів пряжі, вони особливо підходять для застосувань, де матеріали повинні відповідати особливим вимогам, крім вогнестійкості[64].

Ця невелика, але вирішальна відмінність пояснюється хімічною структурою поліефірного волокна. Вогнезахисні властивості міцно закріплені у волокні у

вигляді сомономера – фосфорорганічної сполуки.(Рис. 2.2.2) В результаті вони залишаються не підданими впливу зовнішніх впливів.

Рис. 2.2.2 Хімічна структурою поліефірного волокна

Волокна з додатковим покриттям для захисту від полум'я можуть втратити цей захист внаслідок зносу, старіння або частого прання. Вогнезахисні волокна Trevira за своєю суттю є вогнезахисними. В результаті, матеріали, виготовлені з цих волокон і ниток волокна, також є довготривалими вогнезахисними.

Це важливо і з екологічної точки зору. Крім того, що матеріали, виготовлені з Trevira CS, виготовлені екологічно чистим способом, не вимагають додаткової екологічно шкідливої вогнезахисної обробки, подібної до того, що вимагається для зазвичай горючих матеріалів. Вогнезахисні волокна та нитки Trevira також сертифіковані OEKO-TEX® за стандартом STANDARD 100, виділяють дуже низький рівень токсичних випарів у разі пожежі порівняно з іншими матеріалами. Це особливо важливо, оскільки під час пожежі небезпека задухи від парів диму більша, ніж ризик травми від полум'я[51].

Текстиль Trevira CS гарантує перевірену якість. Вони складаються з вогнезахисних волокон і пряжі, виробленої Trevira та її партнерами на стадіях прядіння та обробки пряжі. Само собою зрозуміло, що Trevira суворо контролює рекомендації щодо захисту бренду.

Для виробництва переробленого волокна Trevira також використовує агломераційний завод, де залишки відходів з виробничих ділянок перетворюються на корисну сировину, яка конкурує з оригінальними продуктами як за якістю, так і

за продуктивністю. Волокниста пряжа, виготовлена з цього матеріалу, має вміст переробленої сировини 100 % (перед споживачем).

Марка тканини для вогнетривкого текстилю:

- складається щонайменше з 50% перероблених матеріалів, де це можливо, комбінація антипіренів
- можлива пряжа з переробленого волокна та вогнезахисна пряжа
- Сертифікація GRS

Щоб надати вогнезахисний текстиль Trevira CS додатковими функціями та/або ефектами дизайну, для бренду Trevira CS flex можливі певні варіанти змішування. Само собою зрозуміло, що безпека є нашим найвищим пріоритетом і ніколи не може бути скомпрометована. Це означає, що бренд Trevira CS завжди буде присуджуватися лише за текстильні вироби, які пройдуть тест на горіння Trevira. Ось чому текстильна тканина повинна містити щонайменше 75% вогнезахисних волокон і пряжі компанії Trevira та/або наших партнерів з обробки пряжі. Решта 25% можуть складатися з інших вогнезахисних спецій від Trevira або затверджених партнерів, включаючи до 5% матеріалів, які не належать до Trevira, таких як модна пряжа. Однак вогнезахисні волокна та пряжа, які не належать до Тревіри, можна використовувати лише в тому випадку, якщо їх неможливо отримати від Тревіри[46].

Марка тканини для вогнезахисного текстилю:

- що складається щонайменше з 75% вогнезахисних волокон і ниток Trevira, де це можливо
- у поєднанні з до 25 % вогнезахисними спеціями від Trevira та/або затверджених партнерів
- може включати до 5% матеріалів, які не містять Trevira (застосовуються виключно або як частина 25%)
- комбінації з вогнезахисною пряжею, яка не містить Trevira, можливі лише в тому випадку, якщо пряжу неможливо отримати від Trevira.

Текстиль Trevira CS Bioactive виконує подвійну функцію, в рівній мірі відповідає вимогам профілактичної пожежної безпеки та підвищеної гігієни. У Trevira CS Bioactive вогнезахисні властивості Trevira CS поєднуються з додатковими антимікробними властивостями.

Переваги з першого погляду

- Постійно вогнезахисний
- Містить добавку з постійним антимікробним ефектом
- Не потребує додаткової обробки
- Пригнічує мікробний розвиток запаху
- Пригнічує ріст бактерій у і на волокні
- Ласкаво ставиться до шкіри
- Сприяє покращенню гігієни та свіжості
- Легкий у догляді, мало мнеться та стабільний розмір
- Висока яскравість кольору і світлостійкість
- Висока стійкість до стирання, зносостійка, довговічна
- Надзвичайно зручний для м'яких сидінь завдяки високій

повітропроникності

- Відсутність післясвічення, дуже низьке виділення диму в разі пожежі

Trevira CS Bioactive містить антимікробний агент на основі срібла, який міцно закріплений у полімері волокна. (Рис. 2.2.3) Ця добавка має стійку протимікробну дію, на яку не впливає часте прання або носіння. Антимікробна добавка не мігрує з волокон, а антимікробна функція зосереджена на підтримці чистоти поверхні волокон. В результаті Trevira CS Bioactive також безпечний для шкіри та навколишнього середовища[29].

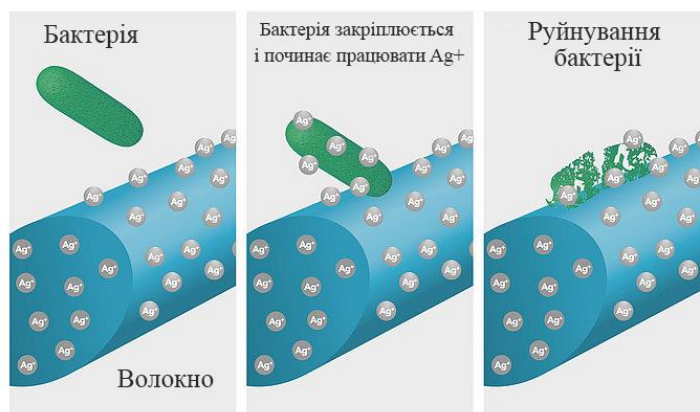

Рис. 2.2.3. Принцип руйнування бактерії аентимікробним агентом

Асортимент цих тканин виробляється в широкій палітрі кольорів, що дозволяє широко їх застосовувати для виготовлення щільних порт'єрів, тюлевих завіс, постільних речей, рулонних штор, тканинних жалюзі, віконних і балконних маркіз, пліссе, пересувних ширм, для оббивки меблів. У порівнянні з тканинами з інших важкогорючих волокон вони витримують велике розривне навантаження, забарвлення їх стійке до дії світлопогоди, прання. Волокна та нитки Trevira сертифіковані за еколого технічним стандартом Еко-Тех Standard 100, вони не піддаються гниття, на них не утворюється пліснява. У разі пожежі на тканинах не виникає тління та диму, вони відповідають усім міжнародним протипожежним нормам, що діють у цей час. В даний час Trevira CS виробляється у вигляді блискучих, матованих та пофарбованих волокон (тип 270, 3,3...13,0 дтекс), текстурованих ниток (тип 589, 167 дтекс), комплексних ниток (типи 691, 692 та 695, 50...300 дтекс), технічних ниток (830...3150 дтекс, відповідно 192...320 філаментів), а також монониток завтовшки 700... 2700 дтекс, випущених порівняно недавно для нових областей застосування[10].

Більш ніж 50-річна історія розвитку KANECARON® включала дослідження хутра тварин для розробки волокон, які відповідають різним ознакам різних тварин.

Для забезпечення якості екохутра важливе значення надається комбінованим властивостям форми поперечного перерізу волокон, блиску, тонкості та довжини, а також типу волокна.

Виробник тканин на основі волокна Kanecaron – корпорація Kanesa (Японія). Це модаакрилове волокно, що містить від 35 до 85% акрилнітрилу, волокно гнучке, легко фарбується і вогнетривке. При підпалюванні волокно горить без утворення полум'я, обуглюється (не плавиться) і гасить саме після видалення із зони займання. При обуглюванні тканина злегка стискається і зменшується у розмірі – це дуже важливо, оскільки знижується ймовірність опікової травми від палаючого текстилю. Цінною якістю волокна є те, що при його комбінуванні з високгорючими волокнами (бавовною, льоном, шовком) вогнестійкі властивості зберігаються. При звуженні утворюється дуже трохи диму. Тканини на основі цього волокна довговічні, легкі у догляді, не мнуться, зберігають форму, не викликають алергічних реакцій, не схильні до гниття і плісняви. При частих праннях не втрачають своїх властивостей. На основі цього волокна також можна виробляти тканини будь-якої щільності та фактури – від щільних порт'єр до тюлів та м'яких та пухнастих покривал. Комбінація з натуральними волокнами дозволяє значно розширити модельний ряд тканин[7].

Protex є вогнезахисним продуктом, в якому сама волокниста смола містить вогнезахисний інгредієнт. (Рис 2.2.4) Коли джерело полум'я видалено, Protex має характеристику самогасання, при якій горіння припиняється, коли джерело займання негайно видаляється. На відміну від FR після обробки, не спостерігається погіршення вогнестійкості після багаторазового прання або нормального використання з часом.

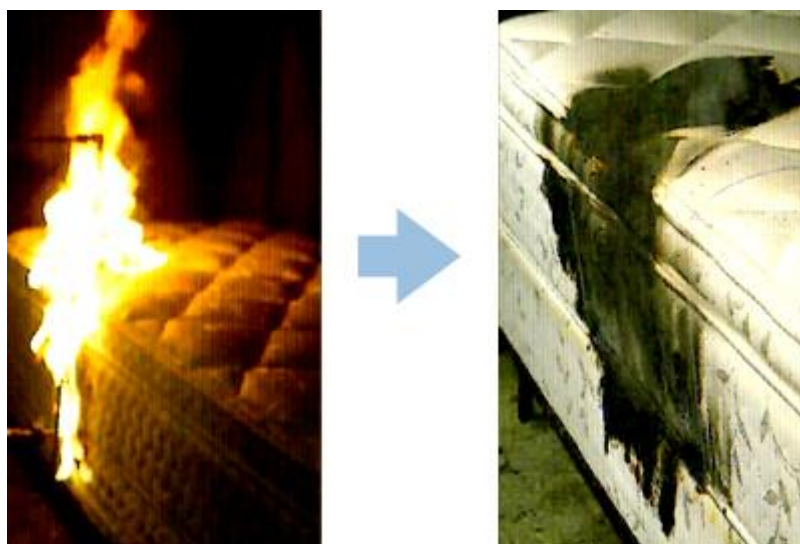

Рис 2.2.4. Стан ткани воробленої із волокон Protex після горіння

Канесарон/Протех демонструє високий показник LOI в порівнянні з іншими волокнами. LOI – це мінімальний необхідний об’єм кисню (у відсотках), який необхідний зразку для продовження горіння в газовій суміші кисню та азоту. Більше значення кисню, необхідне для того, щоб дослідний зразок згорів, дорівнює вищому FR. Канесарон/Протех має унікальну форму поперечного перерізу, яка надає м’якості. [3]. Це добре для використання в інтер’єрі, де потрібен природний зовнішній вигляд і комфорт. (Рис 2.2.5)

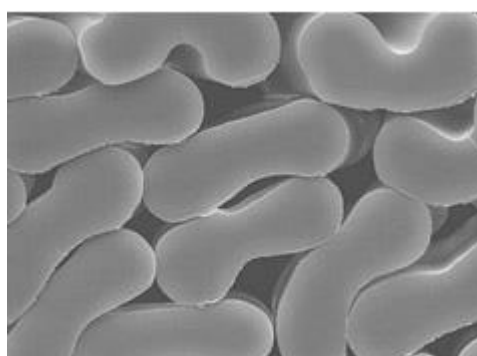

Рис 2.2.5 Поперечний переріз волокна Канесарон/Протех

У сумішах з іншими волокнами Канесарон/Протех працює як партнер змішання FR для досягнення високого рівня продуктивності FR у пряжі та тканині.

Особливо, Protex-M, змішаний з целюлозними волокнами, такими як бавовна або віскоза, підвищує загальну продуктивність FR.

Protex можна фарбувати катіонними барвниками, в результаті чого можна отримати красивий і довготривалий відтінок кольору. Подібні умови обробки, як і для звичайного акрилового волокна, можна застосувати до кожної фази прядіння, фарбування, формування.

Виробник термовогнестійких волокон та ниток «Арлана» – ТОВ «Лірсот» (Росія). Зазначені нитки мають покращені характеристики вогнестійкості та гігроскопічності. Волокно стійке до відкритого вогню та впливу теплового потоку до 400 °С. Тканина на основі цього волокна дає низьку усадку і легко забарвлюється у різні кольори. Можна використовувати її у виробництві вогнестійких декоративних інтер'єрних тканин, килимів та підлогових покриттів.

Виробник негорючих тканин із поліефірного модифікованого волокна Firex під торговою маркою Fire TEX – компанія «Декотекс». Тканини зберігають властивості після прання, стійкі до світлопогоди та впливу ультрафіолету, не дають усадки, забарвлення стійке до прання, зберігають тепло та поглинають шум. Тканини легко драпіруються і тому можуть використовуватись у дизайні інтер'єрів. За ціною вказані тканини дешевші за західні аналоги.

Негорючі волокна, що не підтримують горіння, поставляють також компанії Du Pont (волокно Nomex), Капох Magic (Тайвань).

Ще один, досить поширений спосіб вогнезахисту, - просочування тканини різними хімічними речовинами, що мають вогнестійкі властивості. Існує велика кількість просочень, пропонує різних виробниками, серед них Proban, Pirovateх, Shumer, Secan та ін. Просочення найчастіше наносяться на бавовняні тканини поверхневою щільністю 250-350 г/м², або на тканини зі хімічними сумішами волокон. У щільних тканинах проміжок між волокнами малий, тому відповідно менше кисню підтримуватиме горіння[25].

Практично всі займисті тканини (Туреччина) покриваються спеціальним просоченням ще на ткацьких фабриках. Існують тканини з просоченням "Бі фреш",

які поряд з вогнестійкими властивостями здатні нейтралізувати неприємні запахи. Ці тканини не підтримують горіння, але ресурс їх властивостей обмежений кількістю прань. Подібні тканини є також дієвим методом вогнезахисту, проте для відповідності пожежним нормам України при їх експлуатації необхідне періодичне просочування виробів, у той час як тканини на основі важкоплавких волокон не втрачають властивостей з часом[55].

Перевагою тканин з просоченням є їхня невисока вартість, але це, мабуть, єдина перевага. Просочення змінює фактуру тканини: вона стає жорсткою, втрачає здатність до драпірування. Більшість тканин з просоченням при попаданні вологи на них утворюють розлучення та плями. Для цих тканин рекомендується тільки сухе чищення, оскільки після прання вогнезахисне оздоблення змивається, і потрібно повторне нанесення просочення через рік-три. Є тканини, які витримують кілька циклів прання, але властивості вогнестійкості знижуються.

Висновки до 2 розділу

1. Проведено аналіз закордонного та відчизняного досвіду використання текстилю в формуванні дизайну інтер'єрів готельних комплексів. Визначено, що текстиль в інтер'єрі відіграє одну із ключових ролей.

Досліджено, що текстиль в більшості випадків є центральним акцентом в дизайні, дає інструментом для підкреслення дизайнерського задуму, створення єдиної концепції, відтворення стилістичних особливостей та настрою, створення затишку та тепла.

2. Виявлено, що серед соновних завдань, особливостей та переваг використання текстилю в готелях є:

- використання тканин і матеріалів що не підтримують горіння та мають антибактеріальні властивості. У проектах враховуються відмінності між різними типами тканин та їх особливості. Характерними особливостями дизайну таких закладів є створення безпечного простору, де кожен може відчувати себе як дома.

- оскільки текстиль в готелях піддається впливу багатьох зовнішніх факторів, він повинен мати такі властивості, як: стійкість до вигорання на сонці, відштовхування пилу та різноманітного забруднення. Водостійкість, швидкість висихання, високий коефіцієнт стирання, легкість в догляді, стійкість до втрати кольору.

- текстиль повинен відповідати рівню готелю та підкреслювати його стилістичні особливості при чому не втрачати функціональності та практичності. Має бути розумне поєднання даних факторів, що є невід'ємною роботою дизайнера-декоратора.

3. Аналіз вітчизняного досвіду проектування привів до того, українські готелі йдуть на новий рівень проектування з урахуванням використання текстилю.

Асортимент порт'єрних, меблево-декоративних, білизняних тканин та інших текстильних матеріалів з натуральних волокон дуже різноманітний і ці матеріали є пожежонебезпечними, що добре розповсюджують вогонь. Тканини зі штучних та

синтетичних традиційних волокон та ниток також вимогам безпеки не відповідають. У зв'язку з цим нині для оформлення інтер'єрів готелів виробниками текстильних матеріалів пропонуються тканини, виготовлені з термостійких і важкогорючих ниток або зі спеціальним вогнестійким оздобленням. Ці тканини є займистими і не підтримують горіння.

Розглянули негорючі тканини на основі волокна Trevira CS та Protex. Виробник - Trevira GmbH (Німеччина) . Тканина на основі цих волокон не допускає поширення вогню: при попаданні іскор плавиться повільно без утворення полум'я, не виділяючи чадного та інших токсичних газів, що є основною причиною загибелі людей під час пожеж.

Protex - це вогнезахисне волокно, яке використовує переваги акрилового волокна, яке має м'яку, драпіровану руку та чудову здатність до покриття. Крім того, Protex за своєю суттю є вогнезахисним, що дозволяє комбінувати з різними натуральними та синтетичними волокнами. У випадку з легкозаймистими тканинами вогонь при займанні поширюється дуже швидко. Змішана тканина Kanecaron/Protex самозатухне, і утвориться бар'єр, який працює як щит, щоб мінімізувати пошкодження від пожежі.

РОЗДІЛ 3. ФУНКЦІОНАЛЬНО - ПРОСТОРОВА ОСНОВА ТА КОМПОЗИЦІЙНІ ЗАСОБИ ПРИ ФОРМУВАННІ ІНТЕР'ЄРІВ ТА ТЕКСТИЛЬНОГО ОФОРМЛЕННЯ ГОТЕЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ.

3.1. Класифікація готельного текстилю за різними ознаками

Текстиль для інтер'єру, також відомий як текстиль для домашнього вжитку, включає спеціалізований текстиль, який використовується в будинках, офісах, лікарнях, готелях, школах, салонах літаків та автомобілів. Широко використовуються інтер'єрні тканини: атлас, парча, вельвет, дамаск, мателасс, сатин, велюр (важкий), оксамит (важкий), бязь, канва, махрова і тафта.

Деякі особливості відрізняють інтер'єрний текстиль від іншого текстилю. До них належать:

- Вага тканини для інтер'єру велика. Він товщі, оскільки використовується пряжа з малою кількістю і більш висока конструкція кінців на дюйм (EPI) і піків на дюйм (PPI).

- Тканина виготовляється ширше за інші тканини, щоб покривати ширшу площу інтер'єрів будівель.

- Ці тканини зазвичай виготовляються з використанням фарбованої пряжі, а не фарбування тканини пізніше, тому що більшість дизайнів інтер'єру текстилю виготовляються в тканих конструкціях. Конструкції переважно доббі та жакардові.

- Оздоблення застосовувана переважно функціональними покриттями, такими як вогнестійкість, стійкість до ґрунту та стійкість до плям.

- Очікувана довговічність інтер'єрного текстилю може становити 10 і більше років.

- Внутрішній текстиль піддається жорстким вимогам випробувань, щоб побачити, як він витримує вогнестійкість, димові виділення та стійкість до стирання[9].

Інтер'єрна текстильна промисловість класифікується на

1. Декоративний текстиль
2. Текстильні покриття для підлоги

3. Настінні покриття

4. Промислова продукція.

Декоративний текстиль в основному використовуються для прикраси інтер'єру будинку, а не для будь-яких функціональних цілей.

Декоративний текстиль включає оббивку, штори, настінні завіси.

Оббивка -- це тканини, які використовуються для поверхонь меблів і подушок. Ці тканини піддаються більшому навантаженню під час використання, включаючи використання в якості сидіння протягом кількох годин[19].

Тканини для оббивки повинні мати такі властивості:

- Дуже хороша стійкість до зношування або стирання
- Дуже висока міцність на розрив
- Приємне поводження з тканиною
- Відмінна стійкість кольору
- Висока стійкість до ковзання шва та викривлення пряжі
- Воно не повинно згортатися або линяти
- Їй слід надати покриття, що відштовхує плями та ґрунт
- Він повинен мати хорошу вогнестійкість
- Смугастий та картатий малюнок має бути зернистим без перекосів чи

перекосів

Вимоги стандарту якості до оббивних тканин такі:

- Стійкість до стирання - Легкі навантаження (менше використання - кілька разів на місяць - 3000)
- Стабільність розмірів - 3 - 5 відсотків
- Міцність шва на розрив – основа (50 фунтів), уток (50 фунтів)
- Цілісність шва – ковзання пряжі від 0 до 0,0125 дюйма
- Міцність на розрив - 4-6 фунтів (мінімум)
- Міцність на розтяг - 50 фунтів (мінімум)
- Стійкість забарвлення

Штори та фіранки, які також називаються віконними тканинами, покривають вікна у домі, готелях чи офісах. Вони є основним застосуванням текстилю в

інтер'єрах. Штори - прозорі і відбиваючі легкі тканини, підвішені без підкладки. Драпірування важкі, часто непрозорі і зазвичай мають підкладку. Стулки - це віконні покриття середньої ваги з нижчим ступенем прозорості, ніж штори.

Використання віконних тканин є

- Щоб забезпечити конфіденційність мешканців
- Для усунення або зменшення відблисків від сонячного світла
- Щоб приховати небажаний зовнішній вигляд
- Для створення естетичного ефекту
- Для забезпечення ізоляції від тепла, холоду та світла

Крім вимог звичайних властивостей текстилю, ці тканини вимагають хорошої світлостійкості та гарної драпірування або обробки.

Усередині будівель використовуються текстильні покриття для підлоги. Зазвичай їх виготовляють шляхом ткацтва, тафтингу, голкопробивання, склеювання, флокування та в'язання. Також називаються м'якими підлоговими покриттями, на відміну від твердих або гладких підлогових покриттів, таких як вініл, лінолеум, пробкова та гумова плитка або листи, текстильні підлогові покриття використовуються вдома та в готелях, лікарнях, аеропортах та автомобілях. Вміст волокон і структура відіграють важливу роль у властивостях і характеристиках текстильних підлогових покриттів і їх виборі для використання[34].

Текстильні підлогові покриття включають килими, килимки, підкладки

Килими - це важкі тканини, які використовуються для м'яких підлогових покриттів. Килим зазвичай покриває всю підлогу і кріпиться до нього. Килимки такі ж, як килими, але мають певний розмір. Вони не кріпляться до підлоги. Килими також доступні як модульний килим або килимова плитка. Розмір кожної плитки зазвичай становить 1 x 1 дюйм. Волокна, що використовуються у виробництві килимів, включають шерсть, нейлон, поліпропілен та акрил.

Килими в готелях повинні мати :

- високу стійкість до стирання
- хорошу пружність
- хорошу стійкість кольору

- низьку форму ворсу
- високу стабільність розмірів
- хорошу міцність на зв'язування пучків
- високу стійкість до забруднення
- хорошу легкість очищення
- хороші вогнезахисні властивості

Особливими характеристиками килимів в готелях є:

- Звукопоглинання: щоб уникнути відлуння звуку в залі або кімнаті
- Теплоізоляція: для запобігання втрат тепла з приміщення
- Статичний контроль: запобігає утворенню статичної електрики

При виготовленні або купівлі килима враховуються наступні параметри:

- Висота ворсу
- Товщина ворсу
- Вага ворсу
- Загальна вага
- Калибр
- Голки/дюйм
- Стежки на дюйм
- Рядки/дюйм

Після тафтингу виворітна сторона килима обробляється або обмежується килимовою підкладкою або підкладкою з пінопласту. Підтримка може бути:

- Проста підкладка
- Підкладка з сітчастої тканини
- Підкладка
- Матова піна

Килимок - це підлогове покриття, що складається з шматка важкої тканини, яка не покриває всю поверхню підлоги. Він охоплюватиме лише певну зону, призначену для декоративних цілей або для сидіння[53].

Настінні та стельові покриття – це тканини, що наносяться на стіни та стелю. Вони можуть бути як декоративними, так і функціональними. Ці тканини зазвичай

мають підкладку з паперу або нетканого матеріалу. Для виготовлення обшивки стін і стелі використовуються макрам і гобелен. Основними фізичними властивостями цих покриттів є хороша стійкість до полум'я, ґрунту та плям.

Промисловий текстиль виготовляється шляхом розкрою та пошиття домашнього текстилю. Вони включають зони ванни, кухні та стільниці, а також постільну білизну. Їх також називають лляними, оскільки вони зазвичай виготовляються з льону.

До банних виробів можна віднести рушники з махрових і велюрових матеріалів (вирізані петлі).

Килимки для ванни невеликі, декоративні м'які підлоги, легкі. Килимки для ванни схожі, але менші за килими, і призначені для зберігання перед ванною, душем тощо. Обидва призначені для функціональних цілей.

Штори для душу виготовляються з пластикових листів і нетканих матеріалів і використовуються для запобігання розбризкування води за межами душової зони.

Постільні вироби ще називають домашніми.

Вони включають:

Простирадла та наволочки

- Ковдри - тафтингові, трикотажні, голкопробивні неткані матеріали
- Покривала - покривала
- Ковдри - також покривала, але в два шари з використанням тканинної

ізоляційної речовини

- Подушки - ліжкові або декоративні, виготовлені різних форм і розмірів

Стільниці — це предмети, які прикрашають обідній стіл (скатертина, серветки, предмети для розміщення тощо)

Виготовляється з таких тканин, як доббі, жакардовий дизайн, морилка, сатин тощо, і мереживних тканин, таких як ноттінгемське мереживо або мереживо Рашель[8].

Текстильні вироби, які використовуються на кухні, включають фартухи, рукавички, маски та головні убори.

3.2. Функціональне зонування та композиційні засоби інтер'єрів готельного комплексу

При плануванні готелю, необхідно збалансувати функціональні, планові та естетичні питання, щоб створити об'єкт, який одночасно відповідає потребам гостей, персоналу та власника. Загалом, у п'ятизіркових об'єктах є зони загального користування, які орієнтовані на дизайн, а функціональні аспекти ретельно інтегровані, щоб покращити простір, але не домінують у просторі. Однак бюджетні властивості, як правило, віддають перевагу функції та компонування над дизайном, для максимальної корисності. Незалежно від того, як налаштовані приміщення, розробник повинен розглянути та збалансувати багато суперечливих потреб, перш ніж проект буде готовий для рук підрядника. Найкращі приклади надають властивості, які надихають; є безпечними, ефективними та економічними; і які зберігають свою корисність і чарівність з часом[4].

Планування – це процес визначення діяльності, яка буде проводитися в готелі, виділення необхідного простору та встановлення зв'язків між приміщеннями. Це один із перших кроків у процесі розробки. Хоча розробник може співпрацювати з архітектором при розробці програми, розробник несе відповідальність за створення програми та за те, щоб будівля була розроблена для досягнення цілей, визначених у програмі. На додаток до деталізації діяльності, розподілу простору та взаємовідносин у будівлі, успішна програма допомагає встановити, як будівля або будівлі розташовані на ділянці, автомобільні та пішохідні потоки на території, а також зв'язки із зовнішнім світом. Майже в усіх випадках діяльність є відправною точкою. Після визначення діяльності між ними встановлюються відносини. На початку процесу програмування ви можете використовувати схематичні діаграми бульбашок, щоб передати як діяльність, так і відносини. На малюнку 21.1 показана схематична пухирчаста діаграма для готелю з основними функціональними зв'язками.

Зверніть увагу на роль вестибюля як центрального місця збору, що обслуговує як громадські зони, так і задню частину будинку. Після того, як дії та відносини встановлені, ви можете виділити відповідний простір для діяльності, як прямий простір для діяльності, так і простір, необхідний для підтримки діяльності. Наприклад, готель потребує місця не лише для номерів, а й для інфраструктури, наприклад, водопроводу, механічних систем (опалення та кондиціонування повітря), вертикального транспорту (сходи та ліфти), горизонтальної циркуляції (коридори) та зон обслуговування для ведення домашнього господарства. Підсумок усіх видів діяльності, взаємовідносин і розподілу простору в готелі називається програмою будівництва або проектним записом[11].

Ви побачите, що програма та її підготовка – це спільна робота. Поки розробник керує процесом, внесок шукається від команди дизайнерів, франчайзера, оператора готелю та інших консультантів. Процес ітеративний, починається з досить грубого документа, що містить попередній список пробілів і приблизний опис вимог до місця. Це використовується для складання попереднього бюджету будівництва та забудови. У міру того, як проект проходить через техніко-економічне обґрунтування, програма стає все більш вдосконаленою і стає основою для схематичного проекту, підготовленого архітектурною командою.

У той час як готель економ може мати лише 420 квадратних футів (39 квадратних метрів) загальної площі готелю на номер, курортний готель може мати площу майже вдвічі або 780 квадратних футів (72 квадратні метри). Причина різниці в розмірах подвійна. По-перше, самі номери курорту на 30 відсотків більше (390 чистих квадратних футів проти 300 чистих квадратних футів). По-друге, на курорті значно більший відсоток загальної програми, присвячений зонам загального користування та прибудинковим зонам (10 відсотків загальної валової площі готелю для готелів економ-класу проти 30 відсотків для курортного готелю).

Якщо ви займаєтеся розробкою мережевого готелю, робота з програмування значно спрощується. Незалежно від того, чи є нерухомість франчайзингою чи керується мережею, бренд матиме набір стандартів бренду та дизайну прототипів, які значною мірою визначають діяльність, відносини та розподіл простору.

Розробнику потрібно адаптувати прототип до ринку та сайту, але значну частину роботи вже провів бренд. З іншого боку, розробник п'ятизіркового незалежного курорту повинен почати з нуля і чітко продумати програму; Хоча значний обсяг інформації надходить з процесу доцільності, остаточна програма вимагає ретельного продумування коротко- та довгострокового бізнес-плану готелю.

Найбільш фундаментальне планування готелю включає номери — вони не тільки займають основну частину простору в готелі, але й велика частина відчуттів готелю знаходиться в номері[14].

Розробка ефективного та ефективного дизайну цих зон має вирішальне значення для вашого початкового бюджету розвитку, але це також є ключем до довгострокового задоволення гостей та ефективності роботи. У той час як у малоповерхових готелях з одним-трьома поверхами зазвичай використовують номери для гостей по обидва боки коридору (плита з подвійним навантаженням), у висотних готелях використовують цю конфігурацію разом із різноманітними прямокутними, трикутними та круглими конструкціями веж. . Вибір планування підлоги залежить від дизайну, місця розташування та вартості. На малюнку 21.5 показані найпоширеніші типи поверхів для гостьових кімнат та їх загальна ефективність, що вказується в стовпці номерів (відсотки).³ Найефективнішими є плита з подвійним навантаженням і зміщена плита, тоді як найменш ефективною є розташування в стилі атриуму. Наявність усіх типів плит є постійним свідченням того факту, що вибір конструкції плити перекриття залежить не від ефективності, а від дизайну.

Найбільш підходящий дизайн плити залежить від обставин, які включають конфігурацію ділянки та бажану візуальну ідентичність. Якщо ваш готель знаходиться в густому міському центрі, вартість землі є причиною рішення використовувати конфігурацію вежі, а часто й розташування вежі на самому місці. Однак у курортному місці бажання максимізувати краєвиди та мінімізувати візуальний вплив готелю, як правило, обумовлюють конфігурацію малоповерхових номерів, які можуть бути навіть однозрядними, якщо є океан чи інші вражаючі

краєвиди. Як бачимо, при плануванні номерів розробникам необхідно враховувати багато факторів.

Планування окремих номерів визначається місцевістю та цільовими ринками нерухомості. Майже всі готелі включають поєднання номерів, які часто складаються з кімнат з одним двоспальним ліжком (або queen-size), номерів з двома двоспальними (або 2 односпальними) ліжками та люксів різної конфігурації. Хоча розклад ліжок є неточною наукою, малюнок 21.7 надає приблизні рекомендації для різних типів готелів.⁵ Зверніть увагу на те, що рекомендовані ліжка сильно відрізняються залежно від типу готелю. Хоча двомісні номери можуть становити лише 10 відсотків бутик-готелів, вони можуть становити 75 відсотків ліжок у сімейному курорті. Важливо, щоб спальня відповідала ринку та маркетинговому плану, оскільки тип ліжка має великий вплив на задоволеність гостей. Самотні ділові мандрівники віддають перевагу одному ліжку та люблять решту простору відвести для роботи та відпочинку. Сім'я віддає перевагу другому ліжку для своїх дітей, хоча деякі готелі надають гнучкість, якщо в кімнаті трохи більшого розміру є односпальне ліжко розміру "king-size" (або "queen-size") і диван, який можна перетворити на ліжко[17].

Після того, як ліжко буде визначено, ваша увага переходить до планування окремих типів кімнат. Планування номерів вимагає ретельного розгляду заходів, які відбуватимуться в кімнаті.

Хороший дизайн кімнати передбачає всі ці види діяльності, їх взаємозв'язок з іншими частинами кімнати та простір, необхідний для кожного виду діяльності. Досвідчені розробники знають, що їх введення здійснюється через програму; повідомлення про діяльність, відносини та розподіл простору, щоб допомогти команді дизайнерів у їхній роботі.

Працюючи в рамках програми та враховуючи бачення забудовника об'єкта, професіонали з дизайну додають відповідний зовнішній вигляд і відчуття для рівня якості готелю, який відповідає місцевості та околицям. Наприклад, для номерів у тропічних курортах типова підлога з плитки по всій кімнаті, а килимки чи килимки додають інтересу, пом'якшують зовнішній вигляд та забезпечують комфорт. Це

було б абсолютно недоречним для міського готелю з помірним кліматом, де доцільно деяке поєднання килима та дерева, а підлога з плитки призначена для ванної кімнати. Іншим прикладом є те, що готелі, побудовані для відпочиваючих, які залишаються більше кількох днів, потребують набагато більших шаф та місця для зберігання, ніж міський готель із середнім перебуванням від одного до трьох днів[57].

Основні громадські зони, які вам потрібно буде запрограмувати, — це вестибюль та громадські приміщення, заклади харчування та напої та приміщення для зустрічей. Ці зони є «житловими просторами» готелю; вони створюють основу для інших заходів, створюють імідж нерухомості, додають інтересу та зручності до досвіду гостей, а також забезпечують простір для офіційних і неформальних зустрічей, які відбуваються в будь-якому готелі. Вестибюлі готелів стали найбільш знаковими з усіх готельних приміщень. Вестибюль має функціонувати не лише як «фронт-офіс» готелю, а й як важливий перехідний простір. Перехід від часто напруженої та напруженої подорожі до безпеки та спокою готелю відбувається у фойє. Якщо подумати, то найкращі вестибюлі працюють настільки добре, що гості навіть не помічають уваги до програми та деталей планування. Стійка реєстрації очевидна та приваблива, незалежно від того, яким входом користуються гості.

Люди без зусиль переміщуються в інші приміщення готелю, не відчуваючи розгубленості чи дезорієнтації.

Крім того, програма лобі повинна включати такі допоміжні функції:

- Вільний доступ до сходів, ліфтів або ескалаторів
- Крісла у фойє, як для окремих осіб, так і для малих груп
- Стійка консьєржа та сховище, якщо необхідно
- Адміністративні зони стійки реєстрації
- Стійка дзвоника та камера зберігання
- Громадські туалети, вбиральні та домашні телефони

Конфігурація та кількість закладів харчування та напоїв (F&B) в готелі дуже різняться. На одному кінці спектру знаходяться 20 точок харчування в готелі Jumeirah Beach Hotel в Дубаї, а на іншому кінці — кав'ярня або ресторан швидкого

обслуговування, який знаходиться поруч із готелем, де розраховані лише номери. Крім того, стандарти відрізняються в усьому світі. Готелі на Близькому Сході та в Азії, як правило, мають більшу кількість точок харчування, ніж їх європейські та північноамериканські аналоги. Знаючи, що готельні заклади F&V конкурують з чудовими місцевими конкурентами, багато невеликих готелів та готелів із вибором обслуговування можуть мати лише єдине багатоцільове приміщення, яке слугує комбінованим залом для сніданків, кафе-баром і вранці та перетворюється на невимушений бар і обідня зона з обмеженим меню ввечері. Найкращі дизайни радують гостей, забезпечуючи при цьому просторе та економне приміщення[61].

Для великих готелів, особливо тих, які орієнтовані на курорти або конгреси, керівництво створює загальне бачення діяльності F&V. Кілька торгових точок повинні пропонувати різноманітність, цінність і захоплення; загалом, програма включає вишукану їжу, повсякденну їжу та набір ресторанів, орієнтованих на напої, на різну тематику, від тихих лаунжів до нічних клубів. Однією з зростаючих тенденцій, яку ви виявите, є партнерство готельєрів зі знаменитими кухарями для створення фірмових закладів харчування в готелі (хоча така домовленість має потенційну негативну сторону, зазначену в Розділі 18). Знаменитість може відкрити ресторан, який добре розташований, і готель отримує доступ до клієнтів, які шукають унікального харчування, оскільки ресторан обслуговує як гостей готелю, так і місцеву клієнтуру.

Стандарти програмування для закладів харчування та напоїв передбачають наступні цілі:

- Забезпечте вишукані заклади харчування з прямим виходом назовні, щоб максимізувати присутність на вулиці
- і покращити позиціонування ресторану як місцевої закускової.
- Розташуйте головний ресторан готелю якомога зручніше в основних схемах обігу готелю, щоб максимізувати внутрішній бізнес.
- Збережіть простір у задній частині будинку, розділивши кухні між закладами харчування, за винятком кухні, якою користується знаменитий шеф-кухар.

- Якщо можливо, передбачте спільний ресторан і банкетну кухню, знову ж таки для економії будівництва та експлуатації.

- Забезпечте супутникові бари зоною обслуговування відповідного розміру для підготовки, зберігання та резервного копіювання.

- Спроектуйте ресторани та бари, щоб секції можна було закривати протягом повільних періодів, щоб створити більш інтимні місця.

- Якщо можливо, передбачте окремі вбиральні для кожної розетки. Особливо це стосується операцій з розливом напоїв у великих обсягах.

Програмування функціонального простору, як і програмування їжі та їжі, сильно варіюється в різних типах готелів. Найбільші готелі на будь-якому ринку мають принаймні один окремих бальний зал, менші зали засідань, зали засідань, конференц-зали, виставкові приміщення та спеціальні банкетні зали; невеликий готель може мати лише один багатофункціональний зал для всіх заходів. Конференц-готель або готель конференц-центру створений спеціально для проведення зустрічей; для цих готелів розмір, конфігурація та можливості різних функціональних приміщень є одним із основних факторів дизайну. Комерційно-тимчасові готелі додають функціональні приміщення, щоб забезпечити зручність і розширити пропозиції послуг готелю. Готелі з добірним обслуговуванням зазвичай мають обмежені приміщення для проведення засідань, як-от приміщення для проведення засідань. Співпрацюючи з керуючою компанією, розробник відповідає за створення загальної програми приміщення для проведення зустрічей, що узгоджується з розташуванням готелю та основними функціями[63].

3.3. Освітлення і колір в інтер'єрах готелів

Коли гості заходять у ваш готель, вони не обов'язково можуть розрізнити вимогливе мистецтво та науку його дизайну освітлення. Незвичайна або розкішна люстра може привернути їх увагу, але це все.

Це звучить як невдячна робота — проте, як дизайнер, ви знаєте, що ознака хороших зусиль невидима. Гості можуть не бачити всю роботу, яку ви зробили, але вони знають, що у них викликає готель. І хіба це не все, що насправді має значення?

Загальна колірна гамма готельного номера може створювати різні настрої, які освітлення може як підкреслити, так і зменшити.

Наприклад, кімната переважно блакитного кольору може виглядати досить весело при денному світлі. Проте вночі він може здатися особливо похмурим. Це те, чому може протидіяти тепле світло.

Ви також повинні враховувати той факт, що сонячне світло впливає на циркадний ритм тіла — тобто на біологічний механізм, який повідомляє вам, коли пора спати чи не спати[31].

Сонячне світло, хоча здавалося б жовтим, насправді має велику кількість синього світла в загальному складі. Це блакитне світло зменшує вироблення гормону мелатоніну (який допомагає нам спати) — це також причина, чому ми бачимо багато статей, які говорять нам триматися подалі від електроніки, коли ближче до сну.

Світлодіодні джерела також мають багато синього світла, тому, хоча їх експлуатація менш дорога, це коштує комфорту ваших гостей.

Теплі тони освітлення найкраще допомагають гостям добре виспатися. Компанія Nulty, яка займається дизайном освітлення, співпрацювала з готелем у створенні штучних вікон (Рис 3.3.1) для номерів, які не мають природного сонячного світла. Поєднання теплих і холодних тонів надає глибину вікну, імітуючи денне світло, а вигнуті форми створюють ілюзію глибини, допомагаючи очам

розслабитися.

Рис 3.3.1 Приклад штучного вікна

Крім того, вранці та ввечері використовується певний спектр світла, щоб викликати природне розслаблення та пробудження.

Декоративне освітлення. Цей тип світла привертає увагу до певних елементів. Коли гості вперше заходять у ваше фойє, вам захочеться, щоб стійка реєстрації була яскраво освітлена. (Рис 3.3.2) Це буде привертати погляди, інстинктивно сигналізуючи гостям, що робити далі, тому їм не доведеться стояти і виглядати втраченими[49].

Добре освітлена стійка реєстрації, яка має бути центром фойє, також створює теплі та привітні відчуття. Це особливо важливо, враховуючи, що більшість гостей буде втомленим або застарілим і хоче відпочити.

Рис 3.3.2 Використання декоративного освітлення в готельних комплексах.

Тонка підсвічування може також м'яко виділити зони відпочинку, забезпечуючи ще одну передишку для втомленого мандрівника. Тут тепле і непряме освітлення створює розслаблюючу атмосферу. У передпокої нею можна виділити бюст або картину. У готельному номері він може висвітлити кавовий закуток, створюючи відчуття затишку[47].

Будь-яке світло може допомогти вам побачити. Однак у дизайні інтер'єру готелю вимоги дещо конкретніші. Вам потрібно мати сім типів:

- Загальне навколишнє освітлення кімнати та ванни – забезпечує не тільки видимість, але й створює настрій.
- Робоче освітлення для читання в ліжку або роботи за письмовим столом – може бути настільна лампа або лампа для узголів'я ліжка. (Рис 3.3.3)
- Дзеркальне освітлення – це можуть бути лампочки навколо дзеркала або більший світильник над ним.
- Верхнє освітлення в зоні ванни – тепле світло без відблисків допомагає гостям залишатися в безпеці.
- Акцентне освітлення – хоча воно покращує видимість, його головне призначення – створити атмосферу. Ви можете використовувати

- Освітлення шафи – це може бути світло всередині або зовні, але спрямоване всередину.

- Тонкі нічні вогні – ваші гості перебувають у незнайомому оточенні, яке, на відміну від вдома, вони не можуть орієнтуватися з закритими очима. М'яке світло під столами, під ліжком та/або вздовж стін може допомогти їм знайти дорогу, не вмикаючи більш жорстке освітлення. Це також створює відчуття безпеки. (Рис 3.3.4)

Рис 3.3.3 Робоче освітлення, готель Hilton, Київ.

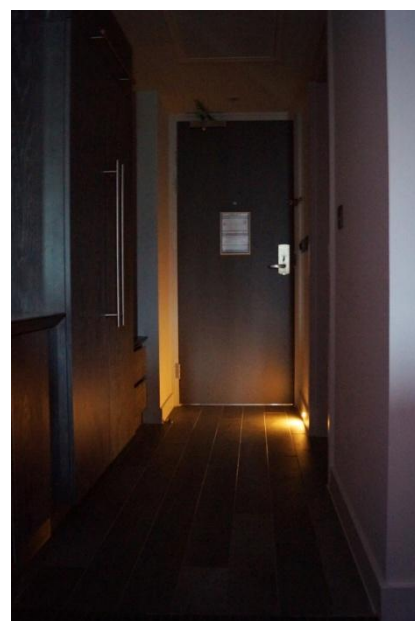

Рис 3.3.4 Нічне освітлення, готель Hilton, Київ.

Велика кількість світла може зробити простір більшим, ніж він є насправді. Це особливо важливо для бізнес-готелів або бюджетних готелів: кожен шматок простору максимально використано для корисності, що іноді призводить до менших або менших вікон. Ця складність погіршується розташуванням меблів поруч, наприклад журнальним столиком і любовними кріслами в зоні відпочинку.

Це не тільки змушує гостей відчувати себе тісно, але також може створити депресивний настрій і навіть зробити готель дешевим і другосортним[56].

Хоча очевидним рішенням є додавання світильників, слід враховувати дві речі:

- Брак вільного місця – як додати більше речей у і без того тісний простір? Уникайте торшерів і настільних ламп. Замість цього додайте в дизайн інтер'єру готелю настінні світильники.

- Колір світла – не будь-яке світло підійде. Щоб зробити кімнату максимально просторою і повітряною, світло має бути максимально наближеним до природного. Штучне освітлення ризикує зробити простір ще більш тісним.

На початку була згадка про те, що яскрава люстра, мабуть, єдине, що приверне увагу гостя — і це добре. Ось де світло має сяяти. Саме тут готель і його дизайнер роблять свою заяву і розповідають кожному, хто вони є. (Рис 3.3.5)

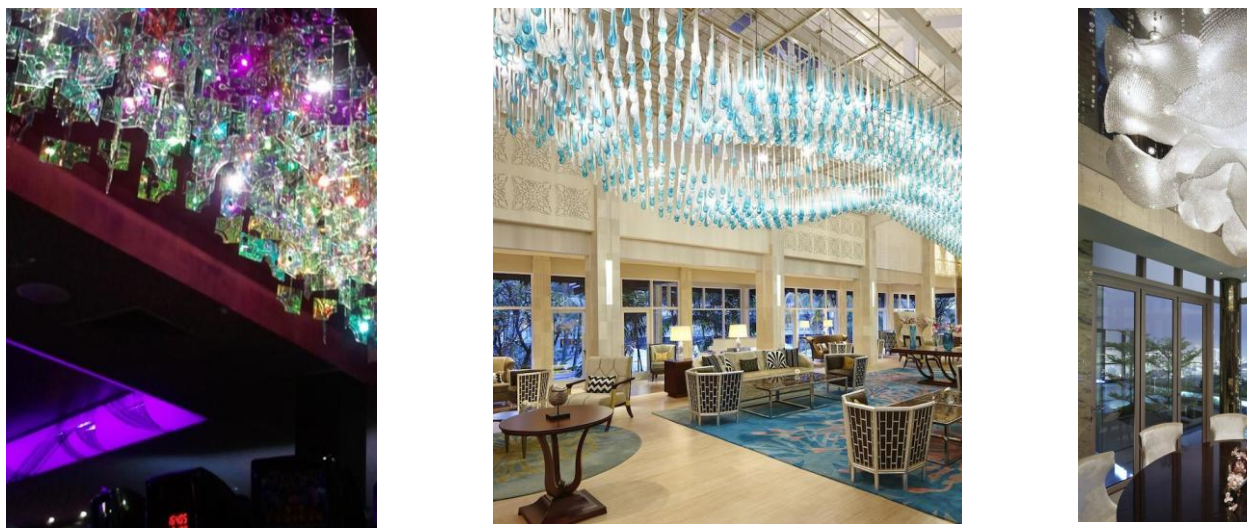

Рис 3.3.5 Приклади використання дизайнерського освітлення в готелях.

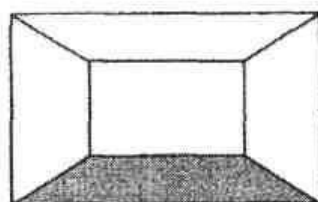
Подумайте про деякі з ваших улюблених готельних номерів та їх кольорну палітру, будь то в розкішному готелі чи Airbnb. Що було в цих кольорових палітрах, які залишили незабутнє враження? А тепер подумайте про те, як ці кольорові палітри вплинули на ідентичність бренду та його цільову аудиторію[13].

Червоний / Помаранчевий - ці два кольори є сміливими кольорами, пов'язаними з енергією, пристрастю, вогнем, дружелюбністю і здоров'ям. Залежно від відтінку, обидва кольори можуть викликати відчуття природи, натхненні кольорами осені. У більш сучасних дизайнерських схемах ви побачите яскравіші, яскравіші відтінки червоного або оранжевого, які використовуються для створення відчуття енергії та хвилювання. У більш перехідних або традиційних схемах

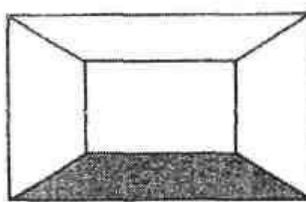
дизайну ви знайдете більш глибокі відтінки червоного кольору. Через їхню енергійну природу ці кольори зазвичай використовуються як акценти в номерах. Ідентичність бренду готелю, цільова аудиторія та умови освітлення впливатимуть на те, який відтінок кольору буде використано.

Жовтий - найяскравіший з теплих кольорів, жовтий часто асоціюється зі щастям і оптимізмом. Як і його аналоги, червоний і помаранчевий, використання цього кольору в гостьовій спальні дійсно буде залежати від відтінку. У більш яскравому стані трохи добре поєднується з жовтим. Використання його як акценту в творах мистецтва, освітлювальній обробці або акцентних подушках зробить сильний вплив у вашій кімнаті для гостей, не пересилаючи вашого гостя. Думайте про це, як про маленькі штрихи щастя по всій кімнаті[60].

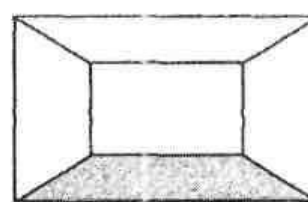
Зелений - зелений дуже універсальний колір в дизайні. Зелений може асоціюватися з природою, зростанням, енергією та стабільністю. Зелений колір пов'язаний із застосуванням. У більш сучасному дизайні ваша яскрава зелень буде викликати захоплюючу енергію. У дизайнерських схемах, натхненних природою, ваш середній тон до більш глибокого зеленого додасть відчуття спокою та стабільності.

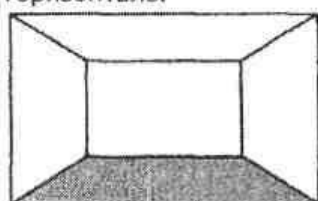
Червоний і всі відтінки червоного: дуже сильно підкреслюють горизонталь.

Блакитний і всі його відтінки: кімната здається великою та просторою.

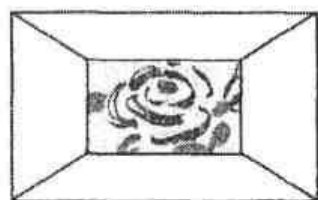

Жовтий і всі відтінки жовтого: роблять кімнату теплою і сонячною.

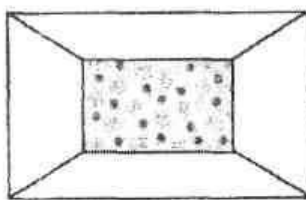

Зелений і всі відтінки зеленого: роблять кімнату привітною. Асоціація з зеленою галявиною приваблює походити по підлозі.

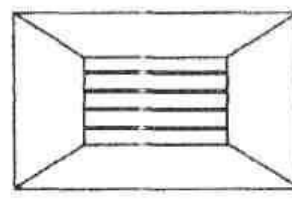
Рис. Як діє на підлозі основний колір

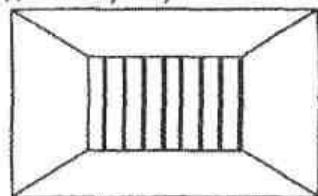
Великий малюнок: у даному випадку на задній стіні – вкорочує і зменшує кімнату, привертає до себе увагу.

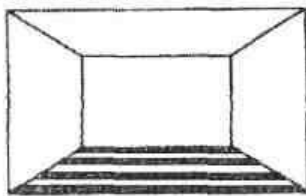
Маленький малюнок: збільшує і розширює кімнату, особливо якщо в ньому переважають світлі тони.

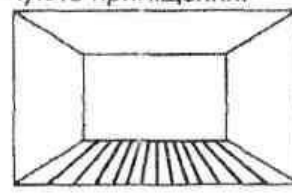
Поперечні малюнки: розширюють стіни, а стелю роблять нижчою. На задній стіні – вкорочують приміщення.

Вертикальні смуги: видовжують стіну, завдяки цьому кімната здається вищою.

Поперечні смуги на підлозі: оптично роблять кімнату ширшою і коротшою.

Смуги в довжину на підлозі: видовжують кімнату тим більше, чим ширші смуги.

Рис. Як малюнок змінює оптику простору

Рис 3.3.6 Приклади дії кольору та малюнку на підлозі

Синій - синій є улюбленим дизайнером в дизайні кімнат для гостей. Синій здебільшого асоціюється з миром і спокоєм; дві речі, які більшість гостей шукають у своїх номерах. Блакитний колір має широкий діапазон відтінків, які ви можете знайти в номерах: від світло-блакитного, що забезпечує відчуття легкості та спокою,

до темно-синього, який викликає тонку стабільність. У багатьох дизайнах кімнат різні відтінки синього використовуються як яскравий колір, не заважаючи око.

Загальні нейтральні кольори використовуються як основа всіх дизайнерських палітр. Бежеві та білі кольори викликають відчуття м'якості в просторі. Білий надає емоції чистоти і спокою. Нейтральні кольори в поєднанні з іншими нейтральними можуть створити дуже витончені, елегантні кольорові палітри.

Тепер, коли ми розуміємо кольори, давайте поговоримо про кілька популярних комбінацій кольорів у номерах.

Темно-синій - червоний - білий: це поєднання кольорів, яке часто називають «американським», є вічним улюбленим дизайнером. Білий надає вашому гостю емоції чистої та спеціально розробленої схеми, тоді як темно-синій балансує енергію червоного, щоб викликати стабільність. Усі емоції змушують його бути вічним кольором[58].

Темно-синій - Бежевий - Червоний Помаранчевий - Золотарник: у поєднанні з бежевим це поєднання кольорів передає надійність та енергійний удар.

Сірий - Золотарник - Світло-блакитний: ще одне популярне поєднання кольорів, світло-холодний сірий надає вашому гостю відчуття м'якості та легкості, врівноваженого веселими відтінками жовтого та заспокійливого світло-блакитного. Ця комбінація спрямована на заспокоєння щастя.

3.4. Синтез мистецтв

Мистецтво завжди було присутнє в готелях, але роль мистецтва значно виросла за останні 20 років, можливо, більше, ніж будь-який інший елемент готельного дизайну. У 1990-х і на початку 2000-х років гості готелів знову і знову бачили в готелях по всій країні те саме ненахнене мистецтво квіткових картин і пейзажів. Але головною причиною цього були не тільки бренди, а й технології.

Це були плакати, де все було на папері, і те, що ви бачили, це саме те, що ви отримали. Єдина технологія, доступна 20 років тому, полягала в тому, щоб купувати дешево мистецтво масового виробництва з каталогів плакатів, які були надруковані за допомогою офсетної літографії. Дизайнери, мережі та франшизи буквально повинні були вибрати свої зображення з десятків доступних для всіх каталогів, а потім повісити їх у непоказні рамки.

Але тепер, завдяки цифровій революції, друк зображень і їх налаштування стали набагато доступнішими. Ви можете створити будь-яке зображення будь-якого кольору, будь-якого розміру та роздрукувати їх на різноманітних матеріалах. Це дало власникам готелів набагато більше можливостей для вибору ілюстрацій та адаптації їх відповідно до свого бренду та розташування[43].

Мистецтво більше не використовується як аксесуар чи спосіб дотримання протоколу типового дизайну готелю, а як спосіб викликати емоції, відіграючи важливу роль у просуванні унікальної ідентичності готелю та визнано ключовим компонентом створюючи відчуття та атмосферу та привносячи кольори, життєві сили та натхнення у будь-яке середовище.

Відбитки в рамці все ще дуже популярні, але за допомогою цифрового покращення навіть група зображень в рамці може означати набагато більше, ніж пара картин, що висять на стіні, як це було багато років тому. Зображення в рамці, наведені вище, були створені з місцевих зображень різного розміру (Едінбурга), збільшені, а потім обрізані деталі крупним планом, усі змінені до однакового

розміру та оформлені в одному простому стилі, щоб створити цікаву, але однорідну колекцію принтів.

Зазвичай готельєри або дизайнери готелів мають на увазі концепцію з певною темою, але вона сильно варіюється в залежності від розміру, стилю та розташування готелю. Твори мистецтва повинні не тільки відповідати дизайну та місцеположенню готелю, але також повинні бути веселими та запам'ятовуваними, розповідати історію і, отже, виділяти готель із натовпу.

Шпалери з цифровим друком були популярні протягом багатьох років для декоративних стін на відкритих просторах, але цільні шпалери пішли ще далі. Це усуває будь-які попередні проблеми, такі як плавне з'єднання внутрішніх конструкцій, оскільки «One Piece» охоплює великі області, усуваючи необхідність у швах. Завжди існували певні обмеження щодо певних дизайнів та зображень (наприклад, карти та грані), де з'єднання, як відомо, важко поєднувати, але з цільними шпалерами зображення друкується без проблем на висоту до п'яти метрів і майже будь-яку ширину, яку тільки можна уявити! Тепер це дало нам можливість створювати величезні колажі, що складаються з численних окремих зображень, що раніше було неможливо зі звичайними цифровими шпалерами[41].

Візуальне мистецтво в готелях та їх громадських місцях впливає на перше враження відвідувача та задає тон решті готелю. Твори мистецтва — це не тільки те, що висить на стінах, але й Bric-a-brac (декоративні аксесуари), що демонструються навколо відкритих просторів. Однією з найбільших тенденцій останніх кількох років є вестибюлі готелів, де вони більше не є лише місцем прибуття та виїзду. Запровадження IHG у 2013 році концепції відкритого лобі створило гнучке середовище, де гості можуть їсти, пити, працювати, зустрічатися, відпочивати, спілкуватися та розважатися в одному інтегрованому просторі.

У готелях завжди виставлялися твори мистецтва, але за останні 10 років мистецтво стало дуже модним, а в деяких випадках майже використовується як терапія; це може допомогти надихнути, розрадити, розрадити та пробудити нас, і необхідно, щоб створити ці емоції та залучити гостя до всього досвіду. Різні наукові дослідження показують, що, дивлячись на красивий твір мистецтва, ви відчуваєтеся

краще, тому це допомагає підняти настрій гостей і заспокоїти їх у цьому ідеально оформленому просторі.

Від бутик-готелів до міжнародних мереж, усі готелі, як правило, залишаються вірними іміджу свого бренду, просто тому, що бренд важливіший за все інше в індустрії гостинності. Гості часто вибирають ту саму мережу готелів, тому що їм подобається «відчуття». Кожен аспект декору, включно з мистецтвом, повинен забезпечити цю втішну знайомість.

Хоча твори мистецтва не завжди можуть бути першим, що помічають гості, зайшовши в готель, вони, безумовно, можуть сильно вплинути на загальний дизайн і відчуття. Якщо все зроблено правильно, ілюстрація може стати центральним елементом будь-якого вестибюля готелю або номеру, і її слід вважати таким же важливим, як і будь-який інший основний елемент дизайну.

Вестибюль – це перший контакт відвідувачів із вашим готелем, і вам потрібно зробити його приголомшливим та привабливим, наскільки це можливо. Продовжуйте та вразіть гостей ефективним атріумом, який можна використовувати в будь-який час для будь-якої бажаної функції[42].

Вестибюль – це складна зона для декорування, оскільки передбачається, що в ньому можуть розміститися гості різних типів, а також пропонувати як приватні, так і громадські зони для сидіння, відпочинку чи бізнесу.

Ви можете використовувати всі свої творчі ідеї, наприклад, рослини на тропічному курорті, водоспади в помешканнях на березі моря, унікальні бари або все, що, на вашу думку, може надихнути ваших відвідувачів проводити більше часу у фойє. У сучасному холі готелю на гостей чекає якість, розслаблення та вишуканість.

Більшість дизайнерів інтер'єрів уважно ставляться до візуальних творів мистецтва, і це цілком розумно, оскільки твори мистецтва привертають увагу та чудово підходять для сучасного прийому в готелі.

Освітлення часто має істотний вплив. Тому ми часто бачимо вестибюлі з екстремальними та приголомшливими люстрами, які функціонують як для

дивовижного зовнішнього вигляду, так і для атмосферного освітлення. Освітлення часто є важливим аспектом дизайну входу в готель.

Деякі з цих найбільш помітних відповідей - це підвіски на різній висоті, тумбочки або накладні люстри. Ці особливості часто поєднуються з інтер'єрами 5-зіркових готелів.

Дизайн стін готелю — чудове місце для початку, оскільки стіни допомагають створити як повітря, так і ілюзію простору в кімнаті.

Перш за все, вони повинні бути темнішими за стелю і м'якшими за землю (щоб простір відчувався більше і свіжіше). Вам знадобиться використовувати фарбу відмінної якості, яку важко пошкодити, але просту в догляді. Це інвестиція, про яку не варто думати двічі.

Дизайн готельного номера є найважливішим, адже саме в номері гість має відчувати себе найбільш комфортно, вільно від турбот і вільно користуватися готельними зручностями. Незалежно від того, чи буде це лише найкраще помешкання в Хобарті чи найвеличніший у Нью-Йорку, дизайн кімнати буде комфортним і затишним[36].

Інтер'єр готельних номерів може бути складним або простим. Це буде залежати від потоку вашого загального стилю. Якщо ви плануєте дизайн для прибережного курорту, не забудьте використовувати яскраві кольори та використовувати меблі в пляжному стилі. Майте на увазі, що прості колірні схеми можуть здатися розкішними, якщо вони здатні догодити гостю і змусити його почуватися бажаним.

Чудовий курорт – це не вестибюль чи номери, а те, що він може запропонувати! Ідеї декорування готелів спрямовані на створення збалансованого візуального зв'язку між різними номерами та люксами, що досягається за допомогою схожих кольорів, відтінків і текстур.

Навіть якщо ви думаєте, що досягли мети ідеального освітлення кімнати, потрібно пам'ятати, що в сучасній спальні готелю гості потребують спеціального освітлення в певних частинах кімнати.

Враховуючи все, світильники — це не просто декоративні інструменти, які створюють комфортну атмосферу, — це ресурси, які служать меті бачити щось належним чином.

Після того, як ви привернули обов'язкове марнославство, повісьте над ним велике дзеркало з відповідним освітленням. Гості готелю постійно кудись поспішають, і їм потрібне місце, де вони могли б сидіти і готуватися, не борючись, щоб помітити себе в погано освітленому дзеркалі.

Килими повністю вийшли з моди, але багато курортів все ще застрягли на них. Як власник готелю, що саме змушує вас думати, що люди хотіли б килим у власній кімнаті? Сучасні концепції дизайну готелю враховують сучасні тенденції, щоб задовольнити гостей сучасним декором та дизайном готелю.

Забезпечити себе, щоб гості відчували себе як вдома, є дещо новою альтернативною тенденцією в дизайні інтер'єру, однак старе, гарне «особливе» відчуття перебування в місці, кращому, ніж вдома, все ще залишається номером один[41].

Розкіш, як би мало її було, залишається в пам'яті людей на дуже довгий час, і вони завжди захочуть повернутися туди, де вони відчували себе такими особливими.

Тканини також мають значення в цьому аспекті, тому переконайтеся, що ваші ковдри, килимки та оббивка дійсно виглядають максимально розкішно.

У будь-якому хорошому сучасному дизайні готелю кожен номер повинен мати як мінімум один центральний компонент, який буде привертати увагу гостей. Це може бути предмет дорогоцінної колекції мистецтва готелю, затишний камін або навіть надзвичайно сучасний витвір техніки.

Фокусні елементи надають кімнатам «душу», повідомляючи відвідувачам, що є історія, що підтримує спроектовану зону, і надихаючи гостей з'ясувати історію.

Висновки до 3 розділу

1. Охарактеризовано класифікацію текстилю, що використовується для створення інтер'єру готельних комплексів. Перераховано основні групи текстильних виробів, та їх призначення. В інтер'єрі готельного номера широко використовуються текстильні матеріали різного сировинного складу: з натуральних волокон (льону, бавовни) та з хімічних волокон та ниток. Дизайн інтер'єру готелю має життєво важливе значення, коли справа доходить до створення позитивних вражень для гостей, планувальників та відвідувачів, персоналу та всіх, хто заходить у готель. Але дизайн інтер'єру готелю – це більше, ніж гладкі лінії та дорогі меблі.

2. Визначено, що специфічною особливістю готелів є поєднання в них одночасно двох функцій: громадського та житлового будинку. Вказана обставина визначає особливості формування інтер'єрів. Для створення сприятливих умов життєдіяльності людини необхідно створити комфортні умови, включаючи правильний вибір меблів, колірної гами, способу освітлення приміщення. Будь-який готель включає наступні блоки: 1) приймально-допоміжних приміщень з вестибюлем; 2) приміщень житлової групи; 3) приміщень громадського харчування; 4) приміщень адміністрації; 5) приміщень культурно-масового обслуговування; 6) підсобних та господарських приміщень. Блок приміщень житлової групи в готелях є основним і становить понад 50% обсягу будівлі та є житловими номерами-кімнатами та пов'язаними з ними допоміжними та службовими приміщеннями. Номер у готелі включає майже всі елементи житла людини (за винятком кухні), тому в ньому має бути місце для відпочинку і сну, роботи, прийому гостей. Комфорт внутрішнього простору готельного номера створюється багато в чому завдяки використанню текстильних матеріалів, вироблених з екологічно чистих і безпечних для життя людини текстильних волокон.

3. Досліджено, що психологія відіграє важливу роль у виборі правильних кольорів для дизайну інтер'єру готелю. Кожен колір має свій настрій і правильна їх комбінація допоможе передати атмосферу, викликати емоції, додати затишку та

спокою, або ж навпаки змусити гостя бути активним та веселим. Корі відіграє неймовірну велику роль в дизайні. І текстиль особливо доречний тим, що змінюючи комплекти текстильного оформлення модливо повністю змінити стилістику та атмосферу приміщення. Насиченість і відтінки також є важливими складовими психології кольору. Як правило, світлі кольори сприймаються як повітряні та роблять кімнати світлішими та просторішими. Темні кольори, з іншого боку, надають витонченості та інтимності. Таким чином, світле відкрите вестибюле може виглядати чудово зі світлими кольорами, такими як золото та кремовий, а інтимне приміщення, як бар, може виглядати краще з бордовими, фіолетовими та сірими.

4. Визначено, що велику роль в оформленні приміщень та житлових номерів поряд із творами живопису, скульптури, елементами декоративно-прикладного мистецтва мають текстильні матеріали. Вони можуть бути не тільки функціональним апаратом, а й витвором мистецтва, та центральним дизайнерським акцентом.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

1. Розглянуто стан наукової розробки теми, виявлено, що використання текстилю в дизайні готельних комплексів опрацьовано рядом науковців та дизайнерів, Питання відповідності на норм текстильного оформлення піднімалося як вітчизняними так і зарубіжними науковцями. та проведено огляд інформаційних джерел які досить ясно розкривають питання використання текстилю в інтер'єрі готелів.

2. Надано визначення текстилю, різноманітних видів тканин, та матеріалів для їх створення. Наведено класифікацію та термінологічний аналіз тканин, що використовуються в інтер'єрах. Описано основні типи та види ниток та пряжі, надано характеристику тканин за різними ознаками, тв. Відповідність та доцільність використання їх в тому си іншому стилі та призначенні.

3. Охарактеризовано вітчизняний та зарубіжний досвід дизайну інтер'єрів готельних комплексів з використанням текстилю. Дизайнери як в Україні так і в усьому світі використовують текстиль, як основний декоративний та функціональний елемент декору в дизайні інтер'єру. Проілюстровано, що за допомогою текстилю можливо створити неповторну атмосферу, підкреслити стилістичну приналежність, а то і стати основним її акцентом. Створити настрій для гостя, та вплинути на його психологічний стан (викликати відчуття спокою, затишку, безпеки, радості і т.д.). Стати акцентним елементом інтер'єру та бути витвором мистецтва. Крім того такий текстиль є максимально функціональним, та має відмінні характеристики, такі як негорючість, водо відштовхування, друдовідштовхування, антибактеріальні властивості, високий коефіцієнт стійкості до стирання та збереження кольору, захист проти вигорання на сонці, та неймовірну міцність. Ще є приводом сказати, що якісне та продумане текстильне оформлення інтрер'єру, є запорукою його довговічності, унікальності та краси.

4. Досліджено особливості та перспективи використання текстильних матеріалів в дизайні інтер'єру готельних комплексів. Визначено, що одним із основних і ключових факторів довговічності тканини є волокна з яких вона

виробляється, Проведено дослідження та порівняння найбільших виробників текстилю з вище перерахованими властивостями, визначено їх переваги та недоліки. Досліджено принцип негорючості, антибактеріального захисту та стійкості тканин. У роботі розглянуто вимоги до текстильних матеріалів для оформлення житлового блоку готельного номера, наведено результати аналізу асортименту матеріалів для оформлення світлових прорізів, спального місця та інших ділянок, а також загальні принципи їх підбору при оформленні інтер'єру.

5. Дана характеристика функціонально - просторовій основі та композиційним засобам при формуванні інтер'єрів та оформлення готельних комплексів за допомогою текстилю. Наведено класифікацію основних тканин, що використовуються в дизайні інтер'єру готелів. Наведено характеристику функціонального зонування та композиційні засоби інтер'єрів готельного комплексу. Визначено, що колір та світло в інтер'єрі відіграють достеменно важливу роль. Вони створюють атмосферу та настрій, за допомогою даних інструментів можливо візуально збільшити чи зменшити приміщення, зробити його холодним чи теплим, налаштувати гостя на відпочинок, чи на активну роботу. Охарактеризовано психологію кольору та світла. Також охарактеризовано вплив мистецтва на інтер'єр готельного комплексу, та методи його використання. А також текстиль у контексті витвору мистецтва.

6. Розроблено дизайн інтер'єру готельного комплексу з використання текстилю.

РОЗДІЛ 4. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ ГОТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ В БІЛОГОРОДЦІ

4.1 Загальні положення та технічне завдання на виконання проекту

Проектування та обладнання інтер'єрів готельного комплексу розробляється відповідно до нормативних документів та вимог:

ДБН В.2.2-9-99 Будинки і споруди. Громадські будинки та споруди. Основні положення

ДБН В.2.2-11-2002 Будинки і споруди. Підприємства побутового обслуговування. Основні положення

ДБН В.2.5-28-2006 Інженерне обладнання будинків і споруд. Природне і штучне освітлення

ДБН А.2.2-1-2003 Проектування. Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд. Основні положення проектування

ДБН В.2.2-17:2006 Будинки і споруди. Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення

ДСТУ Б В.1.1-4-98* Захист від пожежі. Будівельні конструкції. Методи випробувань на вогнестійкість. Загальні вимоги

ДСТУ 2272:2006 Пожежна безпека. Терміни та визначення основних понять

ДСТУ 4269:2003 Послуги туристичні. Класифікація готелів

ДСТУ 4281:2004 Заклади ресторанного господарства. Класифікація

До складу готелів можуть входити такі групи приміщень і служб: приймально-вестибюльна, житлова, культурно-дозвіллева, фізкультурно-оздоровча, медична, підприємств побутового обслуговування і торгівлі, підприємств харчування, ділової діяльності, адміністрації і служб експлуатації, приміщень обслуговування, вбудовано-прибудованих підприємств і закладів.

Наявність житлової та приймально-вестибюльної груп приміщень є обов'язковою. Склад додаткових приміщень, що підвищують комфорт готелю, не нормується і приймається згідно із завданням на проектування або за проектом.

Житлова частина будинків готелів (номерний фонд) повинна бути функціонально і планувальне відокремленою. У випадку розташування приміщень готелів у складі багатофункціональних будинків, а також у випадках блокування приміщень готелів з іншими підприємствами та установами готелі повинні бути планувальне відокремлені, ізольовані та забезпечені самостійними входами і комунікаціями (вертикальними і горизонтальними).

Номери повинні розташовуватися в зоні мінімального впливу шуму, що спричиняє транспорт і інженерне обладнання готелю, згідно з вимогами 8.9 та 8.10 і бути ізольовані від шумів і запахів із кухні. У житлових приміщеннях готелів не повинні порушуватись гігієнічні нормативи фізичних, хімічних та біологічних факторів, що створюються джерелами, розміщеними у вбудованих громадських приміщеннях[16].

Розміщення житлових приміщень у підземних, підвальних і цокольних поверхах не допускається.

Просторова структура готелів повинна забезпечувати чіткий поділ потоків гостей, обслуговуючого персоналу і відвідувачів блоків громадського призначення, що працюють на населений пункт, де розміщується готель. При проектуванні необхідно виключити суміщення і перетинання господарських і виробничих маршрутів з маршрутами проживаючих і відвідувачів.

У готелях повинні бути забезпечені умови доступу і проживання інвалідів, що пересуваються на кріслах-колясках (згідно з ДБН В.2.2-17 та ДСТУ 4269). При цьому необхідно передбачати резерв одно- і двомісних номерів з відповідним обладнанням, шириною проходів і дверних прорізів, а також пристрої для безперешкодного пересування інвалідів по горизонтальних і вертикальних комунікаціях. Ганки основних входів повинні обладнуватися пандусами з уклоном не більше 1:12. Ганки і пандуси з висотою верхньої позначки від землі більше 0,45 м повинні мати огорожу. Система відчинення, фіксації і зачинення дверей

центрального входу повинна також забезпечувати інвалідам на кріслах-колясках безперешкодний вхід до будинку готелю

Входи до будинків готелів необхідно обладнувати пристроями для захисту від атмосферних опадів. Розсувні та обертові двері повинні дублюватися двостулковими дверима, які задовольняють умови евакуації згідно з вимогами ГОСТ 12.1.004,

Основні входи до готелів повинні мати тамбури. Другорядні входи допускається обладнувати подвійними дверима, що відчиняються в напрямку виходу.

Без природного освітлення не допускається проектувати апартаменти, житлові, службові та адміністративні приміщення з постійним режимом роботи. Допускається розміщення службових та адміністративних приміщень у підвальних і підземних поверхах за умови забезпечення природного освітлення за допомогою інженерних пристроїв (світловодів тощо).

До групи житлових приміщень входять житлові кімнати, приміщення поповерхового обслуговування, приміщення громадського призначення (вітальні, дитячі кімнати тощо). У готелях категорій **** і ***** до групи житлових приміщень рекомендується включати приміщення інформаційного сервісу (телефакс, телетайп, множильна техніка тощо). Типи номерів готелів, їх співвідношення і площі, сантехнічне та електрообладнання номерів рекомендується проектувати згідно з додатком А.

Номери для інвалідів на кріслах-колясках, з дефектами зору та незрячих рекомендується розміщувати на першому поверсі. Кількість таких номерів визначається завданням на проектування; площі допускається збільшувати на 20 % проти зазначених у додатку А. Обладнання номерів повинно відповідати положенням ДБН В.2.2-17.

Номери можуть проектуватися в складі однієї житлової кімнати та санітарного вузла або доповнюватися передпокоюм, гардеробною. Допускається об'єднання двох і більше суміжних номерів, а також улаштування при номерах кабінетів для індивідуальної роботи. [5].

Номери підвищеної комфортності (апартаменти, президентські, люкс, дуплекс) слід проектувати в складі двох і більше житлових кімнат, а також не менше двох санітарних вузлів. Склад інших додаткових приміщень і обладнання, включаючи кухонне, визначається завданням на проектування. Рекомендується влаштування барної стійки, що прилягає до вітальні. У складі апартаментів допускається передбачати приміщення для помічників (житлову кімнату, службову кімнату із шафами, санвузол). Допускається проектування апартаментів (типу "дуплекс") у двох рівнях. Склад приміщень апартаментів квартирного типу встановлюється завданням на проектування.

Усі номери повинні мати вбудовані шафи для верхнього одягу, білизни, багажу, розміщені в передпокої або житловій кімнаті, із мінімального розрахунку одна шафа (0,60 м x 0,55 м) на одного проживаючого. Допускається заміна вбудованих шаф корпусними меблями. У номерах з кількістю кімнат три і більше при спальних приміщеннях слід передбачати гардеробні площею не менше 6 м².

Усі номери готелю повинні мати природне освітлення з освітленістю житлових приміщень, встановленою ДБН В.2.5-28. Час інсоляції номерів не лімітується. Номери, орієнтовані на сектор горизонту 190-270°, повинні мати сонцезахисні пристрої, які у рівні 2-3 поверхів можуть бути замінені захисним озелененням.

Висоту житлових приміщень готелів слід приймати не менше зазначеної в ДБН В.2-2-15. Висота допоміжних приміщень номерів повинна бути не менше 2,1 м. Ширина номерів готелів повинна бути не менше 2,4 м. Ширина передпокою номерів повинна бути не менше 1,1 м.

У номерах і вітальнях допускається влаштування лоджій і балконів з висотою огорожі не менше 1,2 м. Глибина балконів повинна бути не менше 1,2 м, лоджій - 1,4 м.

Внутрішні сходи номерів повинні відповідати вимогам ДБН В.2.2-15. Сходи допускається передбачати дерев'яними із забіжними сходишками. Влаштування внутрішніх сходів, а також входів (виходів) до дворівневих номерів повинно

забезпечувати внесення (винесення) великих меблів і заміну внутрішнього обладнання у разі ремонту.

У вестибюлі готелю рекомендовано виділяти вхідну зону, зони прийому (реєстрації гостей і оформлення документів), очікування, відпочинку та збору організованих груп, інформації, встановлення телефонів-автоматів, банкоматів і торговельних кіосків, входу до підприємств харчування і побутового обслуговування, комунікаційну зону (з ліфтовими холами). Допускається часткове взаємопроникнення функціональних зон без порушення системи комунікацій вестибюля. Зону очікування, відпочинку та збору організованих груп рекомендується проектувати непрохідною.

У всіх готелях місткістю від 100 місць у приймально-вестибюльній групі приміщень згідно з вимогами ДБН В.2.2-9 слід передбачати приміщення медпункту з санвузлом .

Як свідчить аналіз нормативних документів та досліджень вчених, якість інтер'єрних текстильних матеріалів і виробів з них визначаються низкою основних чинників, які можна об'єднати поняттям «рівень безпечності текстильних матеріалів і виробів з них». На сьогодні в Україні діє ДСТУ 4239: 2003 «Матеріали та вироби текстильні і шкіряні побутового призначення. Основні гігієнічні вимоги» , який гармонізований з міжнародним екологічним стандартом Oeko-Tex Standard 100, та встановлює гігієнічні вимоги та вимоги безпечності текстильних матеріалів і виробів різного цільового призначення. Згідно Oeko-Tex Standard 100 інтер'єрний текстиль та вироби відносяться до 4 класу екологічної безпечності.

Практична дія нових ДБН сприятиме створенню універсального громадського простору, доступного для кожного.

4.2. Концепція дизайну інтер'єру , колір та використані матеріали.

Концептуальне вирішення полягає в створенні дизайну інтер'єру готельного комплексу з використанням високотехнологічного текстилю, що є не тільки

частиною декору, та створення стилю але і функціональним та довговічним елементом інтер'єру. Потрібно вирішити не тільки технічну частину, а і удосконалити дизайн в екологічному руслі.

Еко-дизайн, що є стилістичною особливістю оформлення готельного комплексу, створює для гостей неймовірну атмосферу єднання з природою. Мета еко-дизайну – принести в наше оточення частинку життя, дати відвідувачу можливість отримати можливість спілкування з природою через призму створеного дизайну. Головним завданням було створити сучасний готельний комплекс, з використанням різнопрофільним текстилю, для створення неповторного, безпечного, екологічного та довговічного дизайну готелю.

Проектування сучасного дизайну готельного комплексу починається з облагороджування території. Зручні під'їзди та підйоми, вхідна група що виконана згідно всім будівельним нормам та створена з безпекою для людей різного віку. Просте планування та система пересування для зручного маршруту людини по готельному комплексі. Проектування не тільки сход і урахування зручної коридорної системи. Спокійна гамма кольорів з екологічних матеріалів, що прикрашенні головним акцентом– таектилем та натуральною зеленню. Природні акценти, що служать декором та створюють для гостей уявлення з об'єднанням природи навколо готелю. Це добре сприяє на відпочинок, психологічний та духовний стан, що важливо, оскільки готель має бути місцем де гість може набратися сил перед діловою зустріччю чи прогулянкою.

Ідея полягає в тому, щоб створити інтер'єр готелю, з використанням текстилю, щоб кожен гість міг відчувати себе як дома, при чому налосоджуючись природою, навіть у власному номері, та завжди відчуваючи чистоту та безпеку, завдяки прогресивним текстильним матеріалам. Створення дизайну, який не потребує частой заміти текстильних виробів і залишається в блискучому стані і через роки, без великих фінансових та фізичних вкладень.

Використовуюється пастельна палітра кольорів, з перевагою світлих відтінків, та вкрапленнями озеленення, Текстиль підібрано в спокійних відтінках, щоб підкреслити простоту, та легкість інте'єру.

Серед матеріалів найбільш використані натуральне дерево, камінь, багато зелені. Текстиль виглядає також максимально близько до натурального, щоб зберегти стильову специфіку, проте використаний з високотехнологічних матеріалів. Всі текстильні матеріали володіють водо-відштовхуючими, антибактеріальними, негорючими, брудовідштовхуючими властивостями.

4.3. Функціональне зонування приміщень готелю

Приміщення готелю має житлову, громадську та службово-господарську частини. Основними структурними одиницями житлової частини готелю є номери (одно-двокімнатні на 1...3 місця та приміщення, що їх супроводжують).

Загальна частина готелю розміщена в єдиному будинку з житловою , що забезпечує найбільшу економію території забудови. Вона складається з приміщень вхідної групи, харчування, приміщень розважального призначення та побутового обслуговування.

Приймально-вестибюльна група включає: вестибюль зі службою прийому та зонами відпочинку; приміщення порт'є та адміністратора; приміщення для зберігання документів; гардероб; камеру схову; Основним у цій групі є приміщення вестибюля, навколо якого компонується решта з умовою забезпечення зручних і найкоротших зв'язків з вестибюлем, а останнього – з приміщеннями харчування та культурно-масового призначення.

Приміщення харчування включає зал для сніданків, "шведський стіл". Група приміщень підприємств харчування містить підгрупи торгових приміщень (зал ресторану, бар), виробничі приміщення харчоблоку (гарячий та холодний цехи кухні, мийну,), самостійну вхідну групу для відвідувачів, які не проживають у готелі. Композиційним ядром цієї групи приміщень є зал ресторану, де виділяють майданчик для танців та естраду.

Група приміщень адміністрації та управління: приймальня; кабінети директора, заступника директора, юриста; бухгалтерія з касою та кабінетом головного бухгалтера; архів; відділ кадрів;

Група допоміжно-господарських приміщень, група приміщень для комунального (інженерного) забезпечення та вертикального транспорту.

вестибюлях слід передбачати зони прийому, відпочинку та очікування, гардероби, санвузли, місця для встановлення кіосків для продажу газет, журналів, сувенірів тощо.

У вхідній зоні розташовані стійка оформлення (рецепція), розміщуються співробітники готелю, які виконують всі функції з прийому, оформлення та обслуговування гостей. Стійка оформлення є відкритим бар'єром, що відокремлює співробітників готелю від відвідувачів. Поблизу стійки оформлення для зручності заповнення документів розміщуються крісла та столики. Зона відпочинку та очікування розміщена поза основними потоками руху в нетранзитній частині вестибюля та виділена планувальними рішеннями.

У складі житлової частини розміщуються номери, приміщення для чергового персоналу, обслуговуючого номера, загальні горизонтальні комунікації, сходові холи. До складноміру входять приміщення житлової кімнати, передньої та санітарного вузла.

Номер – основний елемент житлової частини готелю. Якість номерного фонду, який є одним з основних факторів, що впливають на комфорт проживання в готелі, визначається типами номерів (за кількістю кімнат та кількістю проживаючих), відсотковим співвідношенням у готелі різних типів номерів, їх архітектурно-планувальним рішенням, площею, параметрами, санітарно-технічним благоустроєм, обладнанням, меблюванням.

Номери спроектовані на 1-у або 2-у особу, на 3-ю особу — сімейний номер для батьків з дитиною; одно-, дво- та трикімнатні. Однокімнатний готельний номер складається зі спального приміщення, передньої шириною не менше 1,4 м з вбудованою шафою, санітарного вузла та літнього приміщення: балкона, лоджії, веранди. Номери першої, другої та третьої категорії складаються з житлової кімнати, передньої, санітарного вузла та вбудованої шафи для верхнього одягу. У двокімнатному номері, крім спальні, проектується вітальня, у трикімнатному — вітальня та кабінет, при цьому вхід із передньої здійснюється лише у вітальню. У 2-

кімнатних та 3-кімнатних номерах на двох осіб у готелях вищого та першого розрядів проектується два санітарні вузли: унітаз з умивальником при вході та поєднаний санітарний вузол з повним набором обладнання при спальні. У багатокімнатних номерах типу «сюїт» та «апартамент» передбачаються вбиральні при спальній, площею не менше 6,0 м². У номерах типу «апартамент» відповідно до завдання на проектування можуть передбачатися окрема кухня або кухонне обладнання в їдальні та приміщення для прислуги з окремим санвузлом. У номерах типу «сюїт» передбачено додатковий туалет (унітаз та умивальник) для гостей.

4.4. Дизайн інтер'єру основних приміщень готелю

Одна з ключових функцій готельного інтер'єру, здавалося б, очевидна, він несе в собі естетичне навантаження, привертаючи увагу гостей. Часто внутрішнє оздоблення номерів, лобі, конференц-залів є одним із головних факторів при виборі готелю.

Грамотність інтер'єру полягає насамперед у його функціональності. Далі слідує загальне враження (естетична та етична складові), яке формується за рахунок прийнятих архітекторами та дизайнерами стилістичних, архітектурних рішень, різноманітних деталей, використаних предметів меблів та інтер'єру. Дизайн інтер'єру в залежності від класу готелю та бажання замовника може бути як пафосним, так і домашнім. При виборі стилю слід оцінювати насамперед цільову аудиторію, яку орієнтована даний готель .

Інтер'єри готелю створені відповідно до його ділової спрямованості: елегантність та лаконічність виконання у поєднанні з європейською практичністю забезпечують гостю приємну ділову атмосферу і водночас дарують відчуття комфорту, яке так необхідне у бізнес-поїздках. Має місце і приємна особливість: неповторність кожному номеру та готелю в цілому надають єдині у своєму роді твори сучасного мистецтва, які за бажання можна придбати на згадку або як гарний подарунок.

У номерах типу «економ» та «стандарт» присутній класичний набір меблів: спальне місце (ліжко та тумби), стіл з тумбою під фрігобар, шафа, дзеркало та панель з гачками, багажниця. Номери «преміум» додатково комплектуються диванною зоною, кухнею, зоною відпочинку, де розміщені крісла та кавовий стіл, при цьому такі номери можуть комплектуватись різними комодами та тумбою ТБ.

Матеріал. Звичайно, готелі преміум-класу можуть собі дозволити закупити меблі з натурального дерева, але лідером ринку є меблі з ЛДСП (ламінована деревостружкова плита), завдяки її зносостійкості та антивандальності. Іноді використовується кашоване ДСП (покрите папером), але, на відміну від ламінованого, воно має набагато менший термін експлуатації, так як поверхня схильна до стирання.

Готельні меблі проектувалися з урахуванням того, щоб їх можна було зібрати і розібрати неодноразово. У зв'язку з цим перевагу надано виробам, де використовуються металеві стяжки. Вибираючи модель меблів, враховувалися її доступність та функціональність з погляду щоденного прибирання номера. Прикладом функціональних меблів може є бокс-спринг (основа під матрац) і узголів'я, закріплене на стіну. Таке рішення зручніше, ніж використання звичайних ліжок. Бокс-спринг забезпечений колісною основою, його легко можна відсунути від стіни. Крім того, наявність полиць у шафах та тумбочках значно економить час при збиранні, на відміну від меблів з великою кількістю висувних ящиків. Зручність гостей визначається не маркою виробника дивана, а його ергономічністю та логічним місцем розташування в конкретному приміщенні.

Популярним трендом є мінімалістичність в інтер'єрі: невелика кількість меблів та практично повна відсутність декору компенсуються великою кількістю світла та вільного простору.

До речі, сам простір набуває нових функцій. Так, готельні вестибюлі давно вже перестали бути лише місцем очікування гостей та розташування рецепції. Тепер гості, перебуваючи в них, вважають за краще спілкуватися, працювати та проводити ділові переговори.

У питанні вибору стилістики зміну однаковості прийшло індивідуальне оформлення кожного номера. Візуалізації розміщені у додатку А.

4.5. Меблеве забезпечення та обладнання інтер'єру

Екологічний комфорт в інтер'єрах створюється, в основному, завдяки системам інженерного забезпечення готелів: вентиляція, кондиціонування повітря, централізоване видалення пилу, опалення та ін. Функціональний комфорт в основному забезпечується оптимальним набором меблів та обладнання. Меблі є одним із активних компонентів у формуванні інтер'єрів багатьох приміщень готелів.

Специфіка готельного господарства, багатофункціональність приміщень, що знаходяться в одній будівлі, зумовили диференціацію меблів за призначенням: побутова (для відпочинку, сну, роботи за столом, їди, зберігання сукні, для одягу); конторська (або офісна); ресторанна та спеціальна (обладнання бару, перукарень, довідкових, місць чергових тощо).

Сучасні меблі за характером конструктивної структури поділяються на стаціонарні, комбіновані багатофункціональні (коли один предмет виконує дві і більше функції) і трансформуються (у тому числі секційні). Вимоги до меблів встановлюються відповідно до комфортності готелів та їх призначення. Комфортність готелів визначається якістю та кількістю меблевих виробів, а функціональне призначення готелів – номенклатуру меблів.

При розміщенні меблів обов'язково враховуються норми розривів і проходів між меблевими виробами. Характер планувальної організації меблів залежить також від типу функціонального блоку готелю, в якому вони розміщуються. Так, наприклад, номенклатура і вид меблевих виробів приймально-допоміжних приміщень з вестибюлем залежить від функції приміщень цієї групи, і навіть від динаміки технологічних процесів, які у них. Організація єдиної форми обслуговування зажадала створення служби порт'є, у зв'язку з чим відбулося коригування асортименту меблів. Централізація даної служби, зосередження у

вестибюлі обладнання ключів забезпечує зручність обслуговування і покращує контроль над його станом.

Композиційні прийоми розміщення меблів у приміщеннях цієї групи залежать від розмірів та об'ємно-планувального рішення приміщення, функціональних зв'язків технологічного процесу. Найбільша увага у всіх типах готелів приділяється меблюванню приміщень блоку житлової групи. Меблювання цих приміщень має вирішувати основне завдання: створити максимум зручностей при мінімальній площі. У приміщеннях житлових поверхів використовуються спеціальні готельні меблі: вбудовані, трансформовані, зблоковані, навісні. В результаті такого меблювання зменшується площа, яку займають меблі, і кількість предметів, полегшується прибирання приміщень та їх естетичне сприйняття.

Меблювання номерів залежить від площі номера та комфортності готелю. Житлова площа однокімнатного номера становить 9 – 18 м², однокімнатного двомісного – 12 – 25 м², залежно від категорії готелю. Прийоми розміщення меблів залежать від розмірів та конфігурації номера та його житлової площі, розташування віконних та дверних отворів. Найбільшою складністю відрізняється меблювання однокімнатного номера, оскільки поєднує функції сну, роботи, відпочинку та зберігання речей. У всіх сучасних номерах функції зберігання речей частково виносяться в передпокій, який обладнується вбудованою шафою та вішалкою .

Розміщення предметів меблювання житлового приміщення номера визначається їх функціональним зв'язком та розташуванням у номері. Так робочий стіл повинен бути біля вікна (паралельно йому або торцем до нього); зона відпочинку (крісло і журнальний столик) - в зоні перегляду від дверей; підставка для валіз - ближче до дверей або блокується з робочим столом.

Розміри функціональних зон номера визначаються з урахуванням розривів між меблевими виробами однієї зони. Розмір зони роботи в поперечному напрямку складається із ширини столу (60 см), розриву від столу до стільця (10 см) та ширини стільця (45 см), що становить 115 см. Загальний розмір зони відпочинку з одним кріслом дорівнює 150 см (ширина журнального) столика – 60 см, розрив від столика до крісла – 30, ширина крісла – 60 см).

Загальний розмір зони сну (135 см) складається з наступних параметрів: ширини ліжка - 90 см (85 см ліжко плюс 5 см розрив від стіни), розриву 5 см між тумбочкою і ліжком, ширини тумбочки 40 см.

Особливою комфортністю відрізняються номери типу «дубль», обладнані ліжком, комбінованим столом, стільцем, журнальним столиком, кріслом та підставкою для валізи, диваном-ліжком. Диван-ліжко служить як додаткове спальне місце і має тумбочку для постільної білизни. Меблі 3-4-місних однокімнатних номерів готелів ускладнює функціональне зонування меблів. Для максимального розкриття внутрішнього простору житлової кімнати рекомендується використовувати двоярусні ліжка, особливо у молодіжних готелях .

Двокімнатні номери складаються зі спальні та вітальні, які відокремлюються один від одного розсувними або складними перегородками, відкритими або зашкеленими дверними отворами. Раціональне меблювання спальні визначається острівним розміщенням ліжок, пристінною шафою; у вітальні розміщенням меблів для відпочинку має забезпечуватися зручність користування телевізором, а меблі для роботи можуть включати підвісний навісний робочий стіл, що є одночасно підставкою для телевізора .

Житлова частина трикімнатних номерів складається зі спальні, вітальні та кабінету. Меблювання такого номера вирішується за аналогією з двокімнатним, але тут зона роботи виноситься до кабінету. Кабінет доповнюється також книжковою шафою або полицями та зоною відпочинку. У вітальні знаходиться обідній стіл зі стільцями. При спальні може бути гардеробна, а в передпокої - підставка для багажу. Трикімнатні номери можуть розміщуватись у двох рівнях: на першому рівні вітальня, передпокій, санвузол, кухня-ніша, а на другому – спальня, кабінет, санвузол. Іноді кабінет розташовують першому рівні.

Номери «апартаменти», що мають до 8 кімнат, різні і можуть бути скомпоновані з кількох номерів, які в цьому випадку з'єднуються між собою дверима та називаються номери «комплекси». Вони можуть бути обладнані для проведення нарад, зборів, для чого між номерами влаштовуються розсувні

перегородки і використовуються меблі, що трансформуються (наприклад ліжко-шафа).

Передпокій у всіх видах номерів в основному невеликий за площею (шириною не менше 105 см) і обладнаний вбудованою (або пристінною) шафою, вішалкою та дзеркалом.

У багатокімнатних номерах передпокій відокремлюється від житлової кімнати дверима, а в однокімнатних та простим отвором. У передпокої, що не має вбудованої шафи, встановлюється вішалка з полицею для капелюхів та підставкою для взуття, рекомендується повісити дзеркало, виділити місце для платтяної щітки.

Меблі в готелях категорії 3, 4 і 5 зірок зазвичай обробляють фанерованим деревом дорогих твердих порід, застосовуються міцні покриття, полірування і лакування; для меблів II класу - фарбування та лакування.

Озеленення в інтер'єрі готелів - це особливий вид мистецтва, що виконує як естетичні, так і практичні функції. Озеленення активно впливає на характер формування інтер'єру і є таким само рівноцінним компонентом оформлення середовища, як оздоблення стін, меблювання та ін. За допомогою озеленення можна підвищити художню виразність внутрішнього простору, удосконалити його функціональну організацію. Утилітарна функція рослин полягає у створенні певного мікроклімату у приміщеннях.

Розрізняють активну та нейтральну системи озеленення. Так, у зоні роботи створюють нейтральну систему озеленення, а у зоні відпочинку активну. За допомогою озеленення виконують поділ простору на зони.

4.6. Пожежна безпека в готелі

Проектні рішення готелів повинні забезпечувати пожежну безпеку згідно з вимогами ДБН В.1.1-7, ДБН В.2.2-9, ДСТУ Б В.1.1-4 та інших відповідних нормативних документів. Мінімальні відстані (протипожежні розриви) між готелем та прилеглими до нього будинками (спорудами) слід приймати згідно з вимогами

ДБН 360 та інших відповідних нормативних документів. Слід передбачати під'їзд пожежних автомашин до будинків готелів згідно з вимогами ДБН 360, а також до пожежних гідрантів, основних евакуаційних виходів з будинку, входів, що ведуть до ліфтів, які мають режим роботи "Транспортування пожежних підрозділів".

Приміщення (групи приміщень) загальною місткістю більше 100 місць, які складають єдиний архітектурний об'єм одного функціонального призначення (приміщення громадського харчування, культурно-дозвілєвого призначення, житлові зони й інші групи приміщень), повинні бути виділені в окремий протипожежний відсік (протипожежними стінами класу вогнестійкості не менше REI 150-у будинках I ступеня вогнестійкості; не менше REI 120-у будинках II, III ступенів вогнестійкості) та мати самостійні шляхи евакуації (коридори, сходові клітки, вестибюлі).

При визначенні параметрів шляхів евакуації розрахункову кількість людей у приміщеннях необхідно збільшувати проти проектної місткості в 1,25 рази, за винятком видовищних й інших приміщень з регламентованою кількістю місць, а також підприємств роздрібної торгівлі, де чисельність покупців слід приймати з розрахунку однієї людини на 3 м² площі торговельного залу, включаючи площу, зайняту під обладнання. При розміщенні на шляхах евакуації дверей, що замикаються за умовами експлуатації, у них повинні бути передбачені запори, що відчиняються (без ключа) з боку тих, хто евакуюється.

Кухонне обладнання та системи вентиляції ресторанів готелів необхідно обладнати спеціальними установками локального пожежогасіння згідно з вимогами НАПБ Б.06.004. У приміщеннях, де встановлюються приймально-контрольні прилади, слід розміщувати плани поверхів (картки або плани пожежогасіння, узгоджені з місцевим органом Держпожнагляду).

Готелі слід обладнати знаками безпеки та покажчиками згідно з ДСТУ ISO 6309 та ДБН В.2.5-28. У готельних номерах та приміщеннях для обслуговуючого персоналу, які розташовані у будинках із атріумами (пасажами), у готелях умовною висотою понад 26,5м категорії *** і більше, у готелях **** і ***** категорій незалежно від умовної висоти слід влаштовувати шафи зберігання засобів

індивідуального захисту органів дихання для саморятування людей під час пожежі. Такі шафи повинні бути вбудованими (у стіну, перегородку) або навісними (кріпитися до стіни, перегородки), розміщуватися на висоті від 0,5 м до 1,0 м (від низу шафи до рівня підлоги), мати отвори для провітрювання. Кількість засобів індивідуального захисту органів дихання визначається за кількістю місць у готельних номерах та кількістю обслуговуючого персоналу. Габаритні розміри шаф повинні забезпечувати можливість розміщення зазначених засобів у шафі із розрахунку кількості місць у готельних номерах, кількості обслуговуючого персоналу та габаритних розмірів цих засобів. Зазначені засоби індивідуального захисту органів дихання повинні мати сертифікат відповідності. Примітка. На дверцятах шаф (із зовнішнього боку) повинен бути напис "Засоби індивідуального захисту органів дихання для саморятування людей під час пожежі".

Готелі слід оснащувати вогнегасниками згідно з НАПБ Б.03.001. При цьому на кожному поверсі готелів слід передбачати розміщення не менше двох переносних вогнегасників. Вогнегасники повинні відповідати ДСТУ 3675 та розміщуватися згідно з вимогами ГОСТ 12.4.009, НАПБ Б.01.008. Місцезнаходження вогнегасників має бути позначено знаком згідно з ДСТУ ISO 6309, який розміщується на видному місці.

Важливою вимогою до текстильних матеріалів для готельного номера є вимога безпеки. Текстильні матеріали, що застосовуються в інтер'єрі готельного номера, повинні бути стійкими до загоряння і ця вимога повинна виконуватись незалежно від рівня зірковості готелю. Відомо, що стандартний готельний номер згоряє протягом 6–10 хвилин внаслідок займання порт'єри, на яку випадково потрапила іскра. При цьому загрозу для життя людей становить не тільки і не стільки вогонь, скільки токсичний дим, що виділяється палаючими і тліючими предметами і викликає задуху через кілька хвилин. При загорянні ліжка від непогашеної сигарети спляча людина гине від продуктів горіння звичайного текстилю через 5-6 хвилин.

Як термостійкі, важкозаймисті волокна і нитки застосовують модифіковані волокна: номекс, арлана, канекарон, тревіра та ін. Один з методів отримання

негорючих волокон - це введення сповільнювача горіння при формуванні. Цей метод використовується для модифікування термопластичних полімерів. Але більшою мірою використовується для отримання поліолефінів зі зниженою пожежною небезпекою. Достатньо жорсткі вимоги пред'являються до сповільнювача горіння, який повинен вводитися в розплав полімеру при високій температурі. Формування проводиться при температурах 230-270 ° С, і цей сповільнювач горіння не повинен впливати на процес переробки полімеру. В даний час запропоновано досить велике коло таких сповільнювачів горіння, які відрізняються як за складом, так і ефективності вогнезахисної дії. [34].

KANECARON містить вінілхлорид, який має виняткову вогнезахисну здатність, що дозволяє самому матеріалу бути вогнетривким.

Це також запобігає погіршенню вогнезахисної здатності під час прання.

Якщо джерело вогню усунути, вогонь не горітиме сильніше і затухатиме сам по собі.

Protex створює чудові характеристики обвуглювання без плавлення або капання під час впливу полум'я та високої температури. Бар'єр, що утворює вугілля, буде працювати, щоб запобігти поширенню полум'я та зупинити горіння, коли джерело полум'я видалено. Оскільки він не плавиться або не капає, він гарантує, що не утворюється потенційно небезпечних розплавлених крапель, які можуть прилипнути до шкіри і спричинити сильні опіки, такі як поліестер або інші термопластичні волокна.

Kanecaron/Protex не плавиться і не капає при запаленні. Замість цього він утворює вугільний бар'єр через карбонізацію.

Термопластичні волокна, такі як поліестер або нейлон, мають потенційний ризик утворення розплавлених крапель, які можуть прилипнути до шкіри і викликати сильні опіки. Поліестер FR має ті ж характеристики. Kanecaron/Protex допомагає знизити ризик утворення розплавлених крапель при змішуванні з термопластичними волокнами. Ступінь, до якої Kanecaron/Protex може допомогти зменшити ризик утворення розплавлених крапель, буде залежати від співвідношення суміші Kanecaron/Protex, що використовується. [30].

4.7. Охорона праці в приміщеннях готелю

Сучасний готельний заклад обладнаний великою кількістю різного обладнання та майна. У ньому працює велика кількість обслуговуючого персоналу, відбувається постійна зміна постояльців. Саме тому питанням приділяється велика увага.

У готелях повинні проводитися заходи щодо профілактики травматизму, створення нормальних санітарно-гігієнічних умов, електробезпеки, навчання персоналу.

Загальне управління роботою з охорони та безпеки праці в готелі здійснює директор (роботодавець). Він повинен забезпечити виконання вимог законів про працю, правил та норм з охорони праці, муніципальних стандартів, а також виконання зобов'язань, передбачених колективним договором (контрактом).

Директор готелю наказом призначає відповідального за безпеку праці, формує склад служби охорони праці, призначає відповідального за стан охорони праці у кожному підрозділі та відповідального за навчання персоналу готельного бізнесу та перевірку знань з охорони праці.

За підсумками положень, правил і нормальних інструкцій у кожному готелі розробляється своє положення про організацію роботи з охорони праці та виробничої санітарії. З іншого боку, кожної категорії працівників складаються інструкції.

Працівник готелю повинен дотримуватися норм, правил, інструкцій з охорони праці, вміти правильно застосовувати колективні та індивідуальні засоби захисту, негайно повідомляти свого безпосереднього керівника про будь-який нещасний випадок, а також ситуації, що створюють загрозу життю та здоров'ю людей.

Працівники готельного бізнесу допускаються до роботи лише після проходження інструктажу з техніки безпеки. Видами інструктажу є вступний, первинний, повторний, позаплановий, поточний.

У готелі необхідно дотримуватись санітарно-гігієнічних норм і правил, встановлених органами епідеміологічного нагляду, зокрема щодо чистоти приміщень, стану сантехнічного обладнання, видалення відходів, ефективного захисту від комах та гризунів, обробки білизни. Все газове, водопровідне та каналізаційне обладнання має бути встановлене та експлуатуватися відповідно до "Правил технічної експлуатації готелів та їх обладнання".

У приміщеннях необхідно щодня робити вологе прибирання, видаляти пил і павутину, пилососити килими та килимові покриття, протирати вікна, двері. Після закінчення роботи, приміщення необхідно ретельно прибирати та залишати у повному порядку. Періодично необхідно прибирати приміщення з використанням мильно-лужного розчину, хлорного вапна, проводити генеральні збирання, дезінфекції та дезінсекції (заходи боротьби з комахами). Особлива увага має приділятися роботі покоївок. Транспортування білизни, збиральних матеріалів та інвентарю здійснюють вони на візках[35].

У службових приміщеннях, призначених для відпочинку, прийому їжі, зміни одягу, обслуговуючому персоналу забороняється тримати прибиральний інвентар та брудну білизну. Ці кімнати обладнуються індивідуальними шафками, обідніми столами, стільцями тощо.

Інструкція з санітарного утримання вимагає від персоналу особливої уваги до постільної білизни постояльців та її своєчасної заміни. У білизняній повинна бути ідеальна чистота. Чиста та брудна білизна повинна зберігатися у різних приміщеннях, окремо один від одного. Після прийому брудної білизни необхідно вимити руки та змінити халат. Прання білизни гостей здійснюється покоївками у спеціально обладнаних приміщеннях.

Інструкція з санітарного змісту включає вимоги до стану території, прилеглої до готелю. Вона має бути прибрана, озеленена, облагороджена. Для збору побутових

відходів біля двору встановлюються сміттєзбірники. Вторинна сировина та макулатура має збиратися та складатися окремо.

4.8. Охорона навколишнього середовища

Сучасна екологічна ситуація вимагає нагального розв'язання. У наш час відбувається пошук напрямів вирішення екологічних проблем, шляхів гармонізації відносин суспільства, людини й природи, що залежить від гуманітарного потенціалу суспільства, рівня освіти та культури населення.

Згідно ст. 38 Закону про охорону навколишнього середовища керівники та члени комісій з приймання в експлуатацію об'єктів несуть у відповідності з федеральним законодавством адміністративну та іншу відповідальність за приймання в експлуатацію об'єктів, які не відповідають екологічним вимогам.

Можливі впливи планової діяльності (при будівництві й експлуатації) на навколишнє природне середовище.

Негативного впливу на стан здоров'я чи захворюваність, а також погіршення умов життєдіяльності місцевого населення не передбачається. Рівні шуму, вібрації, іонізуючого випромінювання не будуть перевищувати норми допустимого впливу.

Застосування в готелях практик стійкого розвитку сприяє довкіллю та здоров'ю гостей у багатьох відношеннях. Завдяки цим зусиллям готель може заощадити ресурси, сприяти громаді, зменшити споживання енергії (можливо до нульового рівня), зменшити відходи, зменшити дощовий стік, заощадити воду, покращити якість повітря, збільшити природне освітлення, покращити самопочуття, зменшити викиди вуглецю, зберегти озоновий шар і стабілізувати клімат-контроль.

З точки зору архітектури та дизайну, наведений нижче список окреслює стійкі характеристики, які використовуються в індустрії гостинності.

Прилади з низьким потоком: готелі використовують величезну кількість води, враховуючи кількість номерів і потребу в громадських місцях. Використовуючи раковини зі змішувачами з низьким потоком, душовими лійками з низьким потоком

і унітазами з подвійним зливом, властивості можуть зменшити споживання води до 30%. Продовжується розробляти все більше сантехнічних виробів, які економлять воду і при цьому забезпечують хороший тиск води, щоб не скомпрометувати очікування та враження гостей.

Світлодіодне освітлення: світлодіодні лампи в сім-вісім разів більш енергоефективні, ніж лампи розжарювання, і в два-три рази енергоефективніші, ніж компактні люмінесцентні лампи. Світлодіодні лампочки служать у шість-вісім разів довше, ніж інші типи ламп, мають більш широкий вибір колірної «температури» і мають доступніші елементи керування, що покращує їх продуктивність. Творчі та економічні можливості для дизайну світильників безмежні.

Перероблені, місцеві матеріали з низьким рівнем викидів. Визначення матеріалів, які містять перероблений вміст і виготовлені на місці, дозволяє заощадити витрати на транспортування, економити ресурси та сприяє залученню громади. Матеріали з низьким рівнем викидів зменшують виділення газів від летких органічних сполук, герметиків, ущільнювачів, фарб і формальдегіду сечовини від виробництва столярних виробів. Ця функція покращує якість повітря в приміщенні та сприяє здоров'ю.

Управління енергією: енергію можна значно зменшити, прив'язавши датчики зайнятості кімнат для гостей та громадських приміщень, термостати та елементи керування освітленням до центральної комп'ютеризованої системи управління енергією будівлі. Система може допомогти мінімізувати споживання енергії, коли номери не заброньовані. Використання енергоефективного скління, автоматичних драпіровок та більш ефективних установок HVAC допоможе природно зігріти приміщення взимку та зменшити спеку влітку.

Безконтактна технологія: додайте безконтактні опції в дизайн, такі як автоматичні змішувачі, безконтактні диспенсери паперу, датчики зайнятості для HVAC та дверна фурнітура для смартфонів. Ці функції допомагають зменшити споживання води, зменшити витрати, регулювати енергію та додати особистий контроль до досвіду гостей. Безконтактна технологія також сприяє здоровому способу життя, зменшуючи контакти та розповсюдження мікробів.

Зарядка електромобіля: заохочуйте використання транспортних засобів з нульовим енергоспоживанням, скориставшись зручністю їзди до помешкання, заряджання для екскурсій та паркування ближче до входу.

абсолютно зрозумілим, що екологічна забудова стане шляхом уперед.

Негативного впливу на водні ресурси не передбачається. Для комплексу по управлінню комунальними відходами передбачається система збору та видалення дощових вод та фільтрату, які будуть збиратися з території комплексу у резервуарі для фільтрату з подальшим видаленням спеціалізованими організаціями. Передбачаються заходи, що забезпечують попередження забруднення підземних вод та скидів неочищених стоків у існуючий струмок. Для проведення каналізування передбачаються локальні очисні споруди, а очищені стоки пропонується використовувати в протипожежних потребах та скидати в проєктовану протипожежну канаву.

Питна вода – привозна.

Клімат та мікроклімат – впливи відсутні.

Стан фауни, флори, біорізноманіття землі – негативний вплив мінімальний, оскільки в процесі будівництва об'єктів проєктування вплив на рослинний покрив в основному буде виявлятися в пошкодженні та частковому знищенні рослинності транспортними засобами, загибелі і пригніченні рослинного покриву при виникненні аварійних ситуацій.

Заповідні об'єкти – впливи відсутні, оскільки на території ведення планової діяльності немає об'єктів ПЗФ[33].

4.9. Особливості використання текстилю в готельному комплексі в умовах пандемії.

У ці складні часи гості готелю хочуть бути впевненими, що готелі вживають необхідних запобіжних заходів щоб забезпечити їх безпеку. Це особливо вірно у випадку з текстилем, оскільки немає нічого більш особистого Мета дипломного

проекту: визначити особливості функціонального планування і художньо-образних рішень інтер'єрів виставкових павільйонів; розробка дизайну інтер'єру виставкового кожного гостя, ніж постільна білизна, на якій вони сплять, їхні рушники для ванн, спа та басейн, а також столова білизна, яку вони використовувати під час прийому їжі в закладах харчування або, якщо це можливо, при обслуговуванні номерів. Власне, нещодавнє опитування здійснене від імені Американської асоціації готелів та житла (AHLA) зазначає, що часті мандрівники 81% мандрівників називають чистоту найважливішим фактором при виборі свого наступного перебування в готелі кажучи, що вони вважають за краще залишатися на об'єктах, які впровадили розширені протоколи та стандарти.

З початку пандемії COVID-19 Асоціація управління білизною (ALM) сотні запитань з індустрії гостинності, що стосуються проблем, пов'язаних з готельним текстилем, а також безпеку працівників пральні та домашнього господарства, а також як повідомити про посилені зусилля прибирання

У той час як збільшується кількість досліджень з тема про те, як довго SARS-CoV-2, вірус, який викликає COVID-19, залишається життєздатним на твердих або м'яких поверхнях, докази досі непереконливі. Однак, враховуючи нездатність визначити, чи є пляма чи інші докази ґрунту на текстилі містить вірус, а тим більше як довго це існує, найкращою практикою було б обробити забруднені тканини або ті, що були всередині зайняту кімнату для гостей як потенційно інфекційну організми. OSHA називає цю практику спостереженням

Крім дотримання універсальних запобіжних заходів і вищезазначені заходи безпеки для персоналу обробка білизни, наступна додаткова обробка текстилю заходи допоможуть забезпечити гостей готелю спрямовані на включення заходів, щоб утримати всіх безпечний:

- Декоративні текстильні вироби та предмети, які є не легко очищається між перебуванням гостя видаляти з кімнати. Це може включати декоративні подушки, покривала, розкішні халати, тощо. Весь текстиль, що залишився в номері після гостя відправлення слід видалити для обробки.

- По можливості, щоб запобігти перехресному зараженню та/або поширення потенційних патогенів, ми рекомендуємо властивості припинити використання забруднені білизняні жолоби. Ці жолоби мають бути замкнені, або доступ має бути іншим чином обмежений.

- Уникайте використання гостьових ліфтів для транспортування із забруднених і чистих тканин.

- Чиста білизна, призначена для використання в гостях, не повинна піддаватися домашнім візкам. Ми пропонуємо позначення конкретних використаних візків для поповнення білизни виключно з цією метою.

- Якщо готель виключив послуги прибирання номерів під час перебування гостей надайте інструкції за те, як вони мають обміняти забруднений текстиль на чисті продукти під час перебування. Один з варіантів – це надайте гість поліетиленовий пакет, щоб він міг забруднитися рушники, попросивши їх розмістити його за межами своєї кімнати для збору кімнатними працівниками. Потім рівний обмін може бути забезпечений заміною сумкою для майбутнього використання.

- Почистіть візки для білизни, які не можна закріпити за а закриті двері, що закриваються, слід закрити, щоб уникнути поводження та потенційне забруднення цих продуктів проходять особи.

Ми розуміємо, що кожен бренд нерухомості має свій власний бренд норми поповнення номерів, але враховуються про заходи безпеки, які вживаються для забезпечення безпеки гостей і співробітників, можливо, знадобляться стандарти бренду бути модифікованим на період пандемії, щоб скоротити використання та поповнення непотрібних доп текстиль у кожній кімнаті.

Співробітники збирають забруднений текстиль із гостьових кімнат необхідно вжити заходів, щоб уникнути їх зараження особистий одяг, оскільки це може призвести до ненавмисного перехресне забруднення при роботі з чистою білизною.

Прання текстилю для індустрії гостинності є значно відрізняється від того, як ми миємо і висушити вдома одяг, рушники та постільну білизну. Це професії і, як такий, висвітлюється дуже детально в книги, періодичні видання, галузеві

конференції та навчання школи. Тому цей документ має на меті вказівку виділяють лише ті конкретні сфери, в яких відбувається відмивання, і обробка відпраних речей повинна бути додатковою розгляд під час цієї пандемії[36].

Ідеальний дизайн пральні включав би фізичну форму окремі зони для сортування та зберігання забрудненого текстилю, для прання текстилю, а також для обробки, складання, і зберігання чистого текстилю. Такі конструкції допомагають захист від можливого забруднення чистих білизна забрудненою білизною. Однак, оскільки деякі локальні пральні гостинності не розраховані на таке фізичного поділу, в даній ситуації, поняття «функціональне розділення» для забрудненого та чистого текстилю є використаний.

Ключ до досягнення функціонального поділу полягає в тому, щоб розділяти обробку забрудненого та чистого текстилю якомога більше як фізично/за відстанню і вчасно, до очищення поверхонь між процесами, до запобігати потраплянню забрудненого текстилю на відкрите місце одночасно як чистити текстиль, так і стежити і диктувати потік текстильних виробів через простір для плавного відстеження всього процесу виготовлення текстилю від забрудненого до чистого, уникаючи перехрестя

з двох. Ці методи використовуються, щоб уникнути перехресного забруднення.

У невеликих об'єктах, особливо економічних, помірних цін і місцях тривалого проживання, готельні пральні часто існують в одній кімнаті без фізичного або функціонального поділ. У цих випадках менеджмент необхідно подумати, як створити таке поділ. Деякі ідеї можуть включати виконання певних завдань у окрема кімната, зберігаючи чистий текстиль в іншому місці обробка, використання пластикової плівки та/або повітряного потоку від чистих ділянок до забруднених чи інших інших заходи, які допомагають пом'якшити ймовірність забруднення чистого текстилю в пральні. Раніше під час пандемії ALM попросили надати рекомендації на майно, в якому проживають медичні працівники, та отриманий посібник може бути корисним для допомоги керівництву у розробці інноваційних способів надання деяких заходи із пом'якшення відокремлення та забруднення.

Висновки до 4 розділу

1. Надано загальні положення, норми, та нормативні документи, що стосуються проектування дизайну інтер'єру готельного комплексу, та використання текстилю в інтер'єрі. А також визначено технічне завдання на виконання проекту.

2. Створена концепція дизайну інтер'єру, визначено стиль та розставлено основні стильові акценти та характеристики. Описано гамму кольорів, що використовувала в роботі, створена палітра відтінків, та визначено доречність саме такої кольорової гамми. Описано основні матеріали, що використовуються в проекті та визначено основні типи тканин, що використовуються для текстильного оформлення інтер'єру готельного комплексу.

3. Охарактеризовано особливості функціонального зонування приміщень готелю, аргументовано доцільність, та відповідність вимогам ДНБ.

4. Описано особливості дизайну інтер'єру основних приміщень готелю, відповідність до визначеної концепції та стилістики, використання кольорової гамми, визначення приміщень за їх призначенням, та особливості їх дизайну, відповідно .

5. Перераховано меблеве забезпечення та обладнання інтер'єру. Визначено основні групи меблів, що відповідають приміщенням за їх призначенням. Також проаналізовано допустимі норми , розміри та кількість меблів з розрахунку на квадратний метр.

6. Визначено правила пожежної безпеки в готелі, що стосуються працівників та відвідувачів. Визначено необхідні заходи для охорони праці в приміщеннях готелю, правила та обов'язки персоналу.

7. Проаналізовано вплив готельного комплексу на навколишнє середовище. Визначено ризики, та шляхи їх мінімізації.

8. Визначено особливості використання текстильного оформлення в умовах пандемії, оскільки текстиль є або одним із предметів безпосереднього контакту в гостях, або ж потребує частішої обробки та чистки. В розробленому дизайні

використовуються ткани, що легко очищуються, не піддаються забрудненню, та мають антибактеріальні властивості. Що робить інтер'єр максимально безмечним для відвідувачів та персоналу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Агранович-Пономарева Е.С., Аладова Н.И. Интерьер и предметный дизайн жилых зданий / Е.С. Агранович-Пономарева, Н.И. Аладова. — Ростов н/Д: Феникс, 2005. — 35 с.
2. Адамс Ш. Словарь цвета для дизайнеров / Ш. Адамс. — М.: Колибри, 2018. — 272 с.
3. Алексеев А. Г. Дизайн-проектирование. — М.: Юрайт, 2020. — 91 с.
4. Аллен Дж. Базовые геометрические формы для дизайнеров и архитекторов / Дж. Аллен. — СПб.: Питер, 2017. — 85 с.
5. Альтман, Д. (2020, 9 грудня). Доставка їжі: історія та комунікації. *Bazilik*. <https://bazilik.media/dostavka-izhi-istoriia-ta-komunikatsii/>
6. Арабулі С.І., Супрун Н.П., Очеретна Л., Арабулі А.Т., Кучеренко В.І. Порівняльний аналіз фізичних властивостей матеріалів для лікарняної постільної білизни. *Вісник КНУТД*. 2019. №1 (130). С. 26 – 45.
7. Архітектура, будівництво, дизайн в освітньому просторі : колективна монографія / За заг. ред. д-ра іст. наук В. В. Карпова. – Рига, Латвія : “Baltija Publishing”, 2021. – 604 с.
8. Ахремко В.А. Сам себе дизайнер интерьера. Иллюстрированное пошаговое руководство / В.А. Ахремко. — М.: Эксмо, 2018. — 96 с.
9. Бабина С. В. Экологический менеджмент / С. В. Бабина, Э. А. Варфоломеева. - Москва: Перспектива, 2012. - 207 с.
10. Барташевич А.А. Конструирование изделий из древесины. Основы композиции и дизайна / А.А. Барташевич. — Рн/Д: Феникс, 2017. — 48 с.
11. Барташевич А.А., Дягилев Л.Е., Климин Р.М., Перельгина Л.Г. Основы композиции и дизайна мебели / А.А.Барташевич., Л.Е.Дягилев., Р.М.Климин., Л.Г.Перельгина. — Ростов н/Д: Феникс, 2004. — 192 с.
12. Басюк, Д. І., Сологуб, Ю. І., Бабич, І. М., Осипова, Л. А., Білько, М. В., & Смирнов, І. Г. (2014). Актуальні проблеми використання текстилю в готельних комплексах. Видавець Д.Г. Зволейко.

13. Берман Д. Do Good Design: как дизайнеры могут изменить мир / Д. Берман. — М.: Символ, 2015. — 200 с.

14. Бионика для дизайнеров: учеб. пособие для вузов / Н. В. Жданов, А. В. Скворцов, М. А. Червонная, И. А. Черныйчук. — 2-е изд., испр. и доп. — М.: Юрайт, 2018. — 232 с.

15. Боун Э. Дизайнер интерьера / Э. Боун. — М.: Махаон, 2018. — 288 с.

16. Бузов Б. А., Алыменкова Н. Д. Материаловедение в производстве изделий легкой промышленности (швейное производство): навч. посіб. Москва, 2008. 448 с.

17. Волков, Ю. Ф. (2003). Введение в гостиничный и туристический бизнес. Феникс.

18. Гнатюк Л. Засадничі риси формотворення естетичного середовища української архітектури Х-XXI ст. / Гнатюк Л., Г.О. Шишлакова // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. Науково-технічний збірник. – Вип. 28. – К.: КНУБА, 2011. – С. 45–51.

19. Гнатюк Л. Особливості формотворення модульних меблів-трансформерів / Л.Р. Гнатюк, М.Л. Драга // Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць. – Вип. 3. – К.: НАУ, 2013. – С.15–22.

20. Гнатюк Л. Особливості формотворення середовища навчальних закладів / Л.Р. Гнатюк, Ю.Е. Кучеренко // Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць. – Вип. 3. – К.: НАУ, 2013. – С. 23–31.

21. Гнатюк Л. Теорія естетичного формоутворення промислових виробів / Л.Р. Гнатюк, К.М. Осадча // Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць. – Вип. 2. – К.: НАУ, 2012. – С. 98–102.

22. Гнатюк Л.Р. Архітектурно-просторова організація сакральних комплексів історичної Волині: автореф. дис. ... канд.. архітектури. 18.00.01 / Гнатюк Лілія Романівна. К., 2010. 20 с.

23. Гнатюк Л.Р. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних тенденцій/ Л.Р. Гнатюк, Т.С. Синиця// Теорія та практика

дизайну. Збірник наукових праць. – Вип. 9. Мистецтвознавств – К.: НАУ, 2016. – С.47–56.

24. Гнатюк Л.Р. Естетика предметів побуту українців / Л.Р. Гнатюк, А.В. Куракіна // Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць. – Вип. 2. – К.: НАУ, 2012. – С. 64–69. DOI: 10.18372/2415-8151.2.6107

25. Гнатюк Л.Р. Етнодизайн в інтер'єрі готельно-ресторанних комплексів / Л.Р. Гнатюк, Я.І. Поліщук О.А. Музиченко // Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць. – Вип. 7. Мистецтвознавств – К.:

26. Гнатюк Л.Р. Основи дизайну інтер'єру. Навчальний посібник. (З Грифом МОН України. Лист № 1/11.2-351 від 19.01.11 р.) / Олійник О.П., Гнатюк Л.Р., Чернявський В.Г. - К.: НАУ, 2011. – 228

27. Гнатюк Л.Р. Протиріччя у формуванні художнього образу сакрального простору в архітектурі ХХ століття. Сучасні проблеми архітектури та містобудування. Науково-технічний збірник. – Вип. 56. – К.: КНУБА, 2020. – С. 17–31

28. ГОСТ 11027-2014 Тканини та штучні вироби бавовняні махрові та вафельні. Загальні технічні умови. Київ.

29. Давидова О. А. Сучасний стан та перспективи розвитку готельного господарства України. Вісник Хмельницького національного університету. 2017. Т. 2. № 2. С. 257-260.

30. ДБН А.2.2-1-2003 Проектування. Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд. Основні положення проектування

31. ДСТУ 4269:2003. Послуги туристичні. Класифікація готелей. Київ. 2003.

32. ДСТУ Б В.1.1-4-98* Захист від пожежі. Будівельні конструкції. Методи випробувань на вогнестійкість. Загальні вимоги

33. ДСТУ EN 14697:2018 (EN 14697:2005, IDT). Текстиль. Махрові рушники. Технічні умови та методи випробування. Київ.

34. Захаров Г. Державне регулювання якості готельних послуг шляхом їх сертифікації. Держава та регіони. 2015. №1 С. 10-15.

35. Иванова, Л. А., Бондаренко, И. В., Дышкантюк, О. В., & Краснодемская, Е. А. (2012). Дизайн объектов гостинично-ресторанного бизнеса [Монография]. Астропринт.

36. Ю Кузнецова, П Тарас, НА Колосова, ВА Онищенко, Особливості дизайн-проекування інтер'єрів сучасних ресторанів, виконаних в стародавньому китайському стилі Теорія та практика дизайну, 87-98

37. Карпов В.В. Антропологічне осмислення архітектурної форми сучасності // Архітектура та екологія: Матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 16 – 18 листопада 2020 року). К.: НАУ, 2020. С. 5-8.

38. Карпов В.В. Антропологія мистецтва та архітектури // Філософія архітектурної творчості : навчальний посібник / С. Г. Буравченко, В. В. Карпов, Л. Н. Бармашина, О. Г. Пивоваров, Н. В. Бжезовська ; за заг. ред. канд. архіт., проф. С.Г.Буравченка. – Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. – С. 39- 66.

39. Левчук Л.Т., Кучерюк Д.Ю., Панченко В.І. Эстетика / Л.Т. Левчук, Д.Ю. Кучерюк, В.І. Панченко. — К.: Вища шк. 2000. — 399 с.

40. Мазур В. С. Індустрія гостинності – ефективний інструмент розвитку туристичного бізнесу. Журнал європейської економіки. 2015. Т. 14 № 3. С. 273-286.

41. Мунін, Г. Б., Зміюв, А. О., Зінов'єв, Г. О., Самарцев, Є. В., Гаца, О. О., Максимець, К. П., & Роглев, Х. Й. (2005). Управління сучасним готельним комплексом. Ліра-К.

42. Мшнчук О. В. Переваги екологічно! сертифікація готелів в Україні / О. В. Мшнчук. // Менеджмент в інноваційному розвитку економіки: проблеми та перспективи. - 2014. - С. 322-323.

43. Олійник О.П., Чернявський В.Г., Гнатюк Л.Р. Основи дизайну інтер'єра: навч.пос. / О.П. Олійник, В.Г. Чернявський, Л.Р. Гнатюк. — К.: НАУ, 2011. — 228 с.

44. Орлова А. М. Возможные пути к ресурсосбережению в гостиничном хозяйстве / А. М. Орлова. // Наукоеведение. - 2015. - №4. - С. 14-28.

45. Орлова А.М. Ресурсосберегающие технологии: роль в повышении эффективности гостиничного предприятия и проблемы внедрения / А. М. Орлова // Современные научные исследования и инновации. - 2014. - №12. - 43-49.
46. Печерица Е. В. Влияние экоиноваций на конкурентоспособность отеля / Е. В. Печерица. // Менеджмент инноваций. - 2013. - №34. - С. 32-37.
47. Печерица Е. В. Зарубежный опыт применения экологических инноваций в средствах размещения / Е. В. Печерица. // Национальные интересы: приоритеты и безопасность. - 2013. - №34. - С. 4960.
48. Печерица Е.В. Возможные пути решения проблем ресурсосбережения на предприятиях гостиничного бизнеса/ Е.В. Печерица // Журнал правовых и экономических исследований. - 2014. - №4. -С. 252-254.
49. Пушка О. С. Розвиток сучасних еко-тенде-нцш у готельних господарствах м'юта Києва / О. С. Пушка, Д. Ю. Тихонова. // Young Scientist. - 2017. -№4. - С. 739-742.
50. Роглев, Х. (2009). Основи готельного менеджменту. Кондор.
51. Русавська, В. А. (2014). Культурно-історичний контекст становлення закладів гостинності. Питання культурології, 30, 113–119.
52. Сніжко В.В. Етнодизайн як українська світоглядна структура / В.В. Сніжко. 2011. — 30-36 с.
53. Трифонова Т. А. Экологический менеджмент / Т. А. Трифонова, Н. В. Селиванова, М. Е. Ильина. - Москва: Академический проект, 2005. -320 с.
54. Український мистецтвознавчий дискурс : колективна монографія / За заг. ред. д.і.н. В.В. Карпова. Рига: Izdevniecība "Baltia Publishing", 2020. 370 с.
55. Філософія архітектурної творчості : навчальний посібник / С. Г. Буравченко, В. В. Карпов, Л. Н. Бармашина, О. Г. Пивоваров, Н. В. Бжезовська ; за заг. ред. канд. архіт., проф. С.Г.Буравченка. – Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. – 228 с.
56. Холмянский Л.М., Щипанов А.С. Дизайн : Учебное пособие / Л.М. Холмянський., А.С. Щипанов. — М. Просвещение, 1985. — 240 с. 7. Шимко В.Т. Архитектурно-дизайнерское проектирование: Учебное пособие / В.Т. Шимко. — М.: Архитектура, 2004. — 296 с

57. Шамарина А.В., Самохина Л.С. ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ ТЕХНОЛОГИИ В ГОСТИНИЧНОЙ ИНДУСТРИИ // Успехи современного естествознания. – 2014. – № 9-1. – С. 156-157;

58. Bell, P., Green, R., Fisher, J., & Baum, A. (2008). *Environmental Psychology* (Lee, J., & Hong, G., Trans.). Seoul: Cengage Learning. (Original work published 1978)

59. Charlotte & Peter Fiell. *Industrial design A-Z*. – Taschen, 2000. – 768S – ill.

60. Choi, S., & Lee, H. (1998). An Analytical Study on the Types of Interior Design Image and Consisting Elements in the Hotel Lobby Space, *Journal of the Architectural Institute of Korea*, 14(3), 3-10.

61. Chung, J., & Kim, I. (2007). A Study on The Expression of Iconographic Design Derived by Kidult Trend. *Korean Society of Basic Design & Art*, 8(3), 511-519

62. Eiseman, L. (1998). *Colors for Your Every Mood*, Sterling, Capital books.

63. Gilmore A. Quality and Quantity in Tourism. *Journal of Hotel & Business Management*. 2017. Vol. 6, 1. P. 164. Doi: <http://doi.org/10.4172/2169-0286.1000164>

64. Gnatiuk L. Aesthetics shaping sacred space / Gnatiuk L., Terletska M. // *Theory and practice of design. Collection of scientific papers*. – Issue 11. Technical aesthetics. – K.: NAY, 2017. – С. 42–56.

65. Han, J. (2002). A Study on Brand Marketing and Interior Image Characteristics of Global Hotel Groups, *Journal of the Korea Institute of Spatial Design*, 7(1), 151-160.

66. I.R.I Research Institute Inc. (2004). *The Color for Designer*, Seoul: Youngjin.

67. Im, S. (2011). A Review on the Statistical Significance and Statistical Power Analysis, *The Journal of Educational Studies*, 48(1), 267-281.

68. Inshida, T. & Sakia, J. (2003). Relations between Color Emotion and Visual Impression of Interior Space, *Journal of the Color Science Association of Japan*, 27, 112-113.

69. Jang, M., Jang, Y., & Lee, J. (2011). Space Image and Preference of Stylish Hotel - focusing on verbal image and color image of "stylish", *Korean Journal of the Science of Emotion & Sensibility*, 14(1), 49-58.

70. Kim, H. (2011). A Study on the Environmental Color Evaluation Model in Line with Perception Distance, Ph.D. Dissertation, Hongik University.
71. Kim, J., & Kang, H. (2013). The Characteristics of Boutique Hotel and Conference Center Hotel Lobbies' Color - focused on on-line image, *Journal of Korea Design Forum*, 41, 335-347.
72. Kim, J., & Park, H. (2014). The Analysis on Interior Coordination of Domestic Hotel Rooms - focusing on online room images, *Journal of Digital Design*, 14(3), 411-422. <https://doi.org/10.17280/jdd.2014.14.3.041>
73. Kim, S., & Kim, B. (2016). A Study on the Affordance of Façade Design in Domestic Five-star Hotels, *Journal of Korean Institute of Interior Design*, 25(1), 181-191. <https://doi.org/10.14774/JKIID.2016.25.1.181>
74. Korean Institute of Interior Design (2009). *Emotional Space Design - beyond reason*, Seoul, Kimoondang.
75. Krishna Kumar V., Gokarneshan N. Functional Properties of Terry Towels. *Current Trends in Fashion Technology & Textile Engineering*. 2019. Vol.5, 1, P. 1-4
76. Lawrentjew A. *Russisches Design. Tradition und Experiment 1920-1990* / A.Lawrentjew, J. Nasarow. – Berlin: Ernst und Sohn, 1995. – 176S., ill.
77. Liliia Gnatiuk Revitalization of the urban environment and contemporary trends of its humanization via the means of art (Rewitalizacja środowiska miejskiego i współczesne trendy jego humanizacji za pomocą sztuki) /Kashchenko O., Kowalska G., Gnatiuk L. // *Wiadomości Konserwatorskie • Journal of Heritage Conservation* – 61/2020 – C. 1 -34
78. Masato, S. (2010). Study on Color Image of House Interior, *Architectural Institute of Japan*, 707-713.
79. Nam, H., & Choi, S. (2015). The Case Study of Brand Personalities and Images Expressed through Interior Coordination of Hotels - focused on the shilla and conrad Seoul hotels, *Design Convergence Study*, 14(4), 311-336.
80. Park, Y., & Guerin, D. (1992). Development of an Instrument to Study Color Meaning in Interior Environment, *Family and Environment Research*, 31(4), 31-41.

81. Puschkar H. O. The complex estimation the quality of blinding textile materials / H. O. Puschkar, B.D. Semak //Global Safety of Commodity and Environment. Quality of Life.-2006.-№15.-P.978-983.

82. Singh J.P., Behera B.K. Performance of terry towel. Indian Journal of Fiber & Textile Research. 2015. Vol. 40. P. 112-121.

ДОДАТКИ